

Okresní soud v České Lípě
Děčínská 390
470 01 Česká Lípa

30 SI 144 2021

V [redacted] dne 04.08.2021

**Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb.
Rozhodnutí zdejšího soudu týkající se další nemajetkové újmy**

Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tímto žádám výše nadepsaný soud o projití rozhodnutí v níže uvedeném/uvolených řízeních. Prosím, abyste klávesami Ctrl+F zkusili vyhledat slovní spojení „další nemajetk“.

Pakliže některé z rozhodnutí bude slovní spojení obsahovat, požádala bych Vás o jeho anonymizaci v nezbytném rozsahu a jeho poskytnutí, spolu s informací o tom, jak dále konkrétní řízení probíhalo; tedy zda toto rozhodnutí nabylo právní moci, nebo zda bylo zrušeno odvolacím soudem a vráceno k dalšímu řízení (v tomto případě bych Vás ráda požádala o poskytnutí konečného rozhodnutí ve věci), nebo jestli bylo rozhodnutí zdejšího soudu zrušeno.

- rozhodnutí OS v České Lípě, sp. zn. 32 T 1/2019, o kterém bylo v odvolacím řízení rozhodnuto Krajským soudem v Ústí n. Labem, sp. zn. 31 To 250/2019
- rozhodnutí OS v České Lípě, sp. zn. 33 T 117/2016, o kterém bylo v odvolacím řízení rozhodnuto Krajským soudem v Ústí n. Labem, sp. zn. 31 To 430/2017

Jedná se mi zejména o zjištění, jakým způsobem soud postupuje při vyčíslení výše nároku na odčinění další nemajetkové újmy. Uvedená rozhodnutí využiji k výzkumu v rámci svojí rigorózní práce, která se problematikou zabývá.

Není mým cílem soud zbytečně zatěžovat. Po domluvě určitě mohu dotaz nějak pozměnit, tak abych minimalizovala zátěž soudu jako povinného subjektu.

Děkuji předem,

S pozdravem,

[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

ELEKTRONICKÝ NEPODEPSÁNO

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 36961 / 2021 Ev. číslo: d06df29b-3c87-4c01-b32a-d59fc2d745d7
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 934599391
 Věc: Žádost o informace

Odesílatel:

ID schránky: [redacted] Typ datové schránky: [redacted]
 Osoba: [redacted] Adresa: [redacted]

Dodáno do DS dne: 04.08.2021 16:51:10 **Odesláno do DS dne:** 04.08.2021 16:51:10
 Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: [redacted]
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podpis je platný
 Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4
 Sériové číslo certifikátu: 0155c724 Platnost: 21.05.2021 - 10.06.2022
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 04.08.2021 16:51:10)
 Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 04.08.2021 15:40:33
 Datum a čas autom. ověření: 04.08.2021 16:56:18

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Dotaz na soud OS v v České Lípě.pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 04.08.2021 16:56:18 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "." znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=spĺňuje	N=nespĺňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z" (Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 144/2021
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 16. srpna 2021

ŽADATELKA: [REDACTED]

Vážen [REDACTED]

v návaznosti na telefonickou domluvu Vám sděluji, že nelze dle požadovaného slovního spojení vyhledat rozhodnutí ohledně další nemajetkové újmy, kterou jste patrně měla na mysli, a to bez nutnosti fyzicky nahlížet do všech trestních rozhodnutí. Co se týče požadovaných rozhodnutí konkrétních sp. značek (v jednom případě se ve skutečnosti jedná o sp. značku 32 T 21/2019) Vám zasílám tato požadovaná rozhodnutí a další 4 rozhodnutí zdejšího soudu, která se nám podařilo dohledat.

S pozdravem

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v. r.
místopředsedkyně soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová
v zastoupení Martina Zajkrová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 30. června 2016 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Heleny Wiedermannové a Jiřího Skřivana,

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], trvalý pobyt [ulice a číslo], [obec], adresa pro účely doručování [ulice a číslo], [obec],

uznává se vinným, že

dne 20. 9. 2015 kolem 19:45 hodin v [obec] v ulici [ulice] před domem [adresa] přistoupil k synu poškozeného, [jméno] [příjmení], [datum narození], sprostě mu nadával, strčil do něj tak, že jej povalil na zem, poškozený [příjmení] [příjmení], [datum narození], ve snaze bránit syna použil proti obžalovanému slzotvorný prostředek, který mu stříkal do obličeje a na hlavu, v reakci nato obžalovaný poškozeného opakovaně udeřil pěstí do obličeje, čímž poškozenému způsobil tříštivou zlomeninu horní čelisti vlevo s omezením funkce trojklanného nervu, zlomeninu spodiny očnice vlevo, zlomeninu nosních kůstek s dislokací, tedy zranění, která poškozeného omezovala bolestí obličeje a hlavy, obtížemi při jídle, při dýchání, pískáním v uchu, sníženou citlivostí levé poloviny obličeje, která jej citlivě omezovala v běžném způsobu života a se kterými se léčil a byla mu vystavena pracovní neschopnost, která trvala do 31.3.2016,

tedy

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to se

odsuzuje

podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tři roky (3) roky.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání tři (3) roky.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozeným Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR IČ 411907518, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, regionální pobočka Ústí nad Labem, pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj, adresa pro účely doručování Česká Lípa, náměstí T.G. Masaryka 167, částku ve výši 8.673 Kč a [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], částku ve výši 141.645 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozenému [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa] částku ve výši 234.019 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [příjmení] [příjmení], [datum narození], bytem [anonymizováno] se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu odpadá ve výrocích o vině a trestu, neboť se obžalovaný [jméno] [příjmení] po vyhlášení rozsudku vzdal práva odvolání proti výroku o vině a trestu, státní zástupce se vzdal práva odvolání v celém rozsahu a oba prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

V rámci adhezního řízení se s nároky na náhradu škody připojily Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a [příjmení] [příjmení], narozen [datum]. Vzhledem k tomu, že obžalovaný [jméno] [příjmení] byl uznán vinným trestnými činy a součástí popisu skutkového jednání je také popis způsobené škody na zdraví poškozeného [jméno] [příjmení], rozhodoval soud o uplatněných nárocích na náhradu škody. Všeobecná zdravotní pojišťovna podrobně vyčíslila náklady, které jí vznikly v souvislosti s léčbou poškozeného [jméno] [příjmení]. Proti takto vyčísleným nárokům nebyly v průběhu hlavního líčení vzneseny žádné připomínky a náklady proto nebyly nijak zpochybněny. Soud proto uložil obžalovanému povinnost k zaplacení částky ve výši 8.673 Kč. Obdobně poškozený [příjmení] [příjmení] uplatnil před okresním soudem řádně a včas dva nároky na náhradu škody. Konkrétně poškozený požadoval náhradu škody ve výši 142.250 Kč a dále náhradu nemajetkové újmy v celkové částce 234.019 Kč. Soud v rámci adhezního řízení učinil závěr, že oba tyto nároky jsou ve svém základu důvodné a obžalovaný [jméno] [příjmení] je odpovědný za škodu, kterou zaviněným jednáním poškozenému způsobil. Poškozený doložil soudu, že škoda na zdraví, kterou mu obžalovaný způsobil, pro něj znamenala pracovní neschopnost a nutnost léčby, která dosud nebyla ukončena. Poškozený konkrétně doložil, že musel uhradit poplatek za pohotovost v nemocnici v České Lípě 90 Kč, dále opakovaně (3x ve dnech 22.9, 12.11.2015 a 2.2.2016) cestoval v souvislosti s vyšetřeními z místa svého bydliště tedy z [obec] do Liberce a zpět a musel takto vynaložit částku celkem částku 2.462,40 Kč a musel rovněž uhradit parkovné v celkové výši 80 Kč. Poškozený soudu dokládal, že musel za léky doplatit částku 74 Kč a s ohledem na stanovenou diagnózu podle metodiky Nejvyššího soudu byla jeho zranění ohodnocena na celkem 340 bodů, což při hodnotě 266,11 Kč/bod, znamená celkovou sumu 90.477 Kč. Poškozený také soudu dokládal, že s ohledem na pracovní

neschopnost mu za celé období od 21.9.2015 do 31.3.2016 nebyla vyplacena na mzdě částka 48.461,20 Kč. Součástí návrhu na náhradu škody byl také požadavek na uplatnění částky 605 Kč za právní pomoc, kterou musel poškozený vynaložit. Okresní soud v České Lípě po přezkoumání uplatněného nároku učinil závěr, že je zcela důvodný a proto je na místě zavázat obžalovaného povinností k uplatněné náhradě škody s výjimkou částky 605 Kč. Tato částka nebyla přiznána, jako součást náhrady škody, neboť se jedná o specifickou povinnost k náhradě nákladů poškozeného ve smyslu § 154 odst. 1 trestního řádu. Tato povinnost obžalovanému vzniká až poté, co vlastní rozhodnutí v trestní věci sp.zn. 2 T 23/2016 jako celek nabude právní moci. Proto byla obžalovanému [jméno] [příjmení] uložena ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost k náhradě škody v celkové výši 141.645 Kč (142.250 – 605 = 141.645). Zároveň byl poškozený [příjmení] [příjmení] ve zbytku uplatněného nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu. Samostatným výrokem bylo dále okresním soudem rozhodnuto o povinnosti zaplatit náhradu nemajetkové újmy. Poškozený [příjmení] [příjmení] předložil Okresnímu soudu v České Lípě znalecký posudek, který vypracoval znalec MUDr. Zbyněk Danda. Podle podrobných závěrů znalce byla poškozenému [jméno] [příjmení] způsobena jednáním obžalovaného rovněž nemajetková újma ve výši 234.019 Kč. Znalec v závěrech vysvětlil způsob výpočtu nemajetkové újmy, který nebyl v průběhu hlavního líčení nijak zpochybněn. Z uvedeného důvodu bylo proto obžalovanému uloženo, aby na náhradu nemajetkové újmy podle § 228 odst. 1 trestního řádu uhradil poškozenému [jméno] [příjmení] částku ve výši 234.019 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 30. června 2016

Mgr. Milan Vencel
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem při hlavním líčení konaném dne 13. července 2021 v České Lípě

takto:

Obžalovaní

1. [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec a číslo], bytem [adresa],
2. [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], bytem [adresa]

jsou vinni, že

dne 21. 6. 2020 kolem 10:55 hodin ve vojenském prostoru [místo], v rámci airsoftové hry s názvem GROM XI-Da Nang, v důsledku rozepře o možný konec hry, na jejímž pokračování trvali, násilím a proti jeho vůli vlekli poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], kterého chtěli tzv. "herně popravit za zradu", při čemž se poškozeného snažili odzbrojit a povalit na zem, což se jim nakonec podařilo, avšak při tomto způsobili poškozenému zranění kolene pravé nohy, a sice konkrétně krvácení do dutiny pravého kolenního kloubu a tříštivou zlomeninu kloubní plochy holenní kosti vpravo s dominantním tlakovým - depresivním poškozením zevní části kloubní plochy až k zadní hraně zevního kloubního výběžku, přičemž toto zranění si vyžádalo hospitalizaci, operační zákrok, s dosud neukončenou dobou léčení a s omezením v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 8 týdnů, a to zejména bolestivostí postižených krajín,

tedy

jinému z nedbalosti způsobili těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchali

prečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se**obžalovaný [jméno] [příjmení]**

podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně, Regionální pobočce Ústí nad Labem, pobočce pro Liberecký a Ústecký kraj, se sídlem Mírové náměstí 35/C, Ústí nad Labem, na náhradě škody částku 59 884 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], na náhradě nemajetkové újmy celkovou částku 101 425 Kč, skládající se z bolestného ve výši 61 425 Kč, ztížení společenského uplatnění ve výši 30 000 Kč a duševní útrapy ve výši 10 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [jméno] [příjmení], [datum narození], odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedení hlavních líčení dospěl soud k závěrům, které jsou popsány ve výrocích tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný [jméno] [příjmení] před soudem vypověděl, že o airsoft se zajímá již 10 let. Akce začala v sobotu ráno. Přes celou sobotu probíhá akce tak, jak je daný scénář s tím, že na tomhle ročníku byly tři frakce – byla to akce, která měla kopírovat jistý konflikt, když byla válka ve Vietnamu, takže tam byla frakce americké armády, severovietnamské armády a byla tam frakce radiální části Severního Vietnamu – Vietkong, které byli oba s [jméno] součástí. Celou dobu hráli naprosto bez problémů a v neděli ráno se doslechli, že by měl být nějaký konec, tak jeli do herní vesnice, kde byli účastníci hry, kteří hráli vesničany. Ve vesnici byl pan [příjmení] jakožto velitel severovietnamské armády, který se vzdal americké armádě, přičemž oni jakožto radikálové ze Severního Vietnamu projeví svůj nesouhlas tím, že zvolali, že ho herně popraví. Takže ho chytili s tím, že ho odvedou ke stromu a popraví, což v praxi znamená to, že se člověk postaví ke stromu a střílí se plastovou kuličkou do nohy, nebo někde do těla. Takhle by to všechno proběhlo, kdyby se s nimi pan [příjmení] nezačal postrkovat. Osobně si nemyslel, že je to něco zásadně špatného, protože přece jenom je to nějaká scénářová událost a nemyslí si, že někdo, kdo by byl v jeho kůži v reálném životě, by se chtěl nechat takhle táhnout ke stromu. Nabyl dojmu, že se ve hře pokračuje, protože kdyby chtěl na to něco namítnout, tak mohl kdykoliv říct: „Hele kluci, nechte toho,“ nebo „Stop, to není sranda“ nebo je nějakým způsobem upozornit. Jediné, čím se pan [příjmení] projevil, bylo, že se nechtěl nechat odvést. Vzpíral se, ale neřekl vůbec nic. Šli ke stromu, on se v jednu chvíli vysmekl, tak ho chytili pevněji. Obžalovaný šel pozadu, couval a v jednu chvíli byl na zemi. Neví, jestli tam o něco zakopl. Jak couval a spadli všichni tři na něho. On byl vespod a potom se pan [příjmení] začal hned po pádu chytat za koleno a začal nadávat, přesně si nevybaví něco ve smyslu „do prdele“ a tak. Ptali se ho, co je. On tehdy začal odpovídat, ať jdou do prdele. Tak šli za zbytkem naší skupiny a koukali na něj, co mu je. On tam stále ležel,

ale už tam ležel v klidu, nechytal se za nohu. K dotazu soudu dále uvedl, že ke hře existují pravidla Každá akce má trošičku jiná pravidla, která jsou ale předem řečena. Celý tenhle sport je o fair play. Zatím se neúčastnil události, která by měla takové pravidlo, že je zakázáno fyzicky někoho napadat, jestli takové pravidlo existuje, neví. V minulosti již herní popravu zažil, vypadala velmi podobně, až na to, že se při tom nestalo žádné zranění. Chce se někdo herně popravít, někdo ho vezme, odvede ho dál od lidí a tam se jednou střelou popraví. Vyložení popravu ve scénáři neměli, protože ten scénář je hodně takový volný. Jsou tam jisté záchytné body, které se musí splnit a s vývojem hry. Přišlo mu to naprosto v pořádku vůči scénáři.

3. Obžalovaný [jméno] [příjmení] před soudem vypověděl, že airsoft už hraje asi 8 let, takových akcí zažil odhadem 200. Co se týče herních poprav, těch už zažil, taky by se toho nedopočítal a už jsem to měl ze všech možných úhlů. Většinou ten, kdo byl popravený, byl on, a ještě nikdy neviděl, že by to došlo až takhle daleko, tedy že by došlo ke zranění. Došlo k tomu ještě během akce, k nim se vůbec nějaká zpráva o tom, že by měl být konec akce dřív než v těch dvanáct, vůbec nedostala. Měli za to, že ta hra ještě probíhá, když přišli. Z čehož usoudili, že [jméno] je ještě ve hře. Pokud si vzpomíná, tak měl ochranné brýle, z toho taky usoudili, že ještě hraje. Vůbec nebylo slyšet žádný nesouhlas ze strany poškozeného, tedy že by nesouhlasil s jejich jednáním, jak ho vedli. Mohl kdykoliv říct stop, ať toho nechají a nechali by toho, kdyby mu to bylo nějak nepříjemný. Z toho vyvozovali, že to pro něj asi není tak nepříjemné. Když jej vlekli k tomu stromu, tak co si pamatuje je, že letěl hnedka po [jméno]. Když se koukal, tak už všichni byli na zemi. Ani neví, jak spadli. K dotazu soudu,, zda existuje nějaké pravidlo nenapadat fyzicky spoluhráče či protihráče“ obžalovaný uvedl, že záleží, jak vezmete slovo fyzický napadení, protože je taky způsob, jak můžete člověka, když nemáte zbraň, se ho taky dotknout nožem, a i tohle může být fyzický napadání. Hlavně, co je třeba zakázáno, je vyložení ho fyzicky napadnout, to by se nemělo. Neví, jestli je to někde sepsané, nikde to ještě neviděl, ale nepřijde se k někomu a nedá se mu pěstí. Poškozený pak spadnul a začal na zemi rvát, že ho bolí noha. Není doktor, ale říká jen, co viděl, zdálo se mu, že si to možná neudělal tam. Protože kdyby měl to, co měl, tak řve bolestí i když se otočíme a ne, že vypadal, že je tam jenom na přestávce. Dojem obžalovaného byl, že je to součástí hry. Ve scénáři to samozřejmě nebylo, ale to v zásadě není spousta věcí, které se na airsoftu stanou. Povalit ho nechtěli. Chtěli ho pouze herně popravít.

4. Poškozený [jméno] [příjmení] vypověděl, že poprvé byl na akci jako velitel tábora po dohodě s panem [příjmení]. Na té akci byl problém s tím, že byla špatná morálka, protože celý víkend přšelo. Už od začátku byly od problémy s komunikací s druhým spráteným táborem, s Vietkongem, kdy obžalovaní byli součástí tohoto tábora. Celou dobu neodpovídali na vysílačky a vlastně nekooperovali. Tu neděli měli podle plánu, podle harmonogramu, který měl od pana [příjmení], útočit společně s nimi. Přišel od nich jenom jeden, který sdělil, že všichni od nich odjeli a vzhledem k tomu, že se sbalila naprostá většina i jeho týmu, tak po dohodě s panem [příjmení] a dalšími účastníky, kteří tam v ten moment byli, se dohodli, že akci ukončí kapitulací. Příměří bylo dohodnuto, on se vrátil, už neměli ani ochranné pomůcky, už si víceméně jenom povídali. Pak přijel tábor Vietkongu společně s obžalovanými a začali se ho ne zrovna v přátelském duchu dotazovat, proč tu kapitulaci učinil. Tak se jim to snažil vysvětlit. Pak, přesně už si ani nepamatuje jak, přistoupili tři muži, jeden ho odzbrojil, dva ho vlekli k tomu stromu, kdy stále na něj řvali,, Popraven za zbabělost.“ Pokud si správně pamatuje, ale za to už nemůže dát ruku do ohně, protože přece jenom je to před rokem, tak jim ze začátku řekl, ať toho nechají, konkrétně co řekl, neví. Pak už se jenom víceméně aktivně bránil, jak je vidět i na tom videu. Proti takové přesile neměl velikou šanci se tomu ubránit. Obžalovaní po tom, co se stalo, vstali, předhodili mu, že simuluje a bez jakýkoliv pomoci, bez čehokoliv, aby zeptali na jeho stav, odešli. Pak přišel muž, kterého nezná jménem, a ten, ačkoliv uváděl, že mu poskytl první pomoc, řekl,, no, to máš jenom natažený, to bude v pořádku a nesimuluj, opovaž se cokoliv řešit.“ Hned po došlapu na pravý koleno spadl okamžitě na zem, nešlo s tím chodit. Po tom, co odjeli diverzanti – tým Vietkongu, tak přišel [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] řekl, že

toto není rozhodně natažený a že to musí okamžitě do nemocnice. V nemocnici mu řekli, že zranění je vážné a že je naprosto jasný, že je potřeba operační zákrok. Následně dostal ortézu a bylo mu nabídnuto, že buď tam může zůstat v hospitalizaci, nebo jít další den na kontrolu na CT vyšetření. Následně při vyšetření za ním přišli lékaři, doslova uvedli, že takový zranění ještě neviděli a že je naprosto jasné, že je potřeba operace. Následky jsou značné, podniká v rámci [anonymizováno], takže na to musí mít zaměstnance, kteří by mu s tím pomohli, aktuálně není schopen s tou nohou přenášet těžší věci. Koleno neohne, nemůže si kleknout.

5. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že se to odehrálo tak, že zjistili, že hra měla původně končit v 12.00 hodin a před koncem hry zjistili, že velitel jedné frakce uzavřel příměří. Ještě chtěli jít hrát, tak ho chtěli herně popravit. Popravu osobě zažil hodně krát a nikdy s tím nebyl žádný problém. Může to být standardní součást hry i nemusí. Je to podle situace. Přišli tam, slušně se začali bavit, a pak to začalo. Vzali ho (obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]), šli s ním, každý ho držel v klidu za ruku. [jméno] [příjmení] ho pustil, on se jako by začal vrtět, začal se s nimi přetahovat. Pak nějak spadli na zem a stalo se to. K dotazu soudu,, co si o tom myslel o chování poškozeného“ svědek vypověděl, že úplně se mu to nelíbí. Ale je to pořád součást hry, ten člověk by to měl přijmout, když už to tak prostě v té hře je a ta hra má nějaký průběh, nějaký příběh.

6. Svědek [jméno] [příjmení] před soudem vypověděl, že dorazili do tábora s tím, že poškozený byl vyjednávat nějaké příměří se stranou protivníka. Jim se to nelíbilo a herně ho chtěli popravit. Přišlo jim to herně, začala nějaká strkanice, kluci spadli na zem a tím to celé skončilo. S nápadem herní popravu přišel on. Z chování poškozeného usoudil, že to dobře hraje. Nevzpomene, jestli měl ochranné brýle, nebo ne. K dotazu soudu,, pokud by neměl ochranné pomůcky a tvrdíte, že by to dobře hrál, signalizovalo by to něco?“ odpověděl, že signalizovalo by to, že správně podle logického myšlení do něj neměli střílet.

7. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že byl organizátor celé akce. Tyto akce dělá obvykle na nějaké téma. Má to svoje pravidla, na každou akci udělá pravidla, který jsou platná pro všechny. Pravidla jsou psaná, asi se dají dohledat. Byla tu airsoftová federace, ale ta už zanikla. Ale ty pravidla jsou taková obecná. Jsou platná evropsky, platí to pro všechny ty státy. Základním pravidlem jsou brýle. To se vyžaduje, ale když si to hráč sám sundá, tak je to jeho boj. Pak je tam obvyklé, že když Vás trefí, tak sundáte čepici, odcházíte jako mrtvola. Pak je tam zásah zbraní po těle, do batohu, kamkoliv. Napadání mají výslovně zakázané. Může se naznačit. Aby někoho brutálně nechytнул, nebo netahal za krk. Aby ho nesvázal, nenechal ho tam. Takže se to dělá symbolicky. Potom třeba – když se útočí nožem, tak jenom prostě dotekem. K dotazu soudu,, jaký dojem situace udělala na svědka, zdali se to poškozenému nelíbilo“ odpověděl, že asi tak nějak. K dotazu státního zástupce,, jak probíhá taková herní poprava? Je nutné toho člověka někam odvádět z místa, kde je nutné do něho bezprostředně střílet?“ svědek odpověděl, že není. Stačilo někam se postavit a tam ho třeba jen symbolicky zastřelit. Hra ještě nebyla ukončena. Akci ukončuje osobně on, když mu obě strany řeknou, že skončila hra. Dokud to neřekne, tak hra trvá. Tak oni vlastně ještě pořád jeli hru.

8. Svědek [jméno] [příjmení] před soudem uvedl, že na tu akci se dostali tím, že přítelkyně si chtěla zkusit někdy takovou akci. [jméno] se nabídl, že tato akce probíhá. Dozvěděli se to den předem, takže se samozřejmě k těm pravidlům dostali, přečetli si je, všechno to bylo v pohodě. Hra probíhala úplně v pořádku, nic zvláštního se tam nedělo, nebyly tam žádné potyčky. Uzavřelo se příměří, protože jich mělo být 7-8 lidí proti asi 40. Tak řekli, že hra se ukončí. Potom, co se hra ukončila, tak se tam začaly scházet ostatní týmy. Povídali si, říkali si, jaká ta akce byla. Potom přišel tým diverzantů a začala se tam řešit poprava za tu zbabělost. Všichni už stáli a vzhledem k tomu, že v pravidlech hry bylo, mít celou dobu nasazené brýle a ochranné pomůcky, a i organizátor si tyto pomůcky sundal. Všichni si je sundali s tím, že už si povídají a že už žádná akce není, tak by řekl, že akce byla oficiálně ukončena. Pak se tam nějak hádali, [jméno] chytli. Dva ho chytli, snažili se ho dostat na kolena. Bylo jasné, že [jméno] nechce na kolena a že se

tomu dost výrazně brání. Pak tam spolu zápasili. Poškozený křičel, že to už není sranda, že je konec hry, nebo něco v tom smyslu. Blíž se k tomu nedovede vyjádřit, je to už rok zpátky. Ale určitě tam proběhla výměna nějakých názorů, že už je konec. Pak tam došli k tomu lesíku, tam [jméno] nějakým způsobem srazili na zem, asi svojí vlastní vahou a zlomili mu tu nohu. Když spadl na zem, tak [jméno] křičel bolestí, to šlo docela dobře slyšet. Potom se tam hádali o to, jestli mu něco opravdu je, nebo není. Pomoc určitě nevolali, odešli se slovy něco ve smyslu: „Stejně si nás nenajdeš“ nebo něco takového. Potom rychle sbalili tábor, naložili ho do auta a jeli do nemocnice v [anonymizováno].

9. Za souhlasu stran byly čteny úřední záznamy [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že [příjmení] bez domluvy s ostatními účastníky vyjednal příměří, tak se s ostatními domluvili, že jej herně popraví. [příjmení] s druhým účastníkem jej chytli za ruku, [příjmení] se začal vzpírat a bránit, pak asi [příjmení] ztratil rovnováhu, upadl na zem a strhl ostatní. [příjmení] křičel, že jej bolí koleno a následně [příjmení] oznámil, že to oznámí na PČR, tak [příjmení] ze své zbraně vystřelil na [příjmení] a zasáhl ho do zdravé nohy. Tím došlo k popravení, jak bylo původně zamýšleno. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že z jeho pohledu se incident stal během hry, podobné scénky se odehrávali běžně. Poté co upadli, [příjmení] nejevil známky těžkého poranění. Chtěl poškozenému poskytnout pomoc, ale ten odmítal.

10. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Radovan Havel, v souladu s písemně vypracovaným znaleckým posudkem (čl. 32-60) vypověděl, že poškozený [příjmení] utrpěl zranění, která jsou taxativně uvedena na straně 22 znaleckého posudku. Jednalo se o izolované poranění pravého kolenního kloubu, ovšem velmi závažné: krvácení do dutiny pravého kolenního kloubu, tříštivá zlomenina kloubní plochy holenní kosti vpravo s dominantním tlakovým – depresivním – poškozením zevní části kloubní plochy až k zadní hraně zevního kloubního výběžku. V další části znaleckého posudku pak rozebírá postup léčby. Z pohledu znalce se jednalo o postup lege artis, standardní postup. Nemohlo se to jinak léčit, toto poranění se nedá jinak léčit, než intervencí chirurgickou a kovovým materiálem – tzn. osteosyntézou. Pacient nejprve v podstatě návrh lékaře odmítá, je tam určité jakési prodloužení. Může odpovědět, že to nemělo vůbec žádný vliv na charakter toho zranění. Toto není poranění, u kterého by se mohlo uvažovat o jakési časové prodlevě. Znalci mají škálu, používají stejnou dikci, jako je v trestním řádě, v trestním zákoně. Tzn. je poškození zdraví nepatrného významu, ublížení na zdraví, těžkou újmu na zdraví – tři stupně. Tady se jednoznačně pohybujeme v tom třetím stupni. Protože máme tady určitou hranici 6 týdnů, kdy je ten člověk podstatně omezen v obvyklém způsobu života. V tomto případě byla nade vší pochybnost překročena. Zajímavý je mechanismus vzniku toho zranění. Na ten kolenní kloub působí několik sil. Není to jedna síla typu nárazu, proto to vyloučil. Znalec vyloučil, a i teď vylučuje, nějaký náraz kolene na pevnou podložku. Protože všichni spadnou. Tam je kombinace několika sil, které jsem se pokusil graficky znázornit na straně 21 znaleckého posudku. Tam působí jednak síla (červená, boční šipka), která působí jako zevně na ten kolenní kloub, což by za normálních okolností každý, kdo lyžuje, ví, skončilo nějakými potrhanými vazy. Nicméně – pak tam působí další důležitá síla (modrá kolmá šipka seshora), tzn. to, že dva aktéři stahují silou dolů. Takže tam se to zkombinuje a dojde k prolomení vztlačením. Tam jsme u toho drtivého, protože ta vertikální síla byla velmi důležitá. Znovu naprosto vylučuje, že by to poranění kolene mohlo vzniknout při nějakém pádu. Nelze v tomto případě vyloučit vznik trvalých následků. Pokud bude mít poškozený štěstí, tak ten trvalý následek bude v podobě nějaké předčasné artrózy kloubu. Další věc, že tam můžou být určité neurologické poruchy a další věc, že ten kov tam samozřejmě může působit různé hojivé procesy, takže otázka budoucí zátěže – sportování, nějaké zvýšené zátěže pravé dolní končetiny, to je otázka, jak to všechno bude. Může se stát, že budou minimální, ale to je věc odborníka, který rok až dva po vzniku toho zranění se může k tomuhle kompetentně vyjádřit.

11. Dále byl před soudem přehrán kamerový záznam na DVD celé události, z něhož je patrné, že oba obžalovaní přes aktivní odpor poškozeného tohoto držíc každý za jednu ruku, překonávají

fyzický odpor poškozeného, násilím se jej pokoušejí odtáhnout ke stromu a následně všichni tři padají na zem, poškozený se okamžitě chytá za koleno.

12. Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též opatřenými listinnými důkazy. Z lékařské zprávy (čl. 97-104, 107-113, 118-120) soud zjišťuje zdravotní stav poškozeného s diagnostikovanými zraněními. Z harmonogramu a pravidel hry (čl. 127-135) soud zjišťuje scénář dané hry včetně sepsaných pravidel (čl. 127-135).

13. Z osobních výkazů obžalovaných soud zjišťuje, že obžalování v opisu evidence Rejstříku trestů a evidence Rejstříku přestupků nemají žádný záznam.

14. Soud ve vztahu ke skutkovým závěrům následně hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu. Po zhodnocení před soudem provedeného dokazování a vyhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je zcela zřejmé, jak došlo ke zranění poškozeného. Po rozepři ohledně ukončení hry oba obžalování proti vůli poškozeného tohoto uchopili za ruce, byť se poškozený zcela evidentně bránil, pokoušeli se jej odvléct opodál, a při tomto upadli, což ve svém důsledku mělo za následek zranění poškozeného. Ostatně tyto skutečnosti vyplývají z výpovědi všech svědků, poškozeného, obžalovaných i pořízeného videozáznamu a je tak patrné, že ke zranění poškozeného došlo v příčinné souvislosti s jednáním obou obžalovaných.

15. Nicméně je třeba zmínit, že dále se však rozcházejí představy jednotlivých aktérů hry o jejím ukončení. Jak obžalování, tak například svědek [příjmení], [příjmení] a [příjmení] uvádějí, že z jejich pohledu hra stále pokračovala a chování poškozeného nikterak nevybočovalo ze scénáře. Jakkoliv soud nezpochybňuje možnost vzhledem k vývoji hry zařadit do jejího průběhu, „herní popravu“, tyto argumenty rozhodně dále nelze bez dalšího přijmout. Jak vyplývá z provedeného dokazování, hráči se sešli po oznámení o kapitulaci, a o své vůli se část rozhodla poškozeného herně popravit a tohoto úkolu se ujali právě oba obžalování. Je přitom zřejmé, jak vyplývá i z videozáznamu, že poškozený i obžalování nemají již ochranné brýle, což je ostatně základní povinnost hráčů, pokud se této povinnosti dobrovolně nezřeknou. Nelze přitom přijmout také argument, který vyplynul z výpovědi svědka [příjmení], že hru formálně ukončuje on, neboť v tomto duchu ad absurdum by mohlo dojít k situaci, že pokud by tak organizátor hru formálně neukončil, hra by ve svém důsledku trvala dále, přičemž ani tato informace není a nemůže být známa všem hráčům, protože ti už na místě samém ani nemusí být a ani nebyli, jak vyplynulo z provedeného dokazování, mnozí hráči odjeli už během hry vzhledem k nepřízni počasí. Je také zcela zřejmé, že poškozený se ataku obžalovaných bránil, že mu jednání obžalovaných rozhodně nebylo po vůli, což vyplývá jak z přehrávaného záznamu, tak z výpovědi poškozeného a dále z výpovědi svědka [příjmení], který uvedl, že poškozený křičel, že to už není sranda, že je konec hry, nebo něco v tom smyslu, případně svědků [příjmení] a [příjmení]. K tomu soud pouze podotýká, že záznam nezachycuje prvopočátek celé situace a soud tak musí v tomto ohledu vyjít pouze ze svědeckých výpovědí a dále, že nelze po poškozeném spravedlivě požadovat, aby jakýmkoliv formálním zvoláním dal najevo svůj nesouhlas s chováním obžalovaných, přičemž z jeho chování jasně vyplývá, že mu celá situace je nepřijemná, aktivně se brání a vyvozovat z jeho projevu, „že svoji roli dobře hraje a hra tak pokračuje“, jak dovozoval svědek [příjmení] i oba obžalování, rozhodně není namístě.

16. Dále se soud v rámci shora uvedeného také zabýval námitkou obhajoby, že na shora uvedenou airsoftovou hru, jednání obžalovaných a způsobeného následku lze také nahlížet optikou ustanovení § 31 trestního zákoníku, tedy ustanovení přípustného rizika v rámci okolností vylučujících protiprávnost činu. Z vymezení přípustného rizika v teorii trestního práva v ustanovení § 31 trestního zákoníku stanoví obecné podmínky a pravidla, jejichž splnění protiprávnost takového jednání vylučuje. Aby trestněprávně relevantní následek jednání mohl být vyhodnocen jako důsledek přípustného rizika, a tím byla vyloučena jeho protiprávnost, musí být splněny například následující podmínky. Posuzované jednání musí být podniknuto v rámci

společensky prospěšné činnosti, činnost nesmí ohrozit život nebo zdraví, pokud k ní není dán souhlas v souladu s jiným právním předpisem, chtěný výsledek nesmí být neúměrný podniknutému riziku a činnost se nesmí přičít dobrým mravům. Jakkoliv je soud dalek toho, aby hodnotil rámec společensky prospěšné činnosti ve vztahu k hraní airsoftových her, a pokud by i připustil, že taková hra má ráz společensky prospěšné činnosti, rozhodně však již nejsou naplněny další podmínky, aby mohl dojít k závěru o naplnění okolností vylučujících protiprávnost. Herní poprava proti vůli poškozeného za užití násilí se dle názoru soudu rozhodně přičít dobrým mravům o chování obžalovaných po zjištění úrazu poškozeného ani nemluvě. Dále se soud také zabýval úvahou, zda činnost, která nesmí ohrozit život nebo zdraví, pokud k ní není dán souhlas v souladu s jiným právním předpisem, nenastala v tomto případě a dospěl k závěru, že nikoliv. Případná absence pravidel, či jejího jednotlivého ustanovení o vzájemném napadání účastníků hry, nemůže ve svém důsledku být hodnocena jako souhlas poškozeného s rizikem dané hry, jednání obžalovaných bylo způsobilé ohrozit zdraví poškozeného, a nakonec i k takovému následku došlo. Je tak zcela zřejmé, že obvinění nedodrželi podmínky náležité opatrnosti podle § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, tedy že vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného, neboť oba obžalovaní společně a nerozdílně spoléhali na to, že v obžalobě popsaná zranění poškozenému nezpůsobí, konali tak bez přiměřených důvodů a jednali tak ve formě vědomé nedbalosti.

17. Ještě blíže se soud dále zabýval otázkou subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku, tedy že trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Jak opakovaně judikoval Nejvyšší soud v obdobných případech je zapotřebí přísně individuálně posuzovat vzniklá zranění hráčů nejen v jednotlivých druzích sportu, ale i míru porušení daných pravidel, upravujících jednotlivá sportovní odvětví. Teprve na základě takového posouzení lze dospět k závěru, zda vzniklé zranění protihráče, zde dokonce spoluhráče, lze posuzovat ještě v rámci pravidel nebo zde již připadá aplikace norem trestního práva. Jde tak konkrétně o posouzení nepřiměřenosti jednání obžalovaných vzhledem k herní situaci a použití nepřiměřené síly, kterou konkrétní herní zákrok nevyžadoval. Závažnost způsobeného následku sama o sobě nemůže být bez dalšího dokladem o brutalitě jednání a z ní vyplývající trestní odpovědnosti obviněných. Nicméně po provedeném dokazování zde dospěl soud k názoru, že zmiňované ustanovení na tento případ rozhodně nedopadá. Žádná oficiální pravidla, které upravují airsoftové hry, se soudu nepodařilo dohledat, nicméně v rámci dokazování byly nalezeny u jednotlivých klubů pravidla, z nichž některá zmiňují zákaz jakéhokoliv fyzického napadání protihráčů či spoluhráčů (čl. 210-212). Obecně však pravidla upravují chování při jakémkoliv hře, a to chování zejména vůči soupeřům. Na chování vůči hráčům vlastního týmu snad ani soudu známá pravidla nepamatují, krom etických aspektů úctyhodného chování vůči soupeřům, což ve svém důsledku naznačuje, že takové chování vůči členům vlastního týmu se ani nepředpokládá. Nicméně, soud dále hodnotil herní situaci a použití síly obžalovaných k dosažení kýženého výsledku, zde herní popravě poškozeného. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, je zřejmé, že použití síly oběma obžalovanými vůbec nebylo na místě, poškozený se evidentně bránil, na jakýkoliv další vývoj hry uvedená situace neměla žádný reálný dopad a soud má za prokázané, že vzhledem k absenci ochranných prostředků muselo být i oběma obžalovaným na místě zřejmé, že hra se ukončila, přičemž ani oni sami nepopírají, že jim kapitulace jejich týmu byla v té době již známa. Z tohoto pohledu oba obžalovaní zcela zřetelně překročili míru přiměřenosti jednání vzhledem k vývoji herní situace, přičemž soud dále uvádí, že i z výpovědi svědků vyplývá, že pokud by se k herní popravě rozhodli i přes shora uvedená rizika, mohli celou situaci vyřešit bez jakéhokoliv násilí vůči poškozenému, a to například střelou mimo tělo poškozeného či dotykem chladné zbraně vůči tělu poškozeného. Pokud se oba obžalovaní rozhodli situaci vyřešit tím, že odvedenou poškozeného proti jeho vůli od ostatních hráčů

nedodrželi podmínky náležité opatrnosti a rozhodně si nepočínali při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na zdraví poškozeného.

18. Na závěr již soud jenom pro upřesnění uvádí, že zásadně platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání, přičemž je toto závěr v případně méně závažných trestných činech korigován použitím zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku, podle níž trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případě společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Ze zásady subsidiarity trestní represe vyplývá použití trestního práva jako „ultima ratio“, který doplňuje kritérium společenské škodlivosti případu a z kterého vyplývá, že trestní právo má místo pouze tam, kde jiné prostředky z hlediska ochrany práv fyzických a právnických osob jsou nedostatečné, neúčinné nebo nevhodné. Ze shora, soudem uvedených argumentů vyplývá, že o takovou situaci se zde nejedná a nepřichází zde v úvahu, krom jiného, uplatnění principu subsidiarity trestní represe.

19. Na základě těchto skutkových zjištění je třeba právně kvalifikovat prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Oba obžalovaní tím, že dne 21. 6. 2020 kolem 10:55 hodin ve vojenském prostoru [místo], v rámci airsoftové hry s názvem GROM XI-Da Nang, v důsledku rozepře o možný konec hry, na jejímž pokračování trvali, násilím a proti jeho vůli vlekli poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], kterého chtěli tzv. "herně popravít za zradu", při čemž se poškozeného snažili odzbrojit a povalit na zem, což se jim nakonec podařilo, avšak při tomto způsobili poškozenému zranění kolene pravé nohy, a sice konkrétně krvácení do dutiny pravého kolenního kloubu a tříštivou zlomeninu kloubní plochy holenní kosti vpravo s dominantním tlakovým - depresivním poškozením zevní části kloubní plochy až k zadní hraně zevního kloubního výběžku, přičemž toto zranění si vyžádalo hospitalizaci, operační zákrok, s dosud neukončenou dobou léčení a s omezením v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 8 týdnů, a to zejména bolestivostí postižených krajín, naplnili tak skutkovou podstatu přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku, neboť jinému z nedbalosti způsobili těžkou újmu na zdraví. Obžalovaní jednali ve vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy věděli, že mohou způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhali, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí a svým jednáním porušili zájem společnosti zájem společnosti na ochraně lidského zdraví, tj. normální funkce lidského těla.

20. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Oba obžalovaní, tedy jak [jméno] [příjmení] tak [jméno] [příjmení] se k trestné činnosti nedoznali a nesvědčí jim tak polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. l) trestního zákoníku. Svědčí jim však polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) tedy že trestného činu upřímně litovali a dále okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 písm. p) tedy že vedli před spácháním trestného činu řádný život. Za posuzované jednání podle právní kvalifikace podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku bylo možno uložit trest odnětí svobody až na dvě léta nebo zákaz činnosti. Je tak na místě působit na obžalované výchovným trestem, tedy trestem odnětí svobody při samé spodní hranici trestní sazby, tedy ve výměře 4 (čtyř) měsíců, přičemž byla stanovena zkušební doba ve výměře 12 (dvanácti) měsíců na samé spodní hranici s ohledem na osoby obžalovaných a soud má za to, že tento trest je dostatečný a bude mít zejména morálně výchovný vliv na obžalované.

21. V rámci adhezního řízení bylo také rozhodnuto o nároku na náhradu škody a nároku na peněžitou náhradu nemajetkové újmy. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou oba obžalovaní povinen zaplatit společně a nerozdílně peněžitou náhradu nemajetkové újmy poškozenému

[jméno] [příjmení], a to ve výši 101 425 Kč. Režim rozhodování o náhradě škody či nemajetkové újmy je v trestním řízení v § 228 odst. 1 trestního řádu upraven tak, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích, jestliže byl nárok včas uplatněn, nestanoví-li tento zákon jinak. Takto soud postupuje za situace, jestliže jsou nárok a jeho výše odůvodněny výsledky hlavního líčení. Poškozený [jméno] [příjmení], o jehož nároku soud rozhodoval, se se svými požadavky připojil řádně a včas k trestnímu řízení. V trestním řízení byla dostatečně prokázána skutková i právní stránka věci, příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaných a způsobeným následkem na zdraví poškozeného, a tudíž soud nemá jakoukoliv pochybnost o odpovědnosti obžalovaných za vznik nemajetkové újmy, kterou způsobili spáchaným přčínem. Soud zdůrazňuje, že není pochyb o tom, že došlo k zásahu do základních přirozených práv poškozeného a je namístě přiznat tomuto nárok na náhradu nemajetkové újmy. V tomto kontextu je třeba hodnotit závažnost a intenzitu konkrétního útoku, když v tomto případě lze mít vzhledem k lékařským zprávám a podanému znaleckému posudku za prokázané, že se jednalo o významný a intenzivní útok obžalovaných na poškozeného [jméno] [příjmení].

22. Okresní soud rozhodl odsuzujícím rozsudkem o vině obžalovaných i o tom, že nemajetková újma poškozenému byla způsobena v příčinné souvislosti s tímto skutkem vykazujícím znaky přčínu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku, jehož spáchaním byli oba obžalované uznáni vinnými, a že obvinění jsou také jedinými osobami, které se na vzniku zranění poškozeného podíleli, a vzniká tak odpovědnostní vztah obžalovaných za vniklou újmu na zdraví poškozeného.

23. Taková skutková zjištění, která vyplývají z provedeného dokazování, navazují i na občanskoprávní úpravu, protože podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem, a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá právě pravidlo podle § 2956 občanského zákoníku, který tím řeší situaci souběhu práv z titulu ochrany osobnosti a z titulu náhrady škody. Podle § 2958 občanského zákoníku při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

24. Poškozený [jméno] [příjmení] svůj nárok částečně uplatnil jako bolestné, k čemuž je třeba uvést, že bolestné je náhrada za bolest, která je definována jako subjektivní nepříjemný pocit, psychický stav, který je spojen s poruchou běžného fungování fyziologických procesů, může však mít i čistě psychické příčiny. Při určení odškodnění bolestného se hodnotí každý bolestivý stav samostatně. Pro zjištění výsledné hodnoty se počítají body z jednotlivých bolestivých stavů a v jejich rámci i z jednotlivých položek. Na doplnění soud konstatuje, že v ustanovení § 2953 občanského zákoníku (snížení náhrady), alinea 3, se uvádí, že náhradu nelze snížit, byla-li škoda způsobena úmyslně, nicméně vzhledem k absenci doznání a chování obžalovaných po činu využití tohoto institutu ke snížení náhrady moderací soudu, nalézací soud nikterak nezohlednil.

25. Nalézací soud tak zvažoval významné okolnosti, které jsou určující pro výši náhrady, když u náhrady bolestného se řídil bodovým ohodnocením ve smyslu obsahu části B. Metodiky, na jehož základě bolestné soud ohodnotil za rok 2020 ve výši 180 bodů, jak vyplývá z lékařské zprávy (čl. 97-98). Soud se tak v zásadě ztotožnil se závěry lékaře, respektive neshledal žádného důvodu, aby se od takto určeného počtu bodů odchýlil. Hodnota jednoho bodu v posuzované věci byla určena na částku 341,25 Kč za rok 2020, která je podle této metodiky odvozována od jednoho procenta hrubé měsíční nominální mzdy za kalendářní rok předcházející. Celková částka odškodnění bolesti tak činí podle názoru soudu částku 61 425 Kč a jako taková byla poškozenému nemajetková újma v této výši přiznána.

26. Dále byla obžalovaným uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému částku ve výši 30 000 Kč jako ztížení společenského uplatnění. Náhrada újmy při ublížení na zdraví je upravena v § 2958 občanského zákoníku, který stanoví, že, „ při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.“ Jak vyplývá z podaného znaleckého posudku MUDr. Havla, přesné určení trvalých následků, lze hodnotit spíše po dvou letech, nicméně již dnes je zřejmé, že pokud bude mít poškozený štěstí, tak ten trvalý následek bude v podobě nějaké předčasné artrózy kloubu. Další věc, že tam můžou být určité neurologické poruchy a další věc, že ten kov tam samozřejmě může působit různé hojivé procesy, takže otázka budoucí zátěže“. Je namístě tak v současné době stanovit náhradu společenského uplatnění podle zásad slušnosti. Soud současnou míru ztížení společenského uplatnění stanovil ve výši 30 000 Kč a je podle názoru soudu ze všech argumentů shora uvedených plně odůvodněna.

27. Dále byla obžalovaným uložena povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému částku ve výši 10 000 Kč jako zadostiučinění za duševní útrapy. Ve vztahu k úvahám o náhradě za ztížení společenského uplatnění vnímá právní úprava jednotlivce v podstatě jako součást společnosti a dost dobře nemůže, „ pokrýt“ jeho vnitřní, na fungování ve společnosti relativně nezávislé mentální procesy. V souladu s výše uvedeným důrazem na právo člověka žít svůj život podle svého a imperativ plného a spravedlivého odškodnění újmy na zdraví zavedl občanský zákoník v § 2958 vedle bolestného a ztížení společenského uplatnění novou složku nemajetkové újmy na zdraví, tzv. další nemajetkové újmy. Právě pod posledně uvedený nárok lze duševní útrapy, resp. některé jednorázové či opakované události v životě poškozeného po úraze, podřadit. Podle komentářové literatury mohou mít další nemajetkové újmy formu psychické bolesti nebo jiných duševních útrap. Při určování výše zadostiučinění za duševní útrapy se bere za východisko člověk s běžným, obvyklým emocionálním způsobem prožívání různých životních situací. Mezi konkrétní duševní útrapy spojované s těžkým ublížením na zdraví z nedbalosti komentáře řadí například úzkost v době léčení, tedy obava z dalšího průběhu léčby, strach z komplikací nebo z další operace) a také starost o budoucnost, zejména strach z následků zranění, šok ze zranění a podobně. Z výsledků provedeného dokazování a připojení se poškozeného s těmito nároky soud shledal jejich odůvodněnost zejména v obavě z dalšího průběhu léčby, strach z komplikace či další povahy léčebného procesu a přiznal poškozenému částku v uvedené výši, kterou určil podle zásad slušnosti s tím, že uvedená odpovídá majetkovým poměrům obžalovaných, a její úhrada pro ně nemůže být, jakkoliv likvidační.

28. Naproti tomu se zbytkem svého uplatněného nároku na peněžitou náhradu nemajetkové újmy byl poškozený [jméno] [příjmení] odkázán řízení ve věcech občanskoprávních, neboť soud neshledal pro jejich přiznání relevantní důvod a z provedeného dokazování nevyplývalo k přiznání vyššího nároku žádné opodstatnění. Obdobně tomu bylo i v případě nároku na náhradu ušlého zisku a zmařených investic. K objasnění a prokázání uplatněného nároku poškozeného na náhradu škody v podobě ušlého zisku by v návaznosti na to bylo třeba provádět další dokazování, ačkoli o předmětu trestního stíhání – o vině a trestu obžalovaných – bylo možné spolehlivě rozhodnout na podkladě podané obžaloby a na základě dosud provedeného dokazování v hlavním líčení, které lze považovat z kvalitativního i kvantitativního hlediska za dostatečné pro objasnění skutkového stavu (§ 2 odst. 5 trestního řádu) nezbytného k rozhodnutí soudu (srov. přiměřeně R II/1962, s. 40). Přitom lze sice předpokládat i možnost prokázání dalšího uplatněného nároku poškozeného na náhradu ušlého zisku či jiné majetkové újmy, nicméně poškozený žádné doklady, který by jeho uplatněný nárok podložily, přes upozornění soudu nepředložil, další objasňování skutkového základu uplatněného nároku, jež je nutné, by vyžadovalo pokračovat v dokazování, které už není nezbytné pro trestní řízení a podstatně by jej

protáhlo. Soud proto poškozeného s dalšími uplatněnými nároky na náhradu škody či nemajetkové újmy odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

29. V rámci adhezního řízení se také s nárokem na náhradu škody řádně a včas přihlásila s částkou 59 884 Kč Všeobecná zdravotní pojišťovna. Vzhledem k tomu, že z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaní způsobili poškozenému těžkou újmu na zdraví z nedbalosti, jejich jednání je v příčinné souvislosti se způsobeným následkem a poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna své nároky na náhradu škody, řádně a včas přihlásila, dospěl soud k závěru, že je namíste obžalovaným uložit povinnost zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně částku ve výši 59 884 Kč společně a nerozdílně, vycházející přitom z podrobného vyčíslení nákladů na léčbu poškozeného předloženého Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky, o jejichž správnosti a věrohodnosti neměl žádných pochybností.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v prospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 13. července 2021

JUDr., Mgr. Pavel Kríž
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Navrátilovou při hlavním líčení konaném dne 18. května 2018 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], adresa pro účely doručování [ulice a číslo], [obec],

uznává se vinným, že

dne 20. 2. 2017 v 18:10 hodin na přesně nezjištěném místě za použití lstivě vylákaných osobních informací na otci poškozené [jméno] [příjmení], narozeném [datum], za účelem zjištění vstupního a bezpečnostního hesla k emailové schránce poškozené [jméno] [příjmení] [email] prolomil toto heslo a následně, když do schránky získal přístup, jednak změnil vstupní heslo tak, že do schránky neměla poškozená nadále přístup a nemohla schránku užívat pro své soukromé účely, a jednak jménem poškozené poté, kdy se seznámil s obsahem přijatých i odeslaných emailových zpráv, odeslal dne 21. 2. 2017 v 23:07 hodin jejím jménem email s předmětem „Cestovka“ jejím známým [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] i sám sobě, jehož obsahem byla kompilace ryze soukromé komunikace poškozené s každým z těchto mužů, která byla původně obsahem přijatých i odeslaných zpráv uložených v emailové schránce, přičemž tohoto jednání se dopustil v úmyslu způsobit poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], trvale bytem [adresa], nemajetkovou újmu,

tedy

jednak překonal bezpečnostní opatření a tím neoprávněně získal přístup k počítačovému systému nebo k jeho části a čin spáchal v úmyslu způsobit jinému újmu,

jednak neoprávněně porušil tajemství počítačových dat uchovávaných v soukromí jiného tím, že je zpřístupnil třetí osobě,

čímž spáchal

jednak přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

jednak přečin porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 230 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost spočívající v tom, aby během zkušební doby podle svých sil nahradil nemajetkovou újmu poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum].

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], trvale bytem [adresa], nemajetkovou újmu ve výši 15.000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

2. Obžalovaný popřel, že by se dopustil jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu. S poškozenou [příjmení] udržoval partnerský vztah od srpna 2014 po dobu dvou a půl let a charakterizoval ho jako „italský“. V únoru 2017 měli jet spolu na lyže do Itálie, avšak obžalovaný nastoupil do nového zaměstnání a nedostal dovolenou, a tak se poškozená [příjmení] urazila, zablokovala si jeho SIM kartu a odjela na lyže sama. Obžalovaný si koupil novou SIM kartu a napsal jí přes WhatsApp nebo Viber několik zpráv s dotazem, jak se má. Začali spolu komunikovat, načež mu poškozená [příjmení] napsala, že se nemůže přihlásit do své emailové schránky, protože pravděpodobně při změně hesla zadala špatnou kombinaci čísel a písmene, a že si není jistá zněním hesla. Současně požádala obžalovaného, aby se podíval na možnost přihlášení a určité kombinace čísel a písmen vyzkoušel a dále aby se podíval do svého notebooku, v němž se přihlašovala, zda tam zůstala přihlášená. Obžalovaný se pokusil celkem asi čtyřicetkrát až šedesátkrát přihlásit do jejího emailu, avšak neúspěšně, protože byl vždy odkázán na kontrolní emailovou adresu. Nejdříve to zkusil asi třikrát, poté po čtyřech až pěti dnech a znovu po čtrnácti dnech to zkoušeli společně. Obžalovaný se jí ptal, proč nepoužije záchrannou adresu, kterou uvedla při zakládání emailového účtu, na což mu poškozená [příjmení] odpověděla, že použila stejnou emailovou adresu; to však není možné. Vstup do emailového účtu poškozené [příjmení] přes notebook obžalovaného se taktéž nezdařil, protože po přihlášení poškozené [příjmení] se přihlásil i obžalovaný, čímž se zrušilo předchozí přihlášení poškozené [příjmení]. Od začátku roku 2016 není možné pro obnovu hesla zadat kontrolní otázku na rodné příjmení matky, a to ani u dříve založených emailových účtů, na důkaz čehož obžalovaný doložil výsek z konverzace s pracovníci helpdesku společnosti S (srov. č. l. 198). Z tohoto důvodu by obžalovanému nebyla k ničemu znalost rodného příjmení matky poškozené [příjmení], ačkoli ho znal, protože mu ho poškozená [příjmení] sdělila při hovoru o jejich rodinách. S otcem poškozené [příjmení] byl v kontaktu nejméně třikrát osobně a jednou až třikrát telefonicky; telefonní číslo na otce

poškozené [příjmení] měl. Výpis přihlašovacích logů poskytnutý společností S na č. l. 65 – 69 je výpisem všech pokusů o přihlášení do emailového účtu poškozené [příjmení] a nikoli výpisem toliko úspěšných vstupů do emailového účtu. V této souvislosti obžalovaný upozornil na log ze dne 20. 2. 2017 v čase 18: 14:29 hodin z IP adresy [číslo] se službou označenou jako „ucet“, který by mohl být důležitou informací o napadení emailového účtu a k němuž orgány činné v trestním řízení nezjistily bližší informace. Dále obžalovaný upozornil na IP adresu [číslo], z níž probíhaly dne 21. 2. 2017 pokusy o přístup do emailového účtu v časech 15:21:02, 15:21:05, 15:21:14, 15:21:15, 15:21:27, 15: 21:28, 15:21:37 a 15: 21:28 hodin; kdyby osoba pokoušející se o přístup do emailového účtu znala heslo, nezkoušela by do něj vstoupit tolikrát během tak krátké doby. Uvedené pokusy o vstup do emailové schránky nasvědčují právě pokusům obžalovaného ze zvědavosti vyzkoušet různé varianty hesla. Co se týče zkompilevaného emailu odeslaného z emailové schránky poškozené [příjmení], podle výpisu operátora proběhlo přihlášení do tohoto emailového účtu v čase 23: 06:15 hodin a email byl odeslán v čase 23:07, tedy k nalezení čtyř emailů, k jejich zkompileování do jednoho emailu a k odeslání měl odesílatel k dispozici 89 sekund, což zejména při práci s mobilním telefonem nelze stihnout. Kromě toho policie provedla lustraci IP adresy v čase vstoupení do emailového účtu a nikoli v okamžiku odeslání emailu, ač se v každé sekundě množství uživatelů dané IP adresy mění. K výpisu IP adres poskytnutému společností O obžalovaný vysvětlil, že [anonymizováno] adresa je IP adresa sdílená více uživateli, a to až stovkami, jejichž počet se v každé sekundě mění, v důsledku čehož není možno určit skutečného přihlášeného uživatele na IP adrese uvedené ve výpise přístupových logů a rovněž nelze zjistit, na jakých webových stránkách se uživatel pohyboval. Policie navíc provedla lustraci jen zlomku možných variant bez celého spektra všech přihlašovatelů pod jednou IP adresou. Poté, kdy obžalovaný obdržel zkompilevaný email, s poškozenou [příjmení] nekomunikoval, komunikaci zahájil, až asi po týdně, když, vychladl“. Zpočátku si myslel, že jde o provokaci ze strany poškozené [příjmení], a napsal jí, co je to za blbost, na což mu poškozená [příjmení] neodpověděla. Později mu vysvětlila, že zřejmě došlo k napadení jejího emailového účtu. Z adresátů z kompilovaného emailu kontaktoval obžalovaného [jméno] [příjmení], který se jej zeptal, jestli je to on; vyměnili si několik emailů. Obžalovaný byl po obdržení zkompilevaného emailu zvědavý, protože poškozená [příjmení] v průběhu jejich vztahu udržovala kontakt s vícero muži, o nichž obžalovanému tvrdila, že se jedná pouze o kamarády, čemuž obžalovaný naivně věřil. Poškozená [příjmení] nemá žádné známé v [obec], obžalovaný se v počítačích vyzná na úrovni běžného uživatele. Poškozená [příjmení] na obžalovaného podala několik trestních oznámení a také jej obvinila z rozbití čelního skla jejího vozidla. K dotazu, kdo by mohl poškozené [příjmení] škodit, obžalovaný uvedl, že na základě rozpravy s muži, se kterými se poškozená [příjmení] stýkala, zjistil, že jsou na ni naštvaní.

3. Poškozená [jméno] [příjmení] popsala partnerský vztah s obžalovaným jako „ nahoru a dolů“, v rámci něhož jí obžalovaný odcizil telefon, notebook a klíče od bytu, strhl řetízky z krku a do jejího vozidla nainstaloval sledovací zařízení GPS, kterým jí měsíc a půl sledoval. Na hory do Itálie jezdila pravidelně s [anonymizováno], obžalovaný se chtěl v únoru 2017 také zúčastnit, ale odmítla ho, protože jejich vztah nebyl harmonický. Obžalovaný byl asi trochu naštvaný a neustále na ni naléhal, aby ho vzala s sebou. Těsně před svými narozeninami, které měla dne [datum], zjistila, že se nemůže dostat do svého facebookového a emailového účtu. Poté jí napsal kamarád [příjmení], proč mu posílá takové nesmysly a že jí asi někdo narušil emailový účet, a tak ho požádala, aby to vyřešil se zákaznickou podporou společnosti S, protože z Itálie se jí záležitost špatně řešila. Svědku [příjmení] se problém nepodařilo vyřešit, a tak požádala dalšího kamaráda o založení nového emailového účtu, aby jeho prostřednictvím mohla obnovit svůj přístup k facebookovému účtu. Obžalovaného o pomoc s obnovením přístupu ke svému emailovému účtu nežádala a měla za to, že s ním po dobu dovolené v Itálii nebyla v kontaktu, a to ani prostřednictvím aplikace Viber a WhatsApp. Co do osoby narušitele jejího emailového účtu měla poškozená podezření na obžalovaného, a proto s ním udržovala kontakt, aby od něj vyzvěděla, jak získal přístup do jejího emailového účtu. Když asi před dvaceti lety zakládala tento emailový

účet, neměla k dispozici jiný emailový účet, a tak jako ověřovací emailovou adresu uvedla adresu shodnou s tou, kterou zakládala. Založený účet byl zabezpečen ověřovací otázkou na rodné příjmení její matky, které nemohl nikdo znát, ani obžalovaný, protože mu nikdy nevyprávěla svou rodinnou historii. Když se obžalovaného dotazovala, jak se mu podařilo vstoupit do jejího emailového účtu, jednou se rozhovořil, že stačí zavolat jejímu tatínkovi. Obžalovaný měl telefonní kontakt na jejího otce, který jí potvrdil, že mu někdo telefonoval s tím, že pracuje na rodokmenu a potřebuje znát rodné příjmení jeho manželky; otec si do notýsku poznamenal jméno a telefonní číslo volajícího. Když byl obžalovaný na poškozenou [příjmení] vulgární, zablokovala si jeho telefonní číslo, obžalovaný si pak koupil novou SIM kartu a kontaktoval ji z této nové SIM karty; poškozená [příjmení] takto měla na obžalovaného sedm nebo osm telefonních čísel. Z bezpečnostních důvodů změnila heslo ke svému emailovému účtu jednou za půl roku až rok, potíže se zapamatováním nového hesla neměla, nikdy se jí nestalo, že by se do emailu nemohla přihlásit, protože zapoměla heslo, nevzpomínala si, jestli před odjezdem do Itálie změnila heslo. Nikdy se do svého emailového účtu nepřihlašovala z notebooku obžalovaného, při odchodu z facebooku nebo emailu se vždy odhlašuje, obžalovaný nikdy nepracoval na jejím notebooku nebo mobilním telefonu. S muži, jimž byl adresován zkompileovaný email, vycházela dobře, nikdo jí nevyhrožoval ani neobtěžoval.

4. Svědek [jméno] [příjmení], kamarád poškozené [příjmení] pracující v oboru [anonymizováno], vypověděl, že loni v únoru z emailové schránky [email] obdržel email obsahující souhrnné aktivity poškozené [příjmení], načež jí napsal zřejmě pomocí Viberu nebo SMS, že je to docela mazec. Od poškozené [příjmení] se dozvěděl, že jí byl odcizen její notebook, v souvislosti s čímž asi došlo k průniku do jejího emailového účtu. Snažil se jí neúspěšně pomoci dostat se do její emailové schránky, ale nepodařilo se mu to. Svědek si psal také s obžalovaným, kterému napsal, že je to mazec, a obžalovaný mu odpověděl, že toho je možná ještě víc.

5. [titul] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] Služby kriminální policie a vyšetřování na Územním odboru Česká Lípa, vypověděl, že zpracoval telekomunikační údaje k emailovému účtu poškozené [příjmení] poskytnuté společností O Czech Republic a výsledky jejich analýzy popsal v úředním záznamu na č. l. 83. Konkrétně se jednalo o telefonní spojení, která byla v určitý čas připojena k IP adrese, z níž bylo přistupováno do emailové schránky poškozené [příjmení], přičemž analyzoval osm připojení v různých okamžicích v časovém rozmezí od dne 21. 2. 2017 v 10: 14:09 hodin do dne 24. 2. 2017 v 10:4 5:51 hodin, mezi něž patřil i okamžik ze dne 21. 2. 2017 v 23: 06:15 hodin. Protože šlo o dynamickou IP adresu, bylo v každém požadovaném čase připojeno větší množství uživatelů a nikoli pouze jeden, jak je tomu u statické IP adresy. [anonymizováno] se zaměřil na duplicitu a zjistil, že u každého zkoumaného časového okamžiku se objevuje jedna duplicita, a to připojení k telefonu s výrobním [číslo] s předplacenou SIM kartou [tel. číslo].

6. Soud za souhlasu stran postupem podle § 211 odst. 6 trestního řádu přečetl úřední záznam o podaném vysvětlení [jméno] [příjmení] na č. l. 22 – 23 a [jméno] [příjmení] na č. l. 35 – 36. [jméno] [příjmení], otec poškozené [příjmení], uvedl, že si vše zapisuje do svého notesu, a tak si také poznamenal, že dne 19. 2. 2017 kolem 15 hodin mu z čísla [tel. číslo] zatelefonoval muž, který se představil jako pan [příjmení], s tím, že pro paní [příjmení] zjišťuje informace k rodokmenu a došel až k jeho rodině. Svědk se zeptal na rodné příjmení jeho manželky a svědek mu odpověděl. Původně telefonátu nevěnoval žádnou pozornost, teprve později si vše dal dohromady, když se ho dcera ptala, zda mu někdo nevolal a nedotazoval se na jméno manželky za svobodna. S obžalovaným se setkal dvakrát, v hlase pana [příjmení] ho nepoznal. [jméno] [příjmení] vypověděl, že v minulosti byli s poškozenou [příjmení] důvěrní přátelé, nyní jsou kamarádi. Na začátku roku 2017 mu přišel divný email obsahující korespondenci poškozené [příjmení] s jinými osobami včetně svědka. Svědek jí zatelefonoval a zeptal se jí, proč mu posílá svou soukromou korespondenci. Odpověděla mu, že email neposlala ona, ale že jí někdo ukradl notebook a disponuje jejími daty; uvedla jméno [jméno].

7. Z listinných důkazů soud zjistil, že dne 21. 2. 2017 v 23:07 hodin byl z emailové schránky poškozené [příjmení] [email] z IP adresy [adresa], [email], [email] a [email] email s předmětem „cestovka“ a se zprávou: „Dobrý den...seznámím vás...“ Email obsahoval kompilaci různých emailů, a to email adresovaný poškozené [příjmení] a [jméno] [příjmení] potvrzující rezervaci ubytování v hotelu, komunikaci poškozené [příjmení] ohledně vyhledávání ubytování, soukromou komunikaci poškozené [příjmení] s [jméno] [příjmení], emaily doručené poškozené [příjmení] a obžalovanému týkající se rezervace ubytování v hotelu. Na to pak navazuje emailová komunikace obžalovaného se svědkem [příjmení] ohledně obsahu tohoto emailu ústící v negativní hodnocení poškozené [příjmení] (srov. emailová komunikace na č. l. 28 – 34, hlavička emailu na č. l. 50). SIM karta s telefonním číslem [tel. číslo], jež byla aktivována dne 19. 2. 2017 v 14:29 hodin, byla vložena v telefonu [značka] s výrobním [číslo] který za svůj označil obžalovaný (srov. úřední záznam policie na č. l. 43 – 44, úřední záznam o vysvětlení podaném obžalovaným na č. l. 78 – 79, email na č. l. 80). Emailová schránka [email] byla založena dne 4. 4. 2005 a dne 20. 2. 2017 v 18:10 hodin k ní bylo změněno přístupové heslo z IP adresy [adresa]). U této emailové schránky existovala v únoru 2017 možnost obnovy hesla pomocí odpovědi na kontrolní otázku, přičemž v případě, že byla žádost o obnovu hesla vyhodnocena pozitivně, odpověď byla zaslána na emailovou adresu, kterou žadatel uvedl do žádosti; odpověď nebylo možno zaslat na tutéž emailovou adresu (srov. žádost na č. l. 226, sdělení společnosti S na č. l. 228). Na č. l. 65 – 69 spisu se nachází seznam přístupových záznamů k emailovému účtu [email], přičemž nelze rozlišit, zda jde o úspěšné vstupy do emailové schránky či nikoli (srov. sdělení společnosti S na č. l. 228). Obžalovaný do spisu založil lustraci IP adresy [číslo], podle níž je provozovatelem této IP adresy společnost V Czech Republic (srov. lustrace na č. l. 235). Dále do spisu založil sdělení společnosti S, podle něhož autentizační údaje potřebné pro zpřístupnění emailové schránky [email] při zapomenutí vstupního hesla je odpověď na kontrolní otázku a rok narození, emailové adresy, na které byly ze schránky odeslány zprávy, názvy vlastních složek, nastavený vzhled stránky, ověřený telefonní kontakt, ověřené telefonní číslo (srov. č. l. 236). Konečně do spisu založil úplný záznam své komunikace s pracovníci helpdesku společnosti S, podle níž již dva roky není podporována možnost získání ztraceného hesla pomocí kontrolní otázky ani její úpravy, a to u nově registrovaného emailového účtu a u emailového účtu, u něhož byl nastaven ověřený kontakt. U emailového účtu staršího dvou let stále existuje možnost získání ztraceného hesla pomocí kontrolní otázky bez možnosti změny, přičemž tato možnost zaniká, pokud jsou ověřeny další údaje (srov. č. l. 237). Ve spise se nachází seznam telefonních čísel obžalovaného, které si poškozená [příjmení] zablokovala, jmenovitě čísla [tel. číslo], [tel. číslo], [tel. číslo], [tel. číslo], [tel. číslo], [tel. číslo] (srov. č. l. 239).

8. V hlavním líčení byl přehrán zvukový záznam telefonního hovoru ze dne 28. 3. 2017, který poškozená [příjmení] předložila k důkazu. Poškozená [příjmení] telefonuje obžalovanému, kterého žádá o „to“ heslo. Obžalovaný se táže: „Jaký heslo?“, poškozená [příjmení] odpovídá protiotázkou: „Jaký?“ a obžalovaný slibuje, že se po něm zkusí podívat, má ho na papíře doma. Poškozená [příjmení] mu vyčítá, že jí ho slíbil před třemi dny, že se tam teď potřebuje dostat a že se kvůli obžalovanému nedostane vůbec nikam a nemůže nic dělat. Obžalovaný odpovídá, že ho z hlavy neví.

9. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů prokázána tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný popíral, že by se dopustil jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu. Domáhal se důkazu, který by jej jednoznačně a nezvratně identifikoval jako osobu, která neoprávněně vstoupila do emailové schránky poškozené [příjmení], změnila přístupové heslo a dne 21. 2. 2017 v 23:07 hodin odeslala zkompileovaný email [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a sám sobě. Takový jedinečný důkaz soud skutečně k dispozici neměl, nicméně k závěru o vině obžalovaného mohl dospět i na základě nepřímých důkazů, které na sebe navazují

a tvoří logický uzavřený řetězec, jež ukazuje na obžalovaného jako pachatele. Soud nepracuje se stoprocentně zjištěným skutkovým stavem, ale se skutkovým stavem, o němž nejsou důvodné pochybnosti (srov. § 2 odst. 5 trestního řádu). Soud vyšel z faktu, že heslo k emailové schránce [email] patřící poškozené [příjmení] bylo změněno dne 20. 2. 2017 v 18:10 hodin. Neměl k dispozici údaje o uživateli IP adresy, z které byla tato změna hesla provedena a která mohla usnadnit identifikaci narušitele emailové schránky, protože tyto údaje nebyly vyžádány v přípravném řízení a s ohledem na uplynutí doby šesti měsíců, po kterou je poskytovatelé uchovávají, již nemohly být dodatečně vyžádány v řízení před soudem. Přesto soud mohl identifikovat osobu narušitele emailového účtu, za niž označil obžalovaného, neboť provedené důkazy do sebe logicky zapadají a tvoří ucelený důkazní řetězec. Na základě provedeného dokazování soud učinil závěr, že obžalovaný poškozenou [příjmení] sledoval (např. instalací GPS zařízení do jejího auta), zajímal se o její vztahy s jinými muži, nepohodl se s poškozenou [příjmení] ohledně společné dovolené v Itálii, kam poškozená [příjmení] přes naléhání obžalovaného odjela bez něj, načež si obžalovaný dne 19. 2. 2017 v 14:29 hodin aktivoval ve svém mobilním telefonu SIM kartu s telefonním číslem [tel. číslo], z něhož zhruba o půl hodiny později zavolał otcí poškozené [příjmení], od něhož získal rodné příjmení jeho manželky pod záminkou, že jej potřebuje pro práci na rodokmenu paní [příjmení], poté následujícího dne 20. 2. 2017 v 18:10 hodin změnil přístupové heslo k emailovému účtu poškozené [příjmení], s čímž koresponduje výpověď poškozené [příjmení], že těsně před svými narozeninami, které má dne [anonymizováno], se nemohla dostat do své emailové schránky. O den později [anonymizováno] v 23:07 hodin rozeslal zkompileovaný email z emailové schránky poškozené [příjmení]. Poté, kdy poškozenou [příjmení] jeden z adresátů emailu, a to její kamarád [jméno] [příjmení] kvůli emailu kontaktoval, požádala ho o pomoc při získání přístupu k emailové schránce, protože z dovolené v Itálii se jí tato záležitost řešila obtížně. Na to navazuje záznam telefonického hovoru, který mezi poškozenou [příjmení] a obžalovaným proběhl o měsíc později (dne 28. 3. 2017), v němž poškozená [příjmení] žádá obžalovaného o „to“ heslo a obžalovaný jí odpovídá, že ho má napsané doma na papíře. Třebaže ani jeden z telefonujících neuvádí, o jaké heslo jde, z kontextu hovoru je zřejmé, že oba účastníci vědí, o jaké heslo se jedná. Tímto heslem by s vysokou pravděpodobností mělo být právě heslo k emailové schránce poškozené [příjmení], protože ztracené heslo k facebooku získala prostřednictvím zřízení nové emailové schránky za pomoci svého kamaráda. Navíc není běžné, že by pro přístup do určitého elektronického systému neznala heslo a musela by o něj žádat obžalovaného, který ho z paměti neznal; vše tedy nasvědčuje tomu, že telefonní hovor se vedl ohledně přístupového hesla k emailovému účtu poškozené [příjmení], které znal pouze obžalovaný, protože ho změnil.

10. Obžalovaný svou vinu vyvracel řadou námitek, které však soud posoudil jako liché. Předně obžalovaný potvrdil, že se skutečně opakovaně a neúspěšně pokoušel vstoupit do emailového účtu poškozené [příjmení], a to na základě její výslovné žádosti o pomoc. To však vylučuje poškozená [příjmení], která uvedla, že obžalovaný při jejím odjezdu na dovolenou do Itálie byl na ni asi trochu nahněvaný, protože jej odmítla vzít s sebou, a po dobu dovolené s ním nekomunikovala, což ostatně podporuje i výpověď obžalovaného, že si zablokovala jeho SIM kartu, a dále zjištění, po jejím odjezdu si obžalovaný aktivoval novou SIM kartu s telefonním číslem [tel. číslo]. Navíc uvedla, že o pomoc se získáním přístupu k emailovému účtu požádala nikoli obžalovaného, s kterým nekomunikovala, ale svědka [příjmení], který to potvrdil. Výpověď poškozené [příjmení] soud hodnotil jako věrohodnou, neboť byla věcná, logická a podporována dalším provedenými důkazy, zatímco na obžalovaném byla po celou dobu hlavního líčení patrna jeho zášť k poškozené [příjmení] a snaha vykreslit ji jako labilní a hysterickou ženu, jejíž výpovědi není radno věřit, což však soud přesvědčilo o opaku. Dále obžalovaný trval na tom, že otcí poškozené [příjmení] netelefonoval ohledně rodného příjmení jeho manželky, neboť ho znal z vyprávění samotné poškozené [příjmení], a dodal, že by ho stejně k ničemu nepotřeboval, poněvadž od roku 2016 nelze ztracené přístupové heslo k emailovému účtu poškozené [příjmení] získat prostřednictvím odpovědi na kontrolní otázku, již je otázka na rodné příjmení matky. Jeho

tvrzení však vyvrací poškozená [příjmení], která popřela, že by obžalovanému sdělovala rodné příjmení své matky, a také otec poškozené [příjmení], jehož telefonní číslo obžalovaný dle svého tvrzení znal a který si telefonní hovor ohledně této záležitosti poznamenal. Ačkoli se muž představil jako pan [příjmení] a otec poškozené [příjmení] v něm po hlase obžalovaného nepoznal, lze mít za to, že tímto mužem byl obžalovaný, protože hovořil z telefonního čísla, které bylo před půlhodinou aktivováno z jeho telefonu. Skutečnost, že otec poškozené [příjmení] obžalovaného po hlase nepoznal, lze vysvětlit tím, že se v minulosti setkali jenom několikrát a že si tedy hlas obžalovaného nezapamatoval. Koneckonců poškozená [příjmení] uvedla, že obžalovaný se jí sám pochlubil, že pro vniknutí do jejího emailového účtu stačí zavolat jejímu otci. Dále se dokazováním vyjevilo, že tvrzení obžalovaného o nemožnosti získání ztraceného hesla pomocí kontrolní otázky, je nepravdivé. Obžalovaný sice soudu nejdříve předložil výsek své komunikace s pracovnící helpdesku společnosti S, jež by mohl toto jeho tvrzení podporovat, nicméně při dalším hlavním líčení dal soudu k dispozici nezkrácenou verzi této konverzace, z níž je evidentní, že u emailových účtů starších dvou let, mezi něž emailový účet poškozené [příjmení] patří, zůstala možnost získání ztraceného hesla pomocí kontrolní otázky zachována, pokud u něj nebyl nastaven ověřený kontakt. Obžalovaný také upozorňoval, že IP adresa, z níž byl zkompileovaný email odeslán, byla dynamickou IP adresou sdílenou až několika stovkami uživatelů, jejichž složení se v každé sekundě mění, a že navíc neexistuje žádný doklad o tom, na jakých webových stránkách se v daném okamžiku pohyboval. V tomto tvrzení je sice nutno obžalovanému přisvědčit, nicméně v kontextu ostatních důkazů, lze zjištění, že v době odeslání inkriminovaného emailu z konkrétní IP adresy byl k této IP adrese připojen telefon obžalovaného, hodnotit spíše jako usvědčující důkaz, než důkaz zpochybňující vinu obžalovaného. Kromě toho nelze opomenout nápadný fakt, že u všech osmi analyzovaných telefonních připojení k IP adrese, z níž bylo přistupováno k emailové schránce poškozené [příjmení], se vždy objevovala právě jedna duplicita, a to připojení k telefonu obžalovaného, což soud nepovažuje za náhodu. Námitku obžalovaného, že za 89 sekund by se nestihl přihlásit do emailové schránky, přečíst, zkompileovat maily a rozeslat je, je možno vypořádat poukazem na skutečnost, že mezi prolomením hesla a rozesláním emailu uběhlo téměř 29 hodin, během nichž mohl obžalovaný nerušeně obsah emailové schránky procházet a vše si dopředu připravit k finálnímu odeslání zkompileovaného emailu. Tvrdil-li obžalovaný, že v jeho telefonu [značka] nebyla v rozhodné době detekována SIM karta provozovaná společností Vodafone Czech Republic, a. s. (srov. zaslání odpovědi na požadavek na č. l. 234), jež byla poskytovatelem internetového připojení pro IP adresu [adresa], lze opáčit, že pro připojení mobilního telefonu k internetu např. prostřednictvím sítě wifi není třeba SIM karty provozované společností, která poskytuje připojení přes síť wifi. Konečně nelze vynechat ani úvahy o tom, kdo mohl mít zájem na zveřejnění soukromé emailové komunikace poškozené [příjmení]. Lze takřka s jistotou vyloučit, že by se k takovému činu odhodlala poškozená [příjmení], protože by se v očích adresátů emailu mohla dostat do nepříznivého světla, tedy zveřejnění takové konverzace rozhodně nebylo v jejím zájmu, o což ostatně dokládá i následná komunikace obžalovaného se svědkem [příjmení]. Dále poškozená [příjmení] uvedla, že se všemi ostatními adresáty emailu vycházela dobře a nikdo neměl důvod jí škodit. Naopak byl to obžalovaný, kdo se zajímal o její předchozí partnery a poškozenou [příjmení] sledoval. Tento email mohl sloužit k tomu, aby se obžalovaný dozvěděl více, o což se také pokusil, protože zahájil a vedl konverzaci na toto téma s jedním z adresátů [jméno] [příjmení]. Rovněž nelze opomenout, že obžalovaný měl důvod se poškozené [příjmení] mstít, protože jej odmítla vzít s sebou na dovolenou do Itálie. Na základě těchto úvah dospěl soud k závěru, že to byl obžalovaný, kdo získal přístup k emailovému účtu poškozené [příjmení] prostřednictvím odpovědi na kontrolní otázku, již byl dotaz na rodné příjmení matky poškozené [příjmení], a z této emailové schránky rozeslal [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a sám sobě email, jenž obsahoval soukromou komunikaci poškozené [příjmení] s těmito muži.

11. Obžalovaný svým jednáním naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací dle § 230 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, tedy překonal bezpečnostní opatření (heslo) a tím získal přístup k části počítačovému systému (emailové schránce poškozené [příjmení]), a čin spáchal v úmyslu způsobit jinému újmu. Úmysl způsobit poškozené [příjmení] újmu, konkrétně nemajetkovou újmu, soud spatřuje jednak v tom, že obžalovaný dotčeným kamarádům či bývalým partnerům poškozené [příjmení] rozeslal vzájemnou soukromou komunikaci s poškozenou, čímž u nich vůči ní vyvolal negativní mínění o ní, dále jí změnou hesla k emailové schránce znemožnil přístup k pracovním a soukromým kontaktům a datům, čímž ji ve významné míře vyřadil z běžného fungování v moderní informační společnosti. Soud dále jednání obžalovaného kvalifikoval jako přečin porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný neoprávněně porušil tajemství počítačových dat uchovávaných v soukromí jiného tím, že je zpřístupnil třetí osobě (rozeslal emailovou komunikaci poškozené jejím kamarádům a bývalým partnerům). Oproti obžalobě soud kvalifikoval jednání obžalovaného nikoli jako přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv dle § 182 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ale jako přečin porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí podle § 183 odst. 1 trestního zákoníku, protože v prvním případě trestní zákoník chrání tajemství informací v okamžiku jejich přenosu od odesílatele k adresátovi, zatímco v druhém případě je chráněno tajemství informací, které již přenášeny nejsou, typicky již dorazily k adresátovi a ten je uchovává v soukromí, což platí pro posuzovanou věc. Shora uvedené jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že neoprávněně překonává přístupové heslo k emailové schránce a neoprávněně rozesílá zkompileovaný email a působí tak poškozené [příjmení] zejména nemajetkovou újmu, což také učinit chtěl.

12. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovaný se nedoznal, a tak mu nelze přičíst doznání jako polehčující okolnost, přitěžuje mu mnohost spáchané trestné činnosti, jmenovitě spáchání dvou přečinů, v jeho prospěch naopak hovoří jeho dosavadní trestní i přestupková bezúhonnost. Posuzované jednání lze hodnotit jako ojedinělý exces z jinak řádně vedeného života, kterého se obžalovaný dopustil zřejmě sžírán hněvem, zlomyslností a podezřívavostí vůči své tehdejší partnerce poškozené [příjmení], což jej však neomlouvá. S ohledem na tyto skutečnosti postačilo působit na obžalovaného podmíněným trestem odnětí svobody při samé spodní hranici trestní sazby. Za oba přečiny soud ukládal úhrnný trest, přičemž v rámci trestní sazby šesti měsíců až čtyř let, tj. trestní sazby za přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 3 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejprísněji trestnému, uložil trest odnětí výměře sedmi měsíců a podmíněně jej odložil na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců. Dále obžalovanému uložil přiměřenou povinnost spočívající v tom, aby během zkušební doby podle svých sil a možností nahradil poškozené [příjmení] nemajetkovou újmu. Plnění této přiměřené povinnosti je jedním z kritérií, z kterých bude soud vycházet při posuzování, zda se obžalovaný ve zkušební době odsouzení k podmíněnému trestu odnětí svobody osvědčil, přičemž pokud obžalovaný vlastní vinou tuto povinnost nesplní, může být rozhodnuto, že vykoná uložený trest odnětí svobody ve věznicí.

13. Poškozená [příjmení] se připojila s nárokem na náhradu škody a psychické újmy ve výši 200.000 Kč s odůvodněním, že jí obžalovaný způsobil psychickou újmu rozesláním pomlouvačných emailů jejím přátelům a přečtením její osobní komunikace za řadu let, díky čemuž se cítí jako nahá. Ztrátou přístupu ke svému emailovému účtu ztratila veškeré pracovní kontakty, jakož i kontakty na přátele, nedostává pozvánky na pracovní školení a konference,

ztratila přístup k internetovému bankovníctví a k elektronickému systému žákovské knížky [anonymizováno]. Rovněž nemohla elektronicky sledovat průběh pozvání na přijímací pohovor na [anonymizováno] a nemá přístup ke svým [anonymizováno], takže nemůže nic reklamovat a doložit pravdivost údajů. Vzhledem k provázanosti emailu s životem dnešního člověka dosud naráží denně na těžkosti spojené se ztrátou přístupu k emailové schránce, kterou měla dvacet let. Soud dospěl k závěru, že poškozené [příjmení] skutečně vznikla nemajetková újma spočívající jednak v psychické nepohodě plynoucí ze zveřejnění její soukromé emailové korespondence s dalšími muži a s tím spojené obavy z jejich reakce, jakož i z určitého vyřazení ze společenského, pracovního a [anonymizováno] života z důvodu ztráty přístupu k příslušným kontaktům a informacím. Soud za přiměřenou výši náhrady nemajetkové újmy považoval částku ve výši 15.000 Kč, a proto se zbytkem uplatněného nároku odkázal poškozenou [příjmení] na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Česká Lípa 18. května 2018

JUDr. Markéta Navrátilová
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. září 2018 samosoudkyní
Mgr. Ing. Daniellou Sarah Sotolářovou,

takto:

1. [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], adresou pro účely doručování [obec], [ulice] ulice u [anonymizováno] [jméno] [příjmení],
2. [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], adresou pro účely doručování [ulice a číslo] [obec],

jsou vinni, že

v přesně nezjištěnou dobu v měsíci lednu 2017, zneužívající psychické poruchy, snadné ovlivnitelnosti a manipulovatelnosti poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], se nastěhovali do bytu poškozeného [číslo] ve [anonymizováno] patře na adrese [adresa], jeho matky [jméno] [příjmení], [datum narození], že i ona si nepřeje aby v bytě nadále setrvali, z bytu neodešli, vždy poškozeného ovlivnili a přesvědčili, aby mohli v bytě zůstat a bydlet, nepřispívali mu na nájem, omezovali ho v samostatném jednání, omezovali ho v užívání jeho bytu, požadovali po něm peníze, bez jeho souhlasu konzumovali jeho potraviny, užívali jeho mobilní telefon a dne 3. 3. 2017 v 19:30 hod. poškozeného zavřeli do místnosti v bytě na adrese [adresa], odmítli mu vydat klíče od bytu, aby ho nemohl opustit, nechtěli mu dát mobilní telefon se SIM kartou, aby nemohl nikam volat, nutili ho čekat na bratra [jméno] [příjmení], který si měl k poškozenému přijet vyzvednout dluh ve výši 11.000 Kč, a který ho měl v případě, že mu peníze nevrátí odvézt do [obec] a zmlátit ho, dostal strach, že se toto stane a proto vyskočil z balkonu svého bytu ve druhém patře, čímž utrpěl mnohočetné zlomeniny bederní páteře s předpokládanou dobou léčení 3-6 měsíců,

tedy

úmyslným společným jednáním dvou osob pohrůzkou násilí jiného nutili, aby něco trpěl,

úmyslným společným jednáním dvou osob neoprávněně setrvali v obydlí jiného,

čímž spáchali

přechin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

přechin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 84 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným a podle § 85 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 24 (dvacetičtyř) měsíců.

Podle § 85 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 48 odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost spočívající v tom, aby během zkušební doby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

obžalovaná [jméno] [příjmení]

podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 82 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 48 odstavec 3 trestního zákoníku se obžalované ukládá přiměřená povinnost spočívající v tom, aby během zkušební doby podle svých sil nahradila škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaná [jméno] [příjmení] povinni společně a nerozdílně zaplatit poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], trvale bytem [adresa], k rukám opatrovnice [jméno] [příjmení], narozené [datum], bytem [adresa], na náhradě škody částku 2.850 Kč a na náhradě nemajetkové újmy částku 91.595,48 Kč.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení soud zjistil následující skutečnosti:

Soud podle § 202 odst. 2 trestního řádu jednal v nepřítomnosti obžalované [jméno] [příjmení], neboť se k hlavnímu líčení bez řádné omluvy nedostavila a soud měl za to, že lze věc spolehlivě rozhodnout i bez její přítomnosti. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na § 207 odst. 2 trestního řádu přečetl protokol o výpovědi obžalované učiněné mimo hlavní líčení.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu byl vyhotoven zjednodušený rozsudek ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení], který neobsahuje odůvodnění, neboť se přítomný obžalovaný i státní zástupce po jeho vyhlášení vzdali práva odvolání a netrvali na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] zpočátku odmítl nést odpovědnost za jednání, které je mu kladeno za vinu s poukazem na to, že vůbec netušil, že je poškozený [jméno] [příjmení] psychicky nemocný. Odmítl i to, že by se s poškozeným [obviněná] znala už od základní školy. Naopak to byl jeho kamarád [jméno] [příjmení], který jim nabídl možnost bydlet u poškozeného [jméno]

[příjmení]. V bytě přitom přebývali i jiní lidé, kteří tam neměli co dělat. Zpočátku se domníval, že jde o jeho kamarády, které osobně pozval, avšak postupem doby zjistil, že tomu tak není a že nechce, aby byli v jeho bytě. Odmítl přitom, že by ho s [obviněnou] poškozený [jméno] [příjmení] vyhazoval. Naopak byl rád, že s ním v bytě zůstávají. Po tuto dobu nakupoval potraviny a společně s [jméno] [příjmení] vařili. Pobíral totiž tehdy sociální příspěvek ve výši 3.140 Kč. To byl jeho jediný příjem. Připustil, že žádné nájemné poškozenému [jméno] [příjmení] ani on ani [jméno] [příjmení] neplatili, stejně jako to, že byl uživatelem [značka drogy]. Odmítl však, že by poškozenému [jméno] [příjmení] bral mobilní telefon, peníze či klíče od bytu, stejně jako to, že by mu vyhrožoval tím, že ho jeho bratr zabije, když mu nedá peníze. Celkově pak uvedl, že si nedokáže vysvětlit, proč poškozený [jméno] [příjmení] vyskočil z okna a způsobil si zranění popsaná v obžalobě. Poté, co bylo provedeno dokazování, zejména přečtena výpověď spoluobžalované [jméno] [příjmení] a svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] požádal o to, aby mu byl dán prostor k doplňujícímu výslechu, v jehož rámci se k trestné činnosti, která mu je kladena za vinu zcela doznal. Připustil tedy, že velmi rychle pochopil, že poškozený [jméno] [příjmení] není psychicky v pořádku a že je nemocný, čehož společně s [jméno] [příjmení] využili a začali u něj bydlet, ačkoli s tím poškozený nesouhlasil. Přihlásil se i k tomu, že mu dával drogy a byl na něj hrubý u několikrát ho i uhodil. Celkově pak uvedl, že ho celá záležitost velice mrzí a rád by vše nějakým způsobem napravil.

Obžalovaná [jméno] [příjmení] uvedla, že spoluobžalovaný [jméno] [příjmení] byl zpočátku jejím kamarádem, který jí pomáhal v tíživé životní situaci. Tehdy totiž [anonymizováno více slov]. Zpočátku chodila do bytu poškozeného [jméno] [příjmení] pouze na návštěvy. Poté, co jí však spoluobžalovaný [jméno] [příjmení] naučil na [značka drogy], který užívala nitrožilně, tak v bytě zůstávala. Neměla kam jít a byla na drogách. Poprvé byla u poškozeného v bytě na návštěvě jen pár dní předtím, než šla na [anonymizováno], což bylo [datum]. [jméno] [příjmení] do ní byl chorobně zamilovaný a všude jí sledoval, nakonec jí i fyzicky napadl. Celkově pak vyjádřila lítost nad tím, co se stalo poškozenému [jméno] [příjmení] a dodala, že by mu nikdy neublížila a byla na něj hodná. Odmítla také to, že by mu dala drogy. Inkriminovaného dne byla v bytě zavřená stejně jako poškozený [jméno] [příjmení]. Ani ona nemohla z bytu ven. Ona sama nikdy nebyla přímo u toho, když mu obžalovaný [jméno] [příjmení] a další dávali drogy, nicméně nevyloučila to. Osobně viděla jen to, že si z něj dělali legraci a dávali mu sůl nebo prací prášek. Ona sama však od [jméno] [příjmení] [značka drogy] měla. Ve své výpovědi dále připustila, že jí poškozený [jméno] [příjmení] dvakrát upozornil na to, že nechce, aby u něj bydlela. Nejen poškozený, ale i jeho matka je upozorňovali na to, že nechtějí, aby se s obžalovaným [jméno] [příjmení] zdržovali v bytě poškozeného. Ona však neměla kam jít a navíc, když v jednom případě byt skutečně opustila, tak jí spoluobžalovaný [jméno] [příjmení] vzal zase zpátky. Ostatně, neměla ani kam jít. K osobě spoluobžalovaného [jméno] [příjmení] pak uvedla, že jde o velkého cholerika, který napadal nejen poškozeného, ale i jí samotnou. Ani jeden z nich za bydlení poškozenému [jméno] [příjmení] nic neplatili. Pouze příležitostně nakoupili nějaké jídlo. Od bytu byly pouze jedny klíče, které měl minimálně v době úrazu poškozeného [jméno] [příjmení] u sebe spoluobžalovaný [jméno] [příjmení]. O tom, že poškozený [jméno] [příjmení] pobíral nějaký důchod sice věděla, nicméně neznala jeho výši. Asi dvakrát nebo třikrát v týdnu uvařila nějaké maso a brambory. Peníze jí dávala její matka. Do bytu chodila asistentka poškozeného [jméno] [příjmení]. Než si něco v bytě vzala, tak se vždy zeptala na rozdíl od [jméno] [příjmení] poškozeného [jméno] [příjmení]. Spoluobžalovaného [jméno] [příjmení] pak označila za toho, kdo všechno řídil a koho oba poslouchali. Mobilní telefon poškozeného [jméno] [příjmení] využíval převážně spoluobžalovaný [jméno] [příjmení] a někdy i [jméno] [příjmení]. Jmenovaný [jméno] [příjmení] byl také uživatelem drog a dokonce společně se svou přítelkyní přemluvili poškozeného, aby si vzal půjčku. Osobně byla také u toho, když [jméno] [příjmení] předával poškozenému [jméno] [příjmení] drogy a ten den dokonce [jméno] [příjmení] provozoval se svou přítelkyní [jméno] [příjmení] pohlavní styk a spoluobžalovaný [jméno] [příjmení] je u toho natáčel na mobilní telefon. Tím to však nekončilo, protože následně si natáčeli i poškozeného [jméno] [příjmení] při

[anonymizováno] sexu s [jméno] [příjmení]. Počátkem března roku 2017 pak došlo k tomu, že poškozený [jméno] [příjmení] vyskočil z balkonu. Této události předcházelo to, že poškozený [jméno] [příjmení] pustil do bytu cizí lidi, kteří vzali obžalovanému [jméno] [příjmení] peníze a on je chtěl po poškozeném [jméno] [příjmení] zpátky. V reakci na to jim [jméno] [příjmení] říkal, ať jdou pryč, že je tam nechce, ale obžalovaný [jméno] [příjmení] naopak zamknul a nechtěl nikoho pustit z bytu ven. Poškozenému [jméno] [příjmení] navíc vyhrožoval, že ho zbije, když mu peníze nedonese.

Svědék [jméno] [příjmení] uvedl, že obžalovanou [jméno] [příjmení] zná od základní školy a díky ní se seznámil i s obžalovaným [jméno] [příjmení]. Až do začátku března roku 2017 bydlel sám v bytě o velikosti [anonymizováno] na adrese [adresa]. Od 8. 8. 2017 je umístěn v [obec]. Ve své výpovědi dále uvedl, že [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jednou pozval k sobě domů na návštěvu a už u něj oba zůstali bydlet. On spal na gauči, zatímco obžalovaní užívali jeho postel. Každý den je vyzýval, aby z bytu odešli, ale oni na to nijak nereagovali, dál v bytě zůstávali a dokonce v něm měli všechny svoje věci. Několikrát se stalo, že na ně volal Městskou policii a říkal to i své matce. Nic z toho však nepomohlo, a když je strážníci vyprovodili z bytu, tak se po chvíli zase vrátila. Soused jim otevřel hlavní vchod, a pak u něj bušili a volali tak dlouho, až jim otevřel. Jeho matka mu dávala zhruba 100 Kč na den, což oba obžalovaní věděli a tyto finanční prostředky po něm požadovali. Důvodem byla skutečnost, že za něj pořizovali [značka drogy]. Na přelomu února a března roku 2017 mu obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] sebrali klíče, telefon, SIM kartu a vyhrožovali mu, že když jim nedá peníze, tak přijede [anonymizováno] [příjmení], což je bratr obžalovaného [příjmení] a odveze ho někam do [obec], kde ho přiváže ke stromu a zabije“. Současně ho obžalovaní [jméno] [příjmení] utvrzoval v tom, že je opravdu jeho bratr zlý. Zdůraznil přitom, že obžalovaný [jméno] [příjmení] měl takovou černou vařečku, kterou ho mlátil přes obličej a přes nohy a někdy ho mlátil i klíči, které byly na šňůrce. K mlácení docházelo kvůli [drogám] a, „hulení“. Obžalovaný [jméno] [příjmení] prodával drogy, konkrétně [značka drogy], který měl v červené krabičce na hrací karty a rozdělával ho do sáčků, které mu kupoval v květinářství. Když chtěl jít ven, tak nemohl, neboť ho obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nechtěli nikam pouštět a drželi ho v bytě. Nevěděl, co má dělat, bál se, a tak vyskočil z balkónu, který je ve druhém patře. Při skoku z balkónu se zranil. Původně chtěl jen přeskočit na druhý balkon, ale to se mu nepovedlo, a tak spadl. Pádem si zlomil čtyři obratle. Z nemocnice pak byl převezen do LDN v [obec], kde vyčkával přes měsíc na zhotovení krunýře. Poté, co měl krunýř, tak byl propuštěn do domácího léčení. V době, kdy vyskočil z balkónu, tak byla doma jak obžalovaná [jméno] [příjmení], tak obžalovaný [jméno] [příjmení]. Odmítali ho pustit, posmívali se mu a vyhrožovali mu jistým [příjmení], který ho měl přivázat ke zmíněnému stromu. Současně uvedl, že obžalovaní se před ním milovali a ukazovali mu sex. Od obžalovaného [jméno] [příjmení] dostával [značka drogy], i když ho nechtěl. Byl bílé barvy a po šňupnutí cítil pálení a štípání v nose, hořkost v krku a nemohl spát. [značka drogy] měl někdy bílou a někdy hnědou barvu. Konzistence byla někdy sypká, a jindy byl zase vlhký a cítil ředidlo. Drogy někdy dostal zadarmo a jindy za ně zase platil. Maximálně platil 100 Kč a 200 Kč za jednu dávku. Denně chodili do bytu uživatele drog, kteří si od obžalovaného [jméno] [příjmení] kupovali [značka drogy]. O tom, že mají přijít se zpravidla domlouvali prostřednictvím sociální sítě Facebook. Vedle [značka drogy] dostával od obžalovaného [jméno] [příjmení] i [značka drogy], kterou kouřili všichni společně. Někdy měl [více značek drog] v jeden den. K dotazu pak uvedl, že [značka drogy] mu dávala i [jméno] [příjmení]. V několika případech – zhruba v 15 – měl [značka drogy] i od [jméno] [příjmení], který mu ho předával ve sklepě domu v ulici [ulice] v [obec], kde bydlí jeho rodiče. Účinky pak byly stejné jako v případě [značka drogy] od obžalovaného [jméno] [příjmení]. Drogy od těchto osob užíval až do svého pádu z balkónu. Naopak předtím, než k němu obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] přišli, tak žádné drogy neužíval a chodil do práce. [značky drogy] měl i od [jméno] [příjmení] z [obec], který nyní bydlí v [obec].

Svědčyně [jméno] [příjmení] – matka poškozeného – uvedla, že je opatrovnící svého syna [jméno] [příjmení], kterého zastupuje ve věcech finančních a úředních. Ve své výpovědi dále uvedla, že její syn trpí lehčí [anonymizováno]. Trpí tak [anonymizováno] problémy, s nimiž se léčí u [anonymizováno]. Vedle toho má [anonymizováno]. Současně u něj byly zjištěny [anonymizováno] příznaky, byť nejde o klasickou [anonymizováno]. [anonymizováno] se v praxi projevu u jejího syna tak, že je velmi ovlivnitelný. V inkriminované době bydlel její syn v [obec] na adrese [ulice a číslo]. V bytě o velikosti [anonymizováno] bydlel až do března roku 2017. V počátku měl asistenční službu od společnosti D, která pomáhala jejímu synovi s nákupy, učila ho vařit a fungovat v běžném životě. Tato spolupráce však nakonec skončila. Důvodem byla skutečnost, že u něj doma byli obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. V této souvislosti uvedla, že jednou je potkala venku s jejím synem, a tak jim řekla, že si nepřeje, aby u něj byli. Oni nicméně i přesto využívali jeho ovlivnitelnosti a v bytě přebývali i nadále. Od syna se pak dozvěděla, že mu dávali drogy a nakonec po něm chtěli i peníze, a proto začal zastavovat vybavení bytu až nakonec ho donutili k tomu, aby si vzal půjčku nejprve ve výši 3.000 Kč, a později ve výši 10.000 Kč. Když chtěla svému synovi zavolat, tak přijala hovor [jméno] [příjmení] a sdělila jí, že syn není doma, anebo spí, anebo si vymyslela něco jiného. Zkrátka, ani jednou jí ho nepředala k telefonu. Mobilní telefon byl na paušál, takže z něj bylo možné volat neomezeně. Celkově pak uvedla, že problémy začali v okamžiku, kdy se do vedlejšího bytu nastěhoval [jméno] [příjmení], který tam jejímu synovi natáhl osoby užívající drogy. Nejdříve k němu chodil [jméno] [příjmení] a jeho kamarádi, a pak mimo jiné i [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. V této souvislosti uvedla, že pak už jí bylo trapné neustále volat policii, protože jí pak i řekli, že je její syn dospělý a že s tím nemohou nic dělat. Její syn měl peníze pouze od ní, a to ve výši 100 Kč na den. Vše ostatní mu totiž hradila přímo, konkrétně jídlo, služby, ošacení, takže nic z toho si nepotřeboval kupovat. Poté, co její syn vyskočil z balkónu, tak měl zlomené 4 obratle. Prvních 14 dní byl hospitalizován v nemocnici v České Lípě, a poté byl převezen do LDN v [obec], kde čekal na zhotovení krunýře. Poté, co měl krunýř, tak byl propuštěn do domácího léčení. Nemohl však sedět, což ho značně omezovalo v běžném způsobu života. Mohl pouze stát, ležet, anebo chodit. V reakci na to musela zakoupit turistické hole v hodnotě 300 Kč, klekačku v hodnotě 1.400 Kč a vápník s vitamínem D v hodnotě 300 Kč. S ohledem na výše uvedené uvedla, že se připojuje s nárokem na náhradu škody ve výši 2.000 Kč a nemajetkové újmy ve výši 91.595 Kč.

Svědčyně [jméno] [příjmení] – kamarádka obžalované [jméno] [příjmení] – uvedla, že má z obžalovaného [jméno] [příjmení] strach, aniž by ho jakkoli blíže specifikovala. Ve své výpovědi dále uvedla, že jí jednoho dne volal obžalovaný [jméno] [příjmení], že má pro ni přítele, který je také [anonymizováno], takže by se k sobě hodili. Ona v tu dobu měla svého manžela ve výkonu trestu odnětí svobody, a tak byla sama. Přišla proto do bytu poškozeného [jméno] [příjmení] a sedla si vedle něj na gauč. Tehdy jí říkal, že by jí chtěl strčit ruce do zadku a vzal si mobilní telefon s tím, že zatelefonuje policii a požádá jí, aby přivezla jejího manžela a on mohl poškozeného, „[anonymizováno]“. Její manžel je totiž [anonymizováno] a obžalovaný [jméno] [příjmení] to věděl. Následně jí začal ukazovat různé kartičky a mezi nimi byla i kartička o tom, že je zdravotně [anonymizováno], takže jí došlo, že to není jenom o [anonymizováno]. Osobně nikdy neviděla, že by poškozeného [jméno] [příjmení] obžalovaný [jméno] [příjmení] nebo obžalovaná [jméno] [příjmení] nějak týrali. Naopak, když přišla k němu do bytu, tak bylo naklizeno a navařeno. O tom, že se v bytě obžalovaný [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zdržovali věděla, neboť je tam viděla a i jí o tom říkali. Poškozený [jméno] [příjmení] jí tehdy dokonce nabízel víno, což odmítla, neboť užívala léky. Asi dva měsíce poté, co poškozený [jméno] [příjmení] vyskočil z okna a už nebydleli v jeho bytě, tak se obžalovaný [jméno] [příjmení] úplně změnil. Asi mu, „hráblo“, protože dal [jméno] [příjmení] facku a byl do ní chorobně zamilovaný. K dotazu pak uvedla, že v minulosti byla uživatalkou drog a je za té také v podmínce a její manžel, „sedí“ 9,5 roku, a proto už s tím nechce mít nic společného.

Svědkyňe [jméno] [příjmení] – kamarádka [jméno] [příjmení] – uvedla, že byla v bytě poškozeného [jméno] [příjmení] společně s [jméno] [příjmení] a svým [anonymizováno]. Nevšimla si, že by někdo v tu chvíli poškozeného týral či na něj byl zlý. Celkově jí přišlo, že se o poškozeného [jméno] [příjmení] obžalování [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] starají. Vonělo tam jídlo a bylo naklizeno. Ani jednoho z přítomných neznala a nikdy je neviděla. V bytě vydržela si hodinu, a pak šla domů. V současné době je na [anonymizováno] a předtím pracovala jako [anonymizováno].

Svědkyňe [jméno] [příjmení] – asistentka chráněného bydlení v [obec] – uvedla, že od ledna roku 2017 docházela jako asistentka do domácnosti [jméno] [příjmení]. Podmínkou však bylo, že poškozený [jméno] [příjmení] bude sám bez dalších osob nebo jiných ošetřovatelů. Od počátku však narážela na nezáměr poškozeného [jméno] [příjmení], neboť tyto služby si nesjednal sám, ale jeho matka [jméno] [příjmení], která byla současně jeho opatrovnící. Matka poškozeného nechávala peníze na stravu v uzamykatelné zásuvce, z níž je vybírala a docházela za ně nakupovat potraviny. Ve dvou případech však byla pokladnička vykradená a zámek byl vypáčený. Když se vyptávala na to, co se stalo, tak jí poškozený [jméno] [příjmení] sdělil, že to byli jeho kamarádi. Na to konto jí poškozený [jméno] [příjmení] sdělil, že to jsou vlastně jeho peníze, a proto to více neřešila. Několikrát přitom chtěl poškozený [jméno] [příjmení] v její přítomnosti volat Policii České republiky, neboť ho ti jeho kamarádi neustále obtěžovali a požadovali po něm peníze. Jednou dokonce viděla, že měl na dveřích rozbitá vejce. To proto, že nechtěl své kamarády pustit dovnitř a dát jim peníze. Když jim neotevřel, tak bouchali, zvonili a různě mu škodili, dokud nepodlehli a dveře jim neotevřel. Později se k němu dokonce nastěhovala nějaká holka s klukem. Konzumovali jeho potraviny, neplatili mu žádný nájem, spali na jeho posteli a různě ho využívali. V jednom případě jí dokonce ten kluk otevřel a řekl jí za poškozeného [jméno] [příjmení], že její služby nejsou potřeba. Naposledy – předtím, než k poškozenému přestala docházet – ho potkala venku s [jméno] [příjmení], která jí řekla, že s poškozeným [jméno] [příjmení] dojde sama nakoupit a že její asistence již nepotřebují. Vysvětlila jí, že teď ona a její přítel o poškozeného [jméno] [příjmení] starají. Nakonec vše nahlásila sociální pracovníci s tím, že je nutné se sejít a vyjasnit si, jak má asistence v případě poškozeného [jméno] [příjmení] probíhat dál. Nakonec došlo k tomu, že byla s ohledem na okolnosti vzájemná spolupráce ukončena. Závěrem své výpovědi uvedla, že když ještě docházela k poškozenému [jméno] [příjmení], tak jí opakovaně říkal, že se bojí svých kamarádů, že po něm neustále chtějí peníze, a že už neví, kudy kam. Osobně je toho názoru, že poškozený [jméno] [příjmení] spíše, než asistenci potřeboval chráněné bydlení, aby za ním nemohli ti jeho,, hodní kamarádi“.

Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též opatřenými listinnými důkazy a znaleckým posudkem.

Velkou část listinných důkazů představuje lékařská dokumentace vztahující se ke zdravotnímu stavu poškozeného [jméno] [příjmení].

Tak předně, z lékařské zprávy vypracované [anonymizováno] z Ústřední vojenské nemocnice v Praze ze dne 14. 10. 2015 vyplývá, že poškozený [jméno] [příjmení] trpí [anonymizováno]. Naproti tomu z lékařské zprávy vypracované [anonymizováno] ze dne 5. 3. 2017 vyplývá, že poškozený [jméno] [příjmení] utrpěl zlomeninu bederní páteře. Tyto skutečnosti rovněž vyplývají z lékařské zprávy [anonymizováno] ze dne 3. 3. 2017. Konečně, z lékařské zprávy vypracované [anonymizováno] pak vyplývá, že trpí [anonymizováno] s příznaky [anonymizováno] a objevují se také u něj [anonymizováno]. Vedle toho trpí [anonymizováno]. Z posudku o invaliditě č.j. [spisová značka] vyplývá, že poškozený [jméno] [příjmení] má z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokleslou pracovní schopnost o 50 % (č.l.65 až 69).

Opatřeno bylo rovněž usnesení Okresního soudu v České Lípě č.j. 0 Nc 3524/2015-10 ze dne 19. 6. 2015 z něhož vyplývá, že opatrovníkem poškozeného [jméno] [příjmení] je jeho matka [jméno] [příjmení], která je oprávněna za něj právně jednat ve všech záležitostech a činit za něj

majetkoprávní úkony, jejichž hodnota přesahuje 1.000 Kč měsíčně a současně je oprávněna nakládat s peněžními prostředky, jejíž hodnota přesahuje 1.000 Kč měsíčně. Vedle toho je oprávněna spravovat jmění svého syna v rozsahu běžné správy a nejde-li o běžnou správu, pak se vyžaduje schválení soudu (č.l. 49).

Skutečnost, že poškozený [jméno] [příjmení] užíval byt [číslo] [anonymizováno] kategorie o velikosti [anonymizováno] ve [anonymizováno] nadzemním podlaží domu [adresa] v ulici [ulice] v [obec] vyplývá z Nájemní smlouvy ze dne 1. 3. 2017 (č.l. 70 až 77).

Naproti tomu skutečnost, že poškozený [jméno] [příjmení] pobíral invalidní důchod druhého stupně ve výši 7.261 Kč měsíčně vyplývá z Oznámení České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 12. 2016 (č.l. 78).

Průběh ohledání místa činu – okolí panelového domu v ulici [ulice] v [obec] a bezprostřední okolí – a jeho výsledky byly zachyceny v příslušném policejním protokolu a pořízenou fotodokumentací. Z nich je patrná celková dispozice bytu [číslo] včetně blízkého okolí panelového domu. V bytě byla následně zajištěna daktyloskopická stopa č. 1, č. 2, č. 3, č. 4 a biologická stopa č. 5 Tyto skutečnosti byly zadokumentovány rovněž pořízenými fotografiemi (čl. 104 až 111).

K dispozici jsou rovněž Úřední záznamy Policie České republiky [čísla jednací] ze dne 3. 3. 2017 a 4. 3. 2017. Z nich vyplývá, že dne 3. 3. 2017 v 19.20 hodin byla vyslána policejní hlídka do bytu v ulici [ulice] v [obec], a to na základě oznámení [jméno] [příjmení], který uváděl, že je mu vyhrožováno násilím a je v bytě zavřený. Poté, co policejní hlídka přijela na místo, zpozorovala oznamovatele na travnatém prostoru před panelovým domem. Vzhledem k tomu, že si stěžoval na bolest zad byla mu přivolána rychlá záchraná služba, která ho převezla do Nemocnice s poliklinikou v České Lípě, kde byl následně hospitalizován na traumatologii. V reakci na to bylo provedeno šetření v bytě [číslo] který po zazvonění otevřela [jméno] [příjmení] a následně bylo zjištěno, že vevnitř je i [jméno] [příjmení]. Oba shodně uvedli, že jsou v bytě dobrovolně, a to se souhlasem poškozeného [jméno] [příjmení] a jeho matky. Následně jim byl proveden test na přítomnost drog, který byl pozitivní na amfetamin (č.l. 117).

Velkou skupinu důkazů představují rovněž listiny předložené zmocněnkyní poškozeného JUDr. Kamilou Vítkovou týkající se uplatněného nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy, konkrétně pak znalecký posudek vypracovaný MUDr. Evou Matějů, Ph.D. na bolestné ve výši 91.595,48 Kč (č.l. 135 až 152).

Doložen byl rovněž dopis obžalovaného [jméno] [příjmení] datovaný dnem [datum] adresovaný obžalované [jméno] [příjmení]. Z tohoto dopisu předloženého obžalovanou [jméno] [příjmení] vyplývá, že jí obžalovaný [jméno] [příjmení] i nadále miluje, že jej zatkli v [anonymizováno] a je ve vyšetřovací vazbě a až tam si uvědomil, jak mu chybí její přítomnost. Současně jí připomněl, že ani jeden z nich v případě, „[jméno]“ neudělal nic špatného a vyzval jí k tomu, aby si hlavně obžalovaná [jméno] [příjmení] nenechala od nikoho nic jiného vnutit a necht' stojí při něm, stejně jako on stál při ní. Připomněl rovněž, že jej mrzí, co řekl [jméno] [příjmení] s tím, že jí má rád a že jí musel říct to, co jí řekl (č.l. 175 až 180).

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného znalkyní MUDr. Vandou Valentovou a její výpovědi učiněné v průběhu hlavního líčení vyplývá, že poškozený [jméno] [příjmení] má obtíže vyznat se v sociálních vztazích a o nic lehčí pro něj není ani je navazovat. Jde o osobu, která je velmi snadno zmanipulovatelná a ovlivnitelná blízkými i cizími lidmi. Navíc [anonymizovaný text]. Na druhou stranu není schopen dostatečně porozumět důsledkům uzavření kupní, darovací či jiné smlouvy a je schopen jen rámcově rozpoznat potřebu uzavírat smlouvy o poskytování sociálních služeb a v jednání na úřadech je třeba mu dopomoci. Celkově pak ze znaleckého posudku vyplynulo, že je poškozený [jméno] [příjmení] vyjádřit a popsat svou situaci (č.l. 8 až 26).

Soud, vycházející ze shora uvedených důkazů, které hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že se obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] dopustili stíhané trestné činnosti. Za podstatné přitom v této souvislosti považoval zejména následující skutečnosti:

Obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zneužívají [anonymizováno], snadné ovlivnitelnosti a manipulovatelnosti poškozeného [příjmení] [příjmení] se nastěhovali do jeho bytu, a i přes opakované upozornění opatrovnice poškozeného a samotného poškozeného, aby z bytu odešli v něm poté, co poškozeného [jméno] [příjmení] přesvědčili a ovlivnili, i nadále setrvali. Ani jeden z nich přitom poškozenému [jméno] [příjmení] nepřispívali na nájem, omezovali ho jak v samostatném jednání, tak v užívání jeho bytu, požadovali po něm peníze, konzumovali bez jeho souhlasu potraviny, užívali jeho mobilní telefon a dne 3. 3. 2017 ho zavřeli v bytě, odmítli mu vydat klíče, odebrali mu mobilní telefon se SIM kartou, aby nemohl nikam volat a nutili ho čekat na bratra obžalovaného [jméno] [příjmení], který si k němu měl přijet vyzvednout dlužné peníze, a který ho měl v případě, že mu peníze nevrátí odvézt do [obec] a zmlátit ho, načež s ohledem na jeho [anonymizováno] a [anonymizováno] dostal strach a vyskočil z balkonu svého bytu ve druhém patře, čímž utrpěl mnohačetné zlomeniny bederní páteře.

Tyto skutečnosti lze mít za nepochybné, neboť jsou doloženy protokolem o hledání místa činu, pořízenou fotodokumentací, a dále úředním záznamem Policie České republiky, z něhož je patrné, že v době výskoku poškozeného z balkonu byla v jeho bytě [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a dále lékařskými zprávami, z nichž vyplývá rozsah zranění a konečně i svědectvím poškozeného [jméno] [příjmení], jeho matky [jméno] [příjmení] a asistentky chráněného bydlení [jméno] [příjmení]. V procesu dokazování přitom nevyšlo najevo nic, co by jejich výpovědi jakkoliv zpochybnilo. Navíc skutečnost, že obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaná [jméno] [příjmení] bydleli v bytě poškozeného [jméno] [příjmení], ačkoli byli jak poškozeným, tak jeho matkou upozorněni na to, aby z bytu odešli, že konzumovali jeho potraviny a užívali jeho mobilní telefon, stejně jako to, že si od něj brali finanční prostředky a nakonec i to, že jej drželi v bytě a požadovali po něm finanční prostředky pod pohrůžkou zabití, připouštějí i oba obžalovaní, byť obžalovaná [jméno] [příjmení] ve své výpovědi vyloučila, že by se daného jednání dopustila v tom rozsahu, v jakém je jí kladena za vinu obžalobou, a diametrálně rozdílně se vyjádřila též ke svému podílu na stíhané trestné činnosti. Obžalovaná [jméno] [příjmení] v této souvislosti potvrdila, že jí poškozený [jméno] [příjmení] a jeho matka [jméno] [příjmení] upozornili na to, že si nepřejí, aby v bytě zůstávala, stejně jako to, že nijak nepřispívala na nájem a že konzumovala potraviny poškozeného [jméno] [příjmení], ovšem vždy s jeho svolením. Odmítla však, že by jakkoliv poškozenému [jméno] [příjmení] vyhrožovala, či ho zamykala v bytě, anebo užívala jeho mobilní telefon či po něm požadovala finanční prostředky a nakonec uvedla, že vlastně nakupovala potraviny ze svých zdrojů. Podle její skutkové verze měl být strůjcem všem obžalovaný [jméno] [příjmení]. Svou obhajobu totiž založila na tom, že i ona byla obětí, stejně jako poškozený [jméno] [příjmení]. Tuto obhajobu obžalované [jméno] [příjmení] má však soud za vyvrácenou výpovědí poškozeného [jméno] [příjmení], který potvrdil, že jej nejen obžalovaný, ale i [jméno] [příjmení] omezovala, užívala jeho byt, nehradila nájemné, konzumovala jeho potraviny, dávala mu drogy a nakonec mu i vyhrožovala a obžalovaného [jméno] [příjmení], který se k jednání, které je mu kladeno za vinu plně doznal a nijak nezpochybňoval účast spoluobžalované [jméno] [příjmení]. Skutečnost, že obžalovaná [jméno] [příjmení] se podílela na omezování pohybu obžalovaného [jméno] [příjmení] a vyhrožovala mu, dokládá vedle výpovědi poškozeného [jméno] [příjmení] i výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], které uvedla, že obžalovaná [jméno] [příjmení] jí několikrát vzala mobilní telefon a nechtěla jí předat jejího syna, stejně jako výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], která uvedla, že viděla obžalovanou [jméno] [příjmení], jak přišla s poškozeným [jméno] [příjmení] z nákupu a sdělovala jí, že se o poškozeného nyní stará sama se svým přítelem, a proto její pomoci již není třeba. To rozhodně svědčí o tom, že by obžalovaná [jméno] [příjmení] byla obětí a stejně jako poškozený [jméno] [příjmení] nemohla z bytu sama

vycházet. Obstát pak nemohlo ani tvrzení obžalované [jméno] [příjmení] o tom, že mobilní telefon užíval výhradně spoluobžalovaný [jméno] [příjmení] a ona k němu neměla přístup, neboť z výpovědi poškozeného [jméno] [příjmení] a jeho matky [jméno] [příjmení] plyne pravý opak. Tyto skutečnosti zároveň svědčí proti tvrzení obžalované o tom, že byla i ona obětí a že se snažila poškozenému pomoci. Kdyby tomu totiž skutečně tak bylo, pak není jasné, proč o celé záležitosti nevyrozuměla matku obžalovaného [jméno] [příjmení] či neoznámila jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] na Policii České republiky, anebo z bytu neodešla či se nesvěřila sociální pracovníci [jméno] [příjmení], když s ní měla možnost hovořit bez přítomnosti obžalovaného [jméno] [příjmení]. To, že nebyla v bytě nijak násilím držena dokládá i její výpověď o tom, že poté co v jednom případě z bytu odešla, tak se na žádost obžalovaného [jméno] [příjmení] vrátila, neboť neměla kam jít a byla na drogách. To vše umožňuje učinit závěr o tom, že obžalovaná [jméno] [příjmení] – na rozdíl o poškozeného – mohla z bytu odcházet a s obžalovaným [jméno] [příjmení] byla dobrovolně, neboť jí poskytl zámezí a dodával jí drogy. Nijak věrohodně pak nevyznělo ani její tvrzení o tom, že sice nájemné nehradila, avšak přispívala tím, že nakupovala potraviny, neboť si lze jen těžko představit, že by pravidelně nakupovala potraviny, když sama byla uživatelkou drog a neměla žádný příjem vyjma údajného občasného příspěvku ze strany její matky. Na věrohodnosti její skutkové verze nepřidalo ani to, že označila obžalovaného [jméno] [příjmení] za svého kamaráda a odmítla, že by s ním udržovala nějaký bližší vztah, ačkoli svědkyni [jméno] [příjmení] uvedla, že o poškozeného [jméno] [příjmení] pečuje společně se svým přítelem a v tomto duchu vyzněl i jí doložený dopis, v němž jí mimo jiné obžalovaný [jméno] [příjmení] vyjadřuje náklonost a hovoří o tom, že jí miluje. Ostatně, v tomto duchu se vyjadřoval i poškozený [jméno], který uvedl, že spolu dokonce měli před ním pohlavní styk. S ohledem na výše uvedené má soud za jednoznačně prokázané, že obžalovaná [jméno] [příjmení] zneužila snadné ovlivnitelnosti a manipulovatelnosti poškozeného a společně s obžalovaným [jméno] [příjmení] i přes upozornění opatrovnice poškozeného a samotného poškozeného, setrvala v jeho bytě, požadovala po něm finanční prostředky, nepřispívala mu na nájem, omezovala ho v jednání a v užívání bytu, konzumovala jeho potraviny, užívala jeho mobilní telefon a nakonec i to, že mu vyhrožovala a držela ho v jeho vlastním bytě. O dramatickosti celé situace, o obavách poškozeného o jeho život i o intenzitě výhrůzek pak vypovídá skutečnost, že poškozený [jméno] [příjmení] raději vyskočil z balkonu v druhém patře panelového domu, než aby v něm setrval, čímž si způsobil zranění specifikovaná ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] svým jednáním naplnili po právní stránce skutkovou podstatu přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, tedy pod pohrůžkou násilí (nutili poškozeného, aby zůstal v bytě, který uzamkli a vyhrožovali mu, že pro něho přijede bratr obžalovaného [jméno] [příjmení], který jej odveze do [obec] a zbije ho či zabije) jiného nutili, aby něco konal (aby mu vydal finanční prostředky ve výši 11.000 Kč). Vzhledem k tomu, že obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaná [jméno] [příjmení] se bez souhlasu poškozeného [jméno] [příjmení] nastěhovali do jeho bytu a proti jeho vůli zde setrvali, naplnili daným jednáním současně znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku. Toto jednání obžalovaných bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaní chtěli setrávat v bytě poškozeného a chtěli získat pod pohrůžkou násilí finanční prostředky, což také následně skutečně učinili. Jednali po předchozí dohodě a společně, tedy ve spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu pro obžalovanou [jméno] [příjmení] vycházel soud ze skutečností charakterizujících spáchaný čin a osobu obžalované, specificky pak z popsanych okolností případu, z možností nápravy obžalované a z jejich poměrů. Přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Z místa bydliště nebyly k osobě obžalované zjištěny žádné negativní poznatky. Ve prospěch obžalované [jméno] [příjmení] bylo na místě zohlednit také to, že dosud nebyla soudně trestána a v minulosti nebyla postížena ani za přestupek. Navíc, od spáchaní stíhané trestné činnosti

uplynula delší doba, aniž by se dopustila čehokoliv dalšího, co by jí bylo možné vytknout. Na druhou stranu nebylo možné pominout skutečnost, že obžalovaná [jméno] [příjmení] zneužívala ovlivnitelnosti a manipulovatelnosti [anonymizováno] poškozeného [jméno] [příjmení] a cíleně bez jeho souhlasu na něm společně s obžalovaným [jméno] [příjmení] parazitovala, což vedlo až k tomu, že poškozený [jméno] [příjmení] vyskočil z druhého patra panelového domu a způsobil si mnohočetné zlomeniny bederní páteře.

Obžalovaná [jméno] [příjmení] byla za spáchanou trestnou činnost obecně ohrožena trestem odnětí svobody, a to v trestní sazbě § 175 odst. 1 trestního zákoníku, tedy v sazbě od šesti měsíců do čtyř let odnětí svobody. S ohledem na uvedené skutečnosti charakterizující nyní stíhaný čin, způsob jeho provedení, dosavadní bezúhonnost obžalované a její poměry, soud shledal přiměřenou reakcí na nyní stíhanou trestnou činnost uložení trestu nespojeného s přímým výkonem trestu odnětí svobody. Trest odnětí svobody jí byl ukládán jako trest úhrnný v trestní sazbě nejprísněji trestného činu a vyměřen jí byl hluboko v dolní polovině trestí sazby v trvání osmi měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání dvanácti měsíců. Soud přitom přihlédl k jejímu podílu na trestné činnosti, který byl menší, než v případě obžalovaného [jméno] [příjmení]. Opětovné páčání trestné činnosti by přitom bylo nepochybnou známkou neřádného života a vedlo by k nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Vedle toho byla obžalované uložena přiměřená povinnost spočívající v tom, aby podle svých sil nahradila škodu, kterou kterým činem způsobila, neboť jejím jednáním vznikla majetková škoda a nemajetková újma.

V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas přihlásil poškozený [jméno] [příjmení] s částkou 91.595,48 Kč, a to konkrétně za bolestné a s nárokem na náhradu škody v podobě výdajů spojených s léčením s částkou 2.850 Kč. Vzhledem k tomu, že z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaná [jméno] [příjmení] pod pohrůžkou násilí nutili, aby zůstal v bytě, který uzamkli a vyhrožovali mu, že pro něho přijde bratr obžalovaného [jméno] [příjmení], který jej odveze do [obec] a zabije ho, stejně jako to, že pro vůli poškozeného setrvali v jeho bytě, a poškozený své nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy řádně a včas přihlásil, dospěl soud k závěru, že je namíste obžalovaným uložit povinnost zaplatit společně a nerozdílně poškozenému [jméno] [příjmení] částku ve výši 91.595,48 Kč připadající na nemajetkovou újmu v podobě bolestného a částku ve výši 2.850 Kč připadající na majetkovou škodu v podobě výdajů za léčení. V případě vyčíslení výše bolestného vycházel soud z opatřeného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, a proto poškozenému přiznal bolestné ve výši 91.595,48 Kč (v souladu se zásadami obsaženými v metodice zpracované Nejvyšším soudem České republiky). Vedle toho soud poškozenému [jméno] [příjmení] přiznal za náklady na léčení částku ve výši 2.850 Kč představující výdaje za léky a zdravotnické pomůcky.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 11. února 2019

Mgr., Ing. Daniella Sarah Sotolářová
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Homolkové a přísedících Zdeňky Hrudkové a Jaroslava Černého v hlavním líčení konaném dne 22. května 2019,

takto:

[REDACTED]

je vinen, že

v České Lípě dne 27. 10. 2018 kolem 07:00 hodin sledoval poškozenou [REDACTED] [REDACTED] narozenou [REDACTED] [REDACTED] když za ní šel několik set metrů, před vchodem do domu č. p. [REDACTED] v ulici [REDACTED] v [REDACTED] poškozené ukázal [REDACTED] gesto označující [REDACTED] když poškozená zareagovala tak, že obviněnému řekla, že bude křičet, obviněný v úmyslu vykonat na poškozené [REDACTED] ji povalil na zem na záda, lehnul si na poškozenou a [REDACTED] jí [REDACTED] do [REDACTED] poškozená se mu bránila, křičela, snažila se obviněného od sebe odstrčit rukama i nohama, obviněný držel jednu ruku na ústech poškozené a druhou jí stahoval kalhoty, poškozená obviněného kousla do ruky, načež obviněný svého jednání zanechal a z místa odešel, poškozené [REDACTED] [REDACTED] byly jednáním obviněného způsobeny škrábance a modřiny v obličeji i po těle,

tedy

v úmyslu spáchat trestný čin svým jednáním bezprostředně směřoval k donucení jiného násilím k pohlavnímu styku souloží nebo jiným způsobem srovnatelným se souloží, přitom k dokonání trestného činu nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škody poškozené ■■■■■ narozené ■■■■■ částku ve výši **44 348 Kč**.

Odůvodnění:

V hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:

1. Obžalovaný uvedl, že z 26. 10. na 27. 10. byl v noci v klubu s kamarádem, kde se seznámil se 2 dívkami. Vypil hodně, byl hodně opilý. Nepamatuje si pár hodin, co se odehrálo asi od páté hodiny, poslední, co si pamatuje, bylo to, že šel kouřit s 2 dívkami. Z té noci, nebo z toho rána si nepamatuje dobu před uzavřením klubu, když už všichni odcházeli, až do toho okamžiku, kdy se ptal na autobus. Předtím nemohl určit, kolik je hodin, ale tam viděl napsáno 7:40 hodin podle kamery, proto usuzuje, že výpadek byl 2 – 2,5 hodiny, možná 3 hodiny. Pak si pamatuje, že se vzpamatoval, protože mu byla zima, byl jen v tričku. Vzpomíná si, že šel dolů po cestě, potkal nějaké lidi a ptal se, kde je autobus do ■■■■■. Byl tam kruháč a jeden dědeček poradil, že má přejít přes ten kruháč po levé straně. Skutečně tam přešel, byla tam zastávka, stála tam žena. Zeptal se na autobus na ■■■■■, ona kývla a řekla, že řekne, až to bude. Pak přijel autobus, už si nevzpomíná, jestli žena nastoupila do autobusu. Nastoupil do autobusu, vysvětlil řidiči, že je v ■■■■■ ■■■■■ závod, on kýval, že ví. Řekl, kolik jízda stojí a obžalovaný mu zaplatil. Posadil se a lehce usnul, takže ho řidič vzbudil a řekl, že už musí vystoupit. Když vystoupil, tak pochopil, že se nenachází tam, kam směřoval, ale řidič řekl, že už dál nejede. Pak vystoupil z autobusu, ohlídl se a poznal to místo, protože tam často jezdili. Od náměstí si cestu do ■■■■■ ■■■■■ pamatoval a šel pěšky. Šel do obchodu, ale už si nepamatuje, co kupoval, možná nějaké potraviny a cigarety. Pak šel na ubytovnu, klíče zapomněl v šatně, začal křičet, bydlí tam hodně lidí, ukrajinců, hodili mu klíče. Jeho pokoj byl ale zavřený, protože kluci byli v práci. Šel zpátky ke svým známým, protože oni odcházeli do práce až večer a usnul. Když se probudil, už byla tma a nebylo mu dobře po alkoholu. Pak šel do hospody, která se nachází vedle ubytovny, provozuje ji ten člověk, který mu pomohl se ubytovat na ubytovně. Tam se zdržel do dvanácté a pak šel spát. Nemůže vysvětlit, proč si pamatuje celou cestu a nepamatuje si, co konkrétně dělal, nepamatuje si to. Nepamatuje si žádné setkání s poškozenou. Poprvé uviděl fotografii té ženy při seznámení se spisem. S rukou nic neměl, žádné zranění. Když se o tom dozvěděl a když policie rozšířila informace, že něco takového se stalo, tak ukázal ruce více lidem a nic podobného neměl. Ve spisu bylo napsáno, že policie se ptala prodavačky v obchodě, že tam bylo něco s tou rukou, že nějaké pohyby a jakoby že ta ruka bolela. Ty pohyby rukou dělal, protože šel jenom v tričku a byla zima a mlha. Možná se chtěl zahřát, když vstoupil do toho obchodu, ale žádné zranění neměl, ani škrábance. V té době pracoval v ■■■■■ ■■■■■ a do práce šel zase v pondělí, úterý, ve středu a ve čtvrtek, ve čtvrtek asi do třetí hodiny, v půl páté ho odvezli na nádraží v ■■■■■ ■■■■■ a jel do ■■■■■. V ■■■■■ potom také pracoval v pátek, sobotu, neděli a v pondělí. V úterý ráno odjel, ale už vzal peníze. To bylo šestého, ten den večer odcestoval z ■■■■■ na ■■■■■ ho zadrželi osmého. Cestoval z ■■■■■ do ■■■■■ autobusem a potom autobusem z ■■■■■ do ■■■■■.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

2. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že ten den 27. 10. byla sobota, šla hlídat děti dceři. V 6.42 hodin vyšla z domu, vždycky se dívá na hodinky. Chodí kolem [REDAKCE] k semaforu, jak je tam [REDAKCE] ulice. Tam viděla člověka, který tam stál a neustále telefonoval. Bylo jí divné, že je jenom v tričku, sama na sobě měla mikinu a bundu. Čekala na přechodu, přešla a vůbec si ho nevšimla. Popošla kousek, on ji dohonil přes ulici a ptal se jí na autobus. Řekl jí: „Is vinitě pažastva [REDAKCE] a ukazoval směrem na ten autobus, tak pochopila, že se ptá na autobus, pokrčila rameny, že neví a šla dál. Asi po pár metrech se otočila a zjistila, že jde za ní. Šla pořád směrem cestou k dceři, chodili lidi, ještě se nezačala bát. Bát se začala, až když viděla, že jde za ní, už jí to bylo divný. Odbočila do [REDAKCE] ulice, tam už nikde nebyli žádní lidé, ale už viděla dům dcery. On ji předešel a jak zastavila a couvla asi dva kroky, on na ni ukázal takové [REDAKCE] gesto [REDAKCE]. Pak do ní praštil do ramenou asi 2x, takže spadla do chroští pod dům pod balkon. Hodně se bránila, trochu se prali, poškozená hodně křičela. Jak na ni padl, tak jí [REDAKCE] do [REDAKCE] zacpal jí pusou rukou a tak ho začala hodně kousat. Chvilku se prali, začal jí stahovat kalhoty. Pořád se bránila, křičet už nemohla, jak měla zacpanou pusou. Pak ho hodně kousla, on najednou vstal a utekl. Trvalo to minutu, dvě. Než se zvedla a posbírala svoje věci, tak neviděla, kam utekl. Ztratila tam brýle. Pak utíkala k dceři, odemkla si a volala na ni. Když dcera viděla, jak vypadá, tak zavolala policii. Pachatel byl určitě menší než poškozená, sama měří 165 cm a měla boty s 2-3 cm klínkem, měl krátké vlasy, věk asi kolem 25 let. Ty tři slova, co ji oslovil na té zastávce, řekl rusky a dál nemluvil. Cítila z něj alkohol, takový odér, když někde člověk celou noc popíjí. Ale nezdálo se jí, že by byl opilý, protože když se několikrát ohlídl, tak šel celkem rovně. Neustále telefonoval, pořád měl telefon u ucha a poškozená se domnívala, že jde do ubytovny, která je také tou cestou. Policie s ní dělala rekognici podle fotografií, vyslýchala ji [REDAKCE] [REDAKCE] a podle fotografií ho prý poznala. Úplně první výslech byl ten den, co se jí to stalo, vyslýchal ji pan [REDAKCE] a potom asi za 3 dny volali, chtěli s ní projet tu trasu, co šla a pak ji odvezli do práce. Potom jí v listopadu volali, že by chtěli identifikovat podle fotografie. Tam také byla vyslýchána [REDAKCE] [REDAKCE] a byl tam i státní zástupce. Měla poznat tu fotografii, poznala ho hned. Byla jí předložena dvě alba, kde bylo asi 6 nebo 8 fotografií, každá měla jiné číslo. Z toho prvního ho poznala, pak jí dali to druhé a z toho druhého, i když to bylo pod jiným číslem, ho poznala také. Vybírala z více fotek. Poznávala i osoby a také ho poznala, je si jistá, že poznává pachatele. Tam byly čtyři osoby, každý měl svoje číslo, poznala ho hned, pak byla pauza, oni se vyměnili, postoj i čísla a poznala ho opět. Byla si jistá hned už při těch fotkách, navíc pořád vidí tu událost z 27. 10. před očima. Ví, že jí řekli, ať si to chvilku rozmyslí, ale na první pohled ho hned poznala. Přejížděla to ještě, jestli se neplete, ale pak to řekla. Až po druhé rekognici jí policie sdělila, že zřejmě poznala správného pachatele. Od té doby nosí u sebe pepřový sprej. Bojí se chodit venku za tmy, a když se k ní někdo přitočí na chodníku, tak je hned vyděšená. Bojí se o sebe a bojí se i o dceru, která chodí také večer domů z práce. Co se týče léků, obvodní doktorka jí předepsala [REDAKCE] na uklidnění, bere ho jen občas. Po výslechu na policii začala chodit i do psychologické poradny, kam chodí stále, před skutkem se nikde neléčila.
3. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že ten den šla do práce a čekala na matku, chodí kolem 7 hodiny, byla zrovna v koupelně. Když přišla, tak si odemkla a svědkyně uviděla, v jakém je stavu. Říkala, že ji cestou někdo přepadl. Nesla tašku s obědem pro děti a měla přes rameno malý batůžek. Byla celá podrápaná v obličejí, špinavá, pomačkaná. Byly spolu v koupelně, sedla si na vanu a začala říkat, že ji někdo cestou přepadl a že ztratila brýle. Svědkyně jí říkala, že to musí ohlásit, dovolala se [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] říkala jim, že maminka byla přepadená, předala jí telefon a ona jim to všechno začala vyprávět. Svědkyně šla do práce, ale domluvila se s kolegyní a šla zpátky domů. Když přišla domů, tak v ulici vzadu za domem maminka seděla v policejním autě, říkala, že tam policisté přijeli, a že šla na to místo, kde se jí to stalo. Ze začátku jí nepopisovala, co se během toho přepadení dělo, až potom, kdy to začala popisovat do telefonu, tak jí to dovyprávěla. Říkala, že šel za ní nějaký muž v [REDAKCE] triku, který se jí na zastávce na [REDAKCE] a na [REDAKCE] [REDAKCE] u světelné křižovatky ptal, jestli se tady dostane do [REDAKCE] jestli je to zastávka na [REDAKCE]. Říkal jí to rusky, rozuměla mu, protože rusky trochu umí. Říkala, že mu řekla, že neví a šla směrem k ní k domu. Říkala, že ten muž šel za ní, a že nečekala, že by ji mohl přepadnout, nebo něco, protože chodila spousta lidí. Občas jí předešel, pak zase zpomalil, nechal předejít jí. Pak šla takovou

temnější ulicí, která je u nich za domem, kde jsou vchody – když je velká tma, tak se tam rozsvítí. Teď tam asi byly zhasnuté lampy. A tam říkala, že ji napadnul ten muž, co ji oslovil. Popisovala, že ji tam shodil na túje, že jí chtěl stáhnout kalhoty, poválel ji tam, ona se bránila, kousla ho. Potom, že jí dával ruku na pusu a ona říkala, že zakřičela a on potom utekl. Stahoval ji kalhoty. Fotky jí policie předkládala až u dalších výslechů. Říkala, že ho poznala, ale nechtěla o tom vyprávět, spíš to v sobě dusila. Občas něco řekla, vyprávěla, že se jí o tom zdá, večer nemůže chodit po ulici, když je tma. Strach měla také ohledně zdravotních testů, protože ho kousla a byla podrápaná v obličeji, tak se bála, jestli se krví něco nepřeneslo. Vyhledala pomoc psychologa, u psycholožky byla 2x a bere nějaké léky. Obvodní lékař jí předepsal léky, aby se v noci nebudila a byla na tom psychicky lépe. Ten první den na tom byla psychicky velice špatně, občas se znenadáni rozbřečela, protože neunesla tu tíhu. Nejdřív se snažila být statečná, ale potom se občas rozbřečela. Trochu to z ní spadlo po těch testech, když už jí řekli, že je v pořádku, že žádná nemoc tam není a ta psycholožka jí taky pomohla, vysvětlila jí, že to není její chyba, že se něco takového stalo. Pořád na to myslí, bere léky [REDAKCE]. O pachateli říkala, že byl trochu menší než ona. Přímo jí ho nevypodobnila.

4. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že obžalovaného viděla asi 2x při nákupu v obchodě, naposledy v sobotu dopoledne, měl taky [REDAKCE] tričko jako dnes, nebo oblečení [REDAKCE] barvy. Neví přesný den a měsíc, ale bylo to v sobotu mezi sedmou a osmou hodinou ráno, ví, že to bylo v zimě. Kupoval si tam nějaké sladkosti. Bylo jí to divné, on byl jen nalahko oblečený, v tričku. Ptala se ho, spíš naznačila rameny, jestli mu není zima a viděla, že měl zmrzlý červený ruce. Říkal, že ne, ale ruce se mu klepaly. Neviděla, že by byl nějak zraněný. Domlouvali se spíše tělem. Asi za týden kvůli tomu přišla policie, chtěli záznam z kamery, z toho záznamu si jen něco fotili. Bylo na něm vidět, že ho ruka bolí, asi předtím nějakým nárazem do ruky, ale krev mu z toho nekapala. Jenom jednu ruku měl červenou, už si nepamatuje, která to byla. Ruku měl červenou pouze po zápěstí. Poté platil tou druhou rukou. Obchod otevírají každý den ráno od sedmi a zavírají v sedm večer, tak to bylo i v té době.
5. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná, chodil na pivo, asi půl roku ho už neviděl, naposledy možná na podzim. Mluvili spolu bez problému, svědek umí rusky, ukrajinsky, německy, anglicky. Říkal, že přijel do [REDAKCE] na práci a svědek mu pomáhal udělat pojištění. Nemluvil o tom, že by chtěl odjet, až takhle spolu nemluví. U nich jich je teď asi 60 a opravují tam všechny paneláky a tohohle si pamatuje. Nebyl za ním před odjezdem, ani mu neříkal, že ho shání policie. Pak za ním byla kriminálka a svědek jim potvrdil, co říká i nyní. O tom, že má problémy s policií, se s ním obžalovaný ne bavil, svědek se to dověděl po tom setkání asi za týden. Jeden druhého potom nekontaktovali. Do té hospody tam přišel s takovým vyšším týpkem, také to byl cizinec. Ta schůzka byla kolem šesté, sedmé večer, na měsíc a datum už si nevzpomíná. Policií byl kontaktován po víkendu, ptali se, jestli ho zná, kde dělá a kde bydlí, běžné otázky. Ta policie se ho na něj ptala asi po necelém týdnu. Nevšiml si, že by byl nějak zraněný nebo se špatně hýbal, hráli pinčes a měl vyhrnuté rukávy, ale ničeho si nevšiml. Ani on sám mu nic neukazoval.
6. Z výslechu svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] soud nezjistil žádné relevantní informace k věci.
7. Z listinných důkazů bylo zjištěno, že dne 27. 10. 2018 byla vyslána hlídka PČR v 7.30 hodin do bydliště svědkyně [REDAKCE] kde se nacházela oznamovatelka [REDAKCE] která uvedla, že cestou k dceři ji přepadl muž ve věku kolem 25 let, hubenější postavy, v [REDAKCE] tričku s krátkým rukávem, který ji chvíli pronásledoval, poté ji strhnul na zem, lehl si na ni a pachatel ji přitom poškrábal na obličeji. Hlídka se poté na danou adresu dostavila, poškozenou opětovně vyslechla, ta znovu popsala skutek, a doplnila podrobnosti, že poté, co na ní obžalovaný ležel, jí zakryl rukou ústa, a druhou se jí snažil stáhnout kalhoty, něco jí říkal, ale nebylo mu rozumět, poškozená se bránila, pachatel poté svého jednání zanechal a utekl. Její dioptrické brýle, které při útoku ztratila, byly následně policií nalezeny. Dne 6. 11. 2018 bylo Policejním prezidiem ČR do spisu doloženo, že obžalovaný odjel z rodné země do ČR dne 15. 9. 2018, v [REDAKCE] nemá kriminální záznamy ani není hledán, přiloženy 2 fotografie obžalovaného. Další zpráva ze dne 8. 11. 2018 uvádí, že obžalovaný byl zadržen při nelegálním překročení hranice ze [REDAKCE] na

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

██████████ odkud byl vrácen zpět na ██████████ k provádění úkonů vyhoštění z území ██████████ Dne 9. 11. 2018 bylo sděleno, že obžalovaný byl zadržen na základě vydaného Evropského zatýkacího rozkazu sp.zn. ██████████ ze dne 9. 11. 2018. Dne 20. 12. 2018 byl obžalovaný zadržen PČR OOK Česká Lípa, předán do ČR, a dne 21. 12. 2018 byl usnesením Okresního soudu v České Lípě, č.j. ██████████ vzat do vazby podle § 67 písm.a) tr.zákoníku. Podle úředního záznamu PČR ze dne 17. 1. 2019 byl obžalovaný vyslechnutý jako obviněný dne 21. 12. 2018, který uvedl, že z pátku na sobotu byl v ██████████ a následující úterý 30. 10. 2018 mu známý ██████████ řekl, že v ██████████ byla znásilněna žena, a že zvláštním znakem bylo, že pachatel byl pokousán na ruce. Avšak informace o pokusu znásilnění byla policií zveřejněna až poté, co byl obžalovaný vzat do vazby a to v článku z 28. 12. 2018 na stránkách www.policie.cz. Taktéž informace o pachatelově zranění nebyla policií zveřejněna dříve, než v tomto článku. Ze spisu rovněž vyplývá, že dne 30. 10. 2018 sestavila poškozená na PČR identikit pachatele. Podle její výpovědi, že pachatel se dotazoval na obec ██████████ bylo dne 31. 10. 2018 provedeno šetření u ČSAD, kdy si řidič vzpomněl, že vezl cizince do ██████████ Dne 1. - 2. 11. 2018 byly policií vyhodnoceny kamerové záznamy z ██████████ i z obce ██████████ a bylo zjištěno, že podezřelý muž vystoupil z autobusu na náměstí v ██████████ a šel pěšky na ubytovnu v ██████████ Dne 1. 11. 2018 bylo provedeno šetření v prodejně v ██████████ kterou pachatel navštívil, posléze na ubytovně dne 2. 11. 2018, a poté dne 5. 11. 2018 společně s cizineckou policií, kdy byla zjištěna totožnost pachatele. Z tohoto je tedy dle policie zřejmé, že nikdo jiný ze zainteresovaných osob, než poškozená, pachatel a policie nemohl vědět informace o znásilnění a především o zranění pachatele, přitom obžalovaný uváděl již před zveřejněním této informace, že se o znásilnění dozvěděl již dne 30. 10. 2018, a též o zranění pachatele. Fotografie z obchodu v ██████████ jsou ve spise založeny. Obžalovaný byl na ubytovně v ██████████ od 16. 9. 2018 ubytován, od dne 19. 9. 2018 byl i zdravotně pojištěný, kopii cestovního pasu obžalovaného sjednatelka pojištění doložila. Dne 5. 11. 2018 ostatní ubytovaní uváděli policii, že obžalovaného od pondělí 29. 10. 2018 neviděli, nevědí kde je, policii vydali tašku s jeho věcmi. S poškozenou byla dne 16. 11. 2018 provedena rekognice dle fotografií za účasti soudce, poškozené bylo předloženo 6 ks fotografií osob jiné národnosti než české, ve věku obžalovaného, a to ve dvou fotoalbech, pokaždé se změněným pořadím fotografií a poškozená opakovaně označila fotografii obžalovaného, když předtím ho policii popsala jako osobu menšího vzrůstu, drobnější postavy, s krátkými vlasy, kulatým obličejem, světlá pleť, věk okolo 25 let, nakrabacené čelo. Na sobě měl ██████████ tričko s krátkým rukávem, přestože bylo chladno, mluvil rusky. Další rekognice proběhla dne 17. 1. 2019, již s účastí obžalovaného, a poškozená opětovně dvakrát určila obžalovaného mezi 4 osobami, kdy zejména jedna další osoba byla obžalovanému poměrně podobná. Podle lékařské zprávy nemocnice v ██████████ ze dne 27. 10. 2018 zde byla toho dne poškozená ██████████ ošetřena. Lékař oddělení ortopedie a traumatologie u poškozené konstatoval odřeniny v obličeji, na levé ruce otok zápěstí a hematom (viz čl. 122). Zranění v obličeji poškozené, ušpiněné oblečení a obuv jsou patrné i z fotografií pořízených policií při ohledání místa činu dne 27. 10. 2018 (viz čl. 126). Na videozáznamech kamer Městské policie ██████████ je zaznamenán pohyb muže v ██████████ tričku u kruhového objezdu v ulici ██████████ čas na záznamu 07:40 – 07:42. Další pohyb muže v ██████████ tričku je zachycen na videozáznamech kamer Městské policie ██████████ V čase 08:20 na náměstí, v čase 08:40 u prodejny potravin v ██████████ v čase 08:51 u ubytovny v ██████████ (CD na listech spisu č. 136, 144). Z videozáznamu v prodejně potravin byly pořízeny fotografie muže v ██████████ tričku (viz čl. 148, 149). Dle odborného vyjádření z genetiky nebyla za nehty poškozená nalezena DNA obžalovaného. Obžalovaný nemá žádný záznam v opisu RT, vězeňskou službou byl hodnocen kladně. Zmocněnec poškozené doložil do spisu znalecký posudek, kterým bylo stanoveno poškození zdraví na hodnotu 145 bodů, kdy hodnota bodu pro rok 2018 je částka 295 Kč, celkem 42 775 Kč, s náklady na znalecký posudek ve výši 1 573 Kč, celkem tedy 44 348 Kč.

8. Po provedeném dokazování bylo bez pochybností prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil. Obžalovaný spáchání skutku zcela popírá, uvedl, že si nepamatuje dobu asi 3 hodin, kdy se probudil venku okolo páté hodiny, poté si pamatuje, že hledal autobus směrem do ██████████

Popsal, že autobusovou zastávku našel, když se zeptal staršího muže, ptal se i řidiče autobusu na cestu, vystoupil v [REDAKCE] kde to poznal a šel pěšky do [REDAKCE] [REDAKCE] kde se staval v obchodě, poté šel na ubytovnu, kde mu museli hodit klíče. Přes den spal u známých, žádnou ženu si nepamatuje. Když policie rozšířila informaci, že došlo ke znásilnění, ukázal známým ruce, že on žádné zranění nemá. Do práce chodil až do čtvrtka (zřejmě 1. 11. 2018), poté jel do [REDAKCE] kde také pracoval a 6. 11. 2018 v úterý odcestoval na [REDAKCE] kde byl 8. 11. 2018 zadržen. Z trestné činnosti je usvědčován poškozenou, která opakovaně policii i před soudem vždy stejně popsala, že ten den 27. 10. 2018 šla brzy ráno okolo 7 hodiny k dceři hlídat vnoučata, cestou se jí zeptal mladý muž ruským jazykem na cestu do [REDAKCE] Muž jí upoutal, protože bylo chladné počasí a on byl jen v tričku [REDAKCE] barvy s krátkým rukávem. Cestou ji opakovaně předešel nebo zpomalil, telefonoval, či předstíral hovor. Následně, když byla poškozená již téměř v bydlíšti dcery, ji opět předešel, rukou ukázal [REDAKCE] gesto označující [REDAKCE] poté do ní vrazil, a když spadla na zem, spadl na ni, odstrkoval jí ruce, svou ruku jí dal přes ústa, aby nekřičela a pokoušel se jí stáhnout kalhoty. Poškozená ho opakovaně silně kousla do ruky, poté se obžalovaný zvedl a utekl. Byl z něj cítit alkohol, ale jinak šel rovně. Poté, co poškozená přišla k dceři, zavolala policii a celou událost oznámila, jak dokazuje úřední záznam PČR ze dne 27. 10. 2018. Již ten den policii popsala pachatele, což vedlo policii k vyžádání kamerových záznamů Městské policie v [REDAKCE] a v [REDAKCE] kde je zmapován pohyb nejprve podezřelého, později ustanoveného obžalovaného. Následně poškozená absolvovala dvě rekognice, první podle fotografií dne 16. 11. 2018, podruhé za účasti obžalovaného dne 19. 1. 2019 a pokaždé poškozená označila jako pachatele právě obžalovaného. Její popis obžalovaného skutečně značně odpovídá fyzickému vzhledu obžalovaného, velmi výrazným markantem jsou viditelné podélné vrásky na čele obžalovaného. Svědkyně [REDAKCE] popsala, že ten den za ní matka přišla, svěřila se jí s napadením a posléze zavolala policii. Matka byla otřesená, měla špinavé oblečení, byla podrápaná v obličejí, a popsala, že ji ten muž povánil, stahoval jí kalhoty a ona ho kousla do ruky. Matce stále není dobře, má strach vycházet a přiblížit se k lidem. Svědkyně [REDAKCE] rovněž potvrdila pohyb obžalovaného v ranních hodinách dne 27. 10. 2018 v [REDAKCE] [REDAKCE] kdy byl v jejím obchodě, zaujalo ji, že byla zima a on byl jen v tričku, měl zmrzlé ruce a jednu ruku měl více červenou, přišlo jí, že ho ta ruka bolí. Poškozená tak od počátku vypovídá zcela konstantně, že k napadení a pokusu znásilnění došlo, samozřejmě přímí svědci této události nejsou, protože pachatelé této trestné činnosti se obvykle snaží, aby jejich čin nebyl zaznamenán veřejností. Poškozená nemá žádný motiv, proč by neměla vypovídat pravdivě o obžalovaném, obžalovaného do dne 27. 10. 2018 vůbec neznala, od té chvíle ho viděla jednou až při rekognici a již předtím policii o něm uváděla takové skutečnosti týkající se jeho vzhledu a jazyku, kterým pachatel mluvil, který následně byl u obžalovaného objektivně policií zjištěn. Na kamerových záznamech a úředních záznamech je zachycen pohyb obžalovaného v [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] v čase, který poškozená uváděla, ostatně toto je skutečnost, kterou obžalovaný ani nepopírá. Naproti tomu obžalovaný nedokázal nijak vysvětlit, byť je jeho právem zvolit si obhajobu podle svého uvážení, proč si nepamatuje časové rozpětí 2-3 hodin, když uváděl, že se okolo páté hodiny ranní vzbudil venku po noci strávené v baru, a následně podrobně popsala, jak se ptal muže a ženy na autobusové spojení do [REDAKCE] že komunikoval i s řidičem autobusu, pamatoval si nákup v obchodě svědkyně [REDAKCE] že neměl klíče od ubytovny, i kde poté spal a kam šel. Z toho soud dovozuje, že jeho obhajoba jeho spíše účelová, kdy se obžalovaný vyhýbá popisu události okolo 7. hodiny ranní. Poškozená potvrdila, že z obžalovaného byl cítit alkohol, ale nebyl opilý tak, aby se neudržel na nohou, ptal se jí na cestu srozumitelně, šel vcelku rovně, po cestě telefonoval, a obžalovaného vypitý alkohol nijak nezbavuje trestněprávní odpovědnosti, když se do stavu po vypití určitého množství alkoholu přivedl vlastním přičiněním. Ostatně obžalovaný si byl dobře vědom, že spáchal trestný čin, když maximálně několik dní poté doslova uprchl z ubytovny, aniž by někomu cokoliv sdělil, dle jeho tvrzení odjel 1. 11. 2018 do [REDAKCE] kvůli jiné práci, což byl ale stejný den, kdy policie byla prověřovat kamerové záznamy v prodejně svědkyně [REDAKCE] a není vyloučeno, že se to obžalovaný mohl dozvědět, možná už dokonce dne 29. 10. 2018, podle úředního záznamu policie ho od tohoto dne měli postrádat jeho spolubydlíci. Obžalovaný bezdůvodně na ubytovně ponechal celou tašku s osobními věcmi, a hranici mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] se pokusil překročit dle sdělení Policejního prezidia dne 8. 11. 2018

nelegálně, tedy mimo hraniční přechod. Obžalovaný v tu chvíli totiž tušil, že je v pátrání, protože dle jeho tvrzení v úterý zřejmě dne 6. 11. 2018 na ubytovnu volal a nějaká osoba mu sdělila, že jeho tašku vzala policie a je po něm pátráno. U sebe měl při předání do ČR jen několik drobných EUR a další měny, mobil, peněženku a batoh. Toto tedy umožňuje pouze jediné vysvětlení, a to takové, že se pokoušel uprchnout před hrozbou trestního stíhání. Jeho pozdější výpověď ze dne 21. 12. 2018 je taktéž nelogická, když uvedl, že se o znásilnění ženy v [REDAKCE] a pokousání ruky pachatele dozvěděl od svědka [REDAKCE] dne 30. 10. 2018, přitom taková informace byla policií zveřejněna až dne 28. 12. 2018. Dne 30. 10. 2018 v úterý sestavila poškozená identikit pachatele u policie a policie až dne 1. 11. 2018 ve čtvrtek dorazila prověřovat kamerový záznam do [REDAKCE]. Těžko by tedy obžalovaný (či svědek [REDAKCE]) věděl tyto skutečnosti dříve, kdyby nebyl právě obžalovaný pachatelem trestného činu. Jeho verzi nepotvrdil ani svědek [REDAKCE] který uvedl, že s obžalovaným o trestném činu nemluvil, ani mu obžalovaný neříkal nic o svém odjezdu ani mu nic neukazoval. Obžalovaného naposledy viděl zřejmě dne 27. 10. 2018 ve večerních hodinách, policie za ním byla až asi za necelý týden poté, což odpovídá šetření policie ve dnech 1. - 2. 11. 2018 v [REDAKCE]. Obžalovaný také uvedl, že když police rozšířila informaci, že došlo ke znásilnění, ukázal známým ruce, že on žádné zranění nemá, což také nemá oporu v provedeném dokazování, jelikož pokud policie vůbec někomu sdělila tuto informaci ve dnech 1. - 2. 11. 2018 přímo v [REDAKCE] obžalovaný tam již v těchto dnech nebyl, veřejnosti byla tato informace sdělena až veřejnými sdělovacími prostředky dne 28. 12. 2018, a obžalovaný tedy mohl své ruce v tu chvíli ukazovat někomu maximálně ve vazební věznici, kde se od 21. 12. 2018 nacházel. Na základě výpovědi poškozené [REDAKCE] a všech výše shrnutých důkazů lze tedy učinit závěr, že obžalovaný šel za poškozenou od zastávky v ulici [REDAKCE] až do ulice [REDAKCE] zde na poškozenou zaútočil, povalil ji na zem, lehnul na ni, sahal jí na rozkrok a začal svlékat kalhoty. Tímto jednáním s vysokou mírou pravděpodobnosti směřoval k uskutečnění pohlavního styku a naplnil tak zákonné znaky přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, když poškozenou násilím nutil k pohlavnímu styku v podobě kontaktu jeho ruky s [REDAKCE] poškozené. Obžalovaný se dále snažil silou vysvléci poškozené kalhoty. Poškozená se tomuto jednání velmi intenzivně bránila, kousla ho do ruky, kterou se ji obžalovaný snažil umlčet. Pro intenzivní odpor poškozené svého jednání zanechal. Z gesta naznačujícího [REDAKCE] i ze snahy obžalovaného [REDAKCE] poškozenou od pasu dolu, je zřejmý úmysl o intenzivnější zásah do intimních partií poškozené v podobě soulože nebo obdobného způsobu pohlavního styku. Z průběhu napadení, užití síly vůči poškozené za účelem překonání jejího odporu, snahy o obnažení poškozené a ukončení jednání pro intenzivní odpor poškozené, lze dovozovat naplnění zákonných znaků zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

9. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný se k zločinu nedoznal, nelze mu přičíst žádnou polehčující okolnost, až na tu, že ho lze považovat za osobu bezúhonnou, pokud jde o jeho trestní minulost, v českém opisu RT nemá žádný záznam, v České republice se totiž zdržoval poměrně krátce. Po zvážení všech okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému nelze uložit jiný trest, než trest nepodmíněný, a to pro závažnost trestného činu, kterého se obžalovaný dopustil svým jednáním, kdy napadl zcela cizí ženu, kterou náhodně potkal, užil vůči ní násilí, aby se pokusil násilím o pohlavní styk, který nebyl jen pro aktivní obranu poškozené dokonán. Poškozená je osoba vyššího věku, jeho jednání ji traumatizovalo a následky u poškozené stále přetrvávají. Byl mu tak uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř let, neboť celkově byl ohrožen sazbou odnětí svobody v rozmezí dva roky až deset let, tedy ve spodní polovině trestní sazby. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť u obžalovaného nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
10. Pokud jde o adhezní řízení, poškozená svůj nárok na náhradu škody vyčíslila znaleckým posudkem, její újma zdravotní i psychická je v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného, a

proto jí byl tento nárok, skládající se z bodového ohodnocení újmy a nákladů na znalecký posudek, přiznán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyzoomnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 22. května 2019

Mgr. Lucie Homolková v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. července 2019 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Pudilové a soudců Mgr. Romana Buchala a Mgr. Františka Boštíka, o odvolání **obžalovaného: [REDACTED]** **narozeného [REDACTED]** proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 22. května 2019, č.j. 32 T 31/2019-290,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 **trestního řádu** se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 **trestního řádu** se rozhoduje tak, že

obžalovaný [REDACTED]

se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 **trestního zákoníku** k trestu odnětí svobody v trvání **třiceti /30/ měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) **trestního zákoníku** se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 **trestního řádu** je obžalovaný povinen nahradit poškozené [REDACTED] [REDACTED] nemajetkovou újmu ve výši **42 775 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 **trestního řádu** se poškozená [REDACTED] odkazuje se zbytkem nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že :

v České Lípě dne 27. 10. 2018 kolem 07:00 hodin sledoval poškozenou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] když za ní šel několik set metrů, před vchodem do domu [REDAKCE] poškozené ukázal [REDAKCE] gesto označující [REDAKCE] když poškozená zareagovala tak, že obviněnému řekla, že bude křičet, obviněný v úmyslu vykonat na poškozené soulož ji povalil na zem na záda, lehnul si na poškozenou a [REDAKCE] jí rukou do [REDAKCE] poškozená se mu bránila, křičela, snažila se obviněného od sebe odstranit rukama i nohama, obviněný držel jednu ruku na ústech poškozené a druhou jí stáboval kalhoty, poškozená obviněného kousla do ruky, načež obviněný svého jednání zanechal a z místa odešel, poškozené [REDAKCE] byly jednáním obviněného způsobeny škrábance a modřiny v obličeji i po těle.

2. Za to byl obžalovanému podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.
3. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit [REDAKCE] škodu ve výši 44 348 Kč.
4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě obžalovaný odvolání, které bylo prostřednictvím obhájce také písemně zdůvodněno a které směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Obžalovaný v podaném odvolání předně namítá, že nebyla spolehlivě prokázána objektivní stránka zločinu znásilnění ohledně jednání obžalovaného a vzniku následku v příčinné souvislosti s tímto jednáním. Obžalovaný má za to, že soud prvního stupně nedostatečně posoudil skutečnost, že poškozená s obžalovaným nejprve hovořila na zastávce a poté jej mohla zaměnit s jiným rovněž rusky hovořícím mužem a nedostatečný vjem útočnicka nahradit jasnější vzpomínkou na obžalovaného, což se mohlo v konečném důsledku projevit při obou rekognicích. Hodnověrnost rekognice in natura pak do jisté míry snižuje i skutečnost, že před ní proběhla rekognice na základě fotografií. Okresní soud také nedostatečně posoudil tu skutečnost, že poškozená útočnicka citelně kousla, popsala v ústech cizí krev a ona i její dcera pak měly strach, jestli se krví nic nepřeneslo. Žádný ze svědků u obžalovaného nepopisuje zranění se stopami krve či modřiny, svědkyně [REDAKCE] uvedla, že ruka ho bolela, ale krev mu nekapala a ani svědek [REDAKCE] si nevšiml, že by byl obžalovaný zraněný, ač měl vyhrnuté rukávy. S ohledem na výše uvedené pak v závěru svého odvolání navrhl, aby byl odvolacím soudem napadený rozsudek zrušen a on byl obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn.
5. Z podnětu řádně a včas podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
6. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

zákonných ustanovení, jimiž se má zachovat právo obžalovaného na obhajobu i řádné objasnění věci.

7. Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného, poškozenou a svědky [REDAKCE]. Okresní soud měl k dispozici také listinné důkazy – zprávu Policejního prezidia, protokol o zadržení, úřední záznamy policie, protokoly o rekognici, lékařské zprávy, protokol o ohledání místa činu a odborné vyjádření, fotodokumentaci, seznam ubytovaných osob, protokol o vydání věci a usnesení o vydání věci, znalecký posudek z oboru zdravotnictví a osobní výkazy obžalovaného. Takto provedeným dokazování si vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu.
8. Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Obžalovaný v podaném odvolání opět namítá skutečnosti, které uváděl již v řízení před soudem prvního stupně a okresní soud se jimi důkladně zabýval a zdůvodnil, proč se s uvedenou obhajobu neztotožnil. Stejně tak potom ani krajský soud nemohl tuto obhajobu obžalovaného s přihlédnutím ke skutečnostem plynoucím z provedených důkazů považovat za důvodnou.
9. Obžalovaný popřel, že by se trestné činnosti dopustil a opakovaně uváděl, že si na předmětnou dobu nepamatuje. Večer předtím byl s kamarádem v noci v klubu a hodně toho vypil. Naposledy si pamatuje, že šel asi okolo páté hodiny kouřit se dvěma dívkami, se kterými se seznámil a pak si vzpomíná na okamžik, kdy se ptal na autobus a tam viděl, že je 7.40 hodin. Vzpamatoval se, protože mu byla zima a byl jen v tričku. Na zastávce se zeptal stojící ženy na autobus na [REDAKCE] a nejbližším autobusem odjel. Od náměstí do [REDAKCE] pak šel pěšky, cestou nakoupil (pohyby rukou dělal, protože mu byla zima) a šel na ubytovnu. Na žádné setkání s poškozenou si nepamatuje a poprvé viděl fotografii té ženy při seznámení se spisem. Pár dní ještě pracoval nejdřív v [REDAKCE] a pak v [REDAKCE] a 6.11.2018 odcestoval z [REDAKCE], chtěl přejít na [REDAKCE] a cestovat do [REDAKCE]. Když policisté rozšířili, že mělo k něčemu dojít a pachatel měl zranění na ruce, ruku ukazoval více lidem a nic podobného tam neměl.
10. Okresní soud nepochybil, pokud při zjišťování skutkového stavu vycházel zejména z výpovědi poškozené [REDAKCE]. Obžalovaný vytykal tuto skutečnost soudu prvního stupně, tato námitka však důvodná není. U tohoto typu trestné činnosti je pochopitelné, že výpověď poškozené je primárním a často jediným přímým důkazem, obzvláště za situace, kdy obžalovaný nemůže uvést, co v předmětné době dělal. Je nepochybné, že v takovém případě je nutno velmi pečlivě hodnotit věrohodnost takové výpovědi, přičemž okresní soud své povinnosti v tomto směru dostal a věrohodností výpovědi svědkyně se podrobně zabýval. I krajský soud pak mohl na základě provedeného dokazování dospět k závěru, že výpověď poškozené [REDAKCE] je věrohodná, přičemž podotýká, že tato výpověď v projednávané věci nestojí osamocně, ale plně koresponduje i s ostatními provedenými důkazy, rovněž svědčícími v neprospěch obžalovaného. Poškozená v přípravném řízení i u hlavního líčení zcela shodně popsala průběh útoku (v tomto směru je její výpověď verifikována také výpovědí svědkyně [REDAKCE] úředním záznamem policie, která byla na místo volána a lékařskými zprávami, které svědčí o tom, že poškozená byla zraněna a

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

toto zranění odpovídá popisu průběhu útoku), kdy není pochyb o tom, k čemu útok směřoval. Poškozená uvedla, že pachatel ukázal [REDAKCE] gesto [REDAKCE] (přestože toto gesto nebylo v průběhu řízení nijak blíže specifikováno, je možno vycházet z předpokladu, že dospělá žena je s takovým gestem a jeho významem obeznámena), především však objektivní stránka stíhaného trestného činu vyplývá z toho, že pachatel povalil poškozenou na zem na záda, lehnul si na ni, sahal jí rukou do [REDAKCE], zacpával jí ústa, aby nemohla křičet a stahoval jí kalhoty. Tyto skutečnosti jednoznačně nasvědčují tomu, že se chtěl pachatel násilím domoci pohlavního styku.

11. Poškozená se pak opakovaně ve své výpovědi ni v průběhu provedení rekognice vyjadřovala k identitě pachatele. Předně je nutno uvést, že poškozená již krátce po skutku vytvořila tzv. identikit pachatele, který vizáži obžalovaného odpovídá. Následně byla provedena rekognice podle fotografií a poškozená – jak později uvedla – pachatele poznala na první pohled. Prohlédla si všechny fotografie, aby vyloučila možný omyl a jednoznačně pak v obžalovaném pachatele svého přepadení identifikovala. S delším časovým odstupem téměř dvou měsíců pak byla provedena rekognice in natura. Námitky, které byly vzneseny v podaném odvolání v tom směru, že rekognice in natura byla ovlivněna rekognicí podle fotografií, důvodné nejsou. Orgány činné v trestním řízení postupovaly v souladu s trestním řádem, rekognice podle fotografií nepředcházela bezprostředně rekognici ukázáním osoby a rekognice následovala s dostatečným časovým odstupem. Je pak nutno zdůraznit, že rekognice podle fotografií jako méně spolehlivá forma znovupoznání by měla být vždy, když je to možné, doplněna rekognicí ukázáním osoby, k čemuž v tomto případě došlo. Rekognice in natura tedy nebyla provedena pod dojmem rekognice podle fotografií a poškozená obžalovaného jednoznačně poznala i mezi dalšími osobami a to také opakovaně. Poškozená nemá k obžalovanému žádný vztah a relevantní pak není ani námitka obžalovaného, že si jej poškozená zaměnila s jinou osobou, která se jí ptala na [REDAKCE] Krajský soud nepovažuje za pravděpodobnou situaci, kdy se na témže místě vyskytují dvě osoby, které mají roční době neodpovídající oblečení ([REDAKCE] tričko a kalhoty), které hovoří rusky a jsou si podobné, přičemž jedna taková osoba se zeptá poškozené na cestu do [REDAKCE] a druhá osoba ji vzápětí napadne a to přesto, že poškozená uvádí, že tatáž osoba, která se jí dotazoval na [REDAKCE] ji krátce poté napadla. A důvodné pak nejsou ani další vznesené námitky. Obžalovaný se hájil tím, že neměl žádné zranění na ruce, přestože poškozená měla pachatele kousnout a mělo se jednat o krvavé zranění, kdy poškozená cítila v ústech krev. Poškozená se v tomto směru sice vyjádřila, zároveň však uvedla, že neví, zda šlo o krev její nebo o krev pachatele. Právě s ohledem na tuto nejistotu pak měla obavy z toho, zda nedošlo k přenosu infekce. Objektivní fotodokumentace dlaní obžalovaného (obžalovaný měl na hřbetu ruky šrám, vnitřní části zranění nevykazuje) pak byla provedena až po jeho zadržení s delším časovým odstupem a proto již nelze z jejich stavu nic vyvozovat. Poškozená se pak nemohla blíže vyjádřit k tomu, jaké zranění pachateli způsobila, neboť uvedla jen to, že ho kousla a pachatel utekl. Mohlo se jednat o zranění, kde nebyla nebo byla jen málo porušena kůže (to by odpovídalo výpovědi [REDAKCE], že obžalovaný si držel ruku, jako by ho bolela, ale žádnou kapající krev neviděla i výpovědi [REDAKCE] že žádné viditelné zranění na obžalovanému neviděl) a ani v případě, že by pachateli způsobila zranění otevřené, nejsou výpovědi [REDAKCE] s výpovědi poškozené v rozporu. Svědkyně prodávala obžalovanému zboží, všimla si zejména toho, že je nedostatečně oblečen a v případě, že by měl obžalovaný již nekrvácící zranění (a krvácení nelze s ohledem na časový odstup předpokládat) menšího rozsahu, nemusela jej (shodně jako řidič autobusu) vůbec zaregistrovat (viz její vyjádření, že krev nekapala). Shodně [REDAKCE] uvedl, že si ničeho nevšiml, ale také on viděl obžalovaného s delším

časovým odstupem a navíc popřel, že by mu obžalovaný speciálně kvůli podezření ukazoval ruce, že by s ním vůbec hovořil o podezření z trestného činu a policii. Obžalovaný dále namítal, že si nikdo nevšiml ani špinavého oblečení a zdůraznil, že poškozená špinavá byla, kdy je nutno uvést, že pachatel ležel na poškozené (poškozená ležela na zemi) a měl tedy malou šanci své oblečení ušpinit; navíc mohl případně nečistoty odstranit. A důvodná pak není ani námitka týkající se údajných rozporů ve výšce pachatele. Poškozená uvedla, že měří 165 cm a pachatel byl menší; obžalovaný uvedl, že měří 169 cm. Poškozená ale zároveň uvedla, že měla boty na tzv. klínku a mohla tak dosahovat výšky obžalovaného. Subjektivní vnímání poškozené v době napadení, kdy neměla čas ani možnost blíže rozdíly ve výšce vnímat, by svědčilo o nevěrohodnosti její výpovědi pouze v případě, kdy by byl rozdíl velký (např. v případě, kdy by byl obžalovaný o více než deset centimetrů vyšší apod.). Obžalovaný je malé postavy, poškozená měla boty na klínku a její subjektivní vnímání, že pachatel byl (o málo) menší tak její výpověď žádným způsobem neznevěrohodňuje. I krajský soud shodně jako soud prvního stupně dospěl na základě výpovědi poškozené a provedených rekognicí k závěru, že pachatelem trestné činnosti je právě obžalovaný. A o tom, že se trestné činnosti dopustil právě obžalovaný, svědčí i další důkazy. Jak už bylo shora uvedeno, svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovaný měl na sobě oblečení, které popsala také poškozená a nakupoval u ní v obchodě, přičemž bylo vidět, že ho bolí ruka. Svědek [REDAKCE] popřel, že by s ním obžalovaný hovořil o tom, že pachatel by měl mít zraněnou ruku (popřel, že by ho o tom informoval) a ruku mu ukazoval. O zranění na ruce jako poznávacího znamení pachatele věděl nejpozději dne 21.12.2018, ačkoli informace byla zveřejněna až 28.12.2018. Ze šetření na ubytovně vyplynulo, že obžalovaného od 29.12.2018 neviděli, obžalovaný je neinformoval o tom, kde se bude zdržovat a na ubytovně zanechal své osobní věci. Na záznamu z kamer je zaznamenán pohyb muže v [REDAKCE] tričku v [REDAKCE] který vzezřením odpovídá obžalovanému a to v čase 7.40 hod.

12. Shora vypsání důkazů tak prokazuje, že skutečnosti uvedené ve výpovědi poškozené (na rozdíl od výpovědi obžalovaného) jsou pravdivé a její výpověď lze hodnotit jako vysoce věrohodnou. Okresní soud tedy postupoval správně, pokud skutkový stav rekonstruoval zejména na základě výpovědi poškozené, a dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsané ve výrokové části napadeného rozhodnutí.
13. Soud prvního stupně nepochybil, pokud toto jednání obžalovaného posoudil jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Jak již bylo shora naznačeno, objektivní stránku tohoto zločinu lze spatřovat zejména v tom, že obžalovaný poškozenou srazil na zem na záda, zalehnul ji, zabránil jí v tom, aby křičela, začal jí šahat na intimní místa do [REDAKCE] a snažil se jí přes její odpor sundat kalhoty. Tyto skutečnosti jednoznačně nasvědčují tomu, že se chtěl obžalovaný domoci pohlavního styku a to buď přímo souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Poškozená obžalovanému kladla odpor, bránila se, snažila se je od sebe odstrčit a nakonec (protože jí držel ruku na ústech, aby nekřičela), ho kousla a obžalovaný svého jednání zanechal a z místa odešel a trestný čin tedy nebyl dokonán.
14. Plně ztotožnit se pak odvolací soud nemohl s výrokem o trestu napadeného rozsudku. Soud prvního stupně jako jedinou polehčující okolnost hodnotil skutečnost, že obžalovaného lze považovat za osobu bezúhonnou a nemá žádným záznam v rejstříku trestů; jinou polehčující okolnost neshledal. S ohledem na závažnost trestné činnosti pak dospěl k závěru, že na

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

obžalovaného nelze působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. V tomto směru se krajský soud mohl se závěry soudu prvního stupně ztotožnit. Obžalovaný se dopustil vysoce závažného jednání a byl ohrožen trestní sazbou od dvou do desíti let. V případě poškozené se jednalo o osobu vyššího věku, jednáním jí byla způsobena zranění a poškozená musela použít aktivní obranu. S ohledem na tyto skutečnosti je uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody plně odůvodněno. Krajský soud se však nemohl ztotožnit s výměrou uloženého trestu. Obžalovaný dosud nebyl soudně trestán a žije bezúhonným životem. Ačkoli se v České republice zdržoval jen krátce, negativní poznatky o jeho chování nebyly zjištěny ani v domovské zemi. Nepodstatná pak není okolnost, že trestný čin (byť s ohledem na aktivní odpor poškozené) nebyl dokonán, obžalovaný svého jednání zanechal a odešel. Všechny tyto skutečnosti svědčí o tom, že bylo na místě dosavadní řádný život obžalovaného více akcentovat, nelze uzavřít, že na obžalovaného, který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, je nutno působit již důraznějším trestem a krajský soud tak dospěl k závěru, že postačí uložení trestu při spodní hranici (s ohledem na věk poškozené a způsobené následky nikoli na samé dolní hranici) trestní zákonné sazby v trvání třiceti měsíců. Shodně jako soud prvního stupně pak obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

15. Důvodnost odvolání pak krajský soud shledal i v souvislosti s napadeným výrokem o náhradě škody a nemajetkové újmy, kterým byla podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložena obžalovanému povinnost nahradit poškozené škodu ve výši 44 348,- Kč. Předně je nutno uvést, že obžalovaný byl zavázán k náhradě škody, byť se uplatněný nárok týká nemajetkové újmy. Krajský soud nezpochybnuje, že poškozené vznikla v souladu s trestným činem obžalovaných nemajetková újma a je dána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného (napadení) a způsobenou škodou (bolestné), má však za to, že ohledně nemajetkové újmy není možné plně vycházet z předloženého znaleckého posudku [REDAKCE]. V případě položek S 008 S 501 a S 602 je znalecký posudek nejen v souladu s doloženými lékařskými zprávami, ale také zcela v souladu s Metodikou Nejvyššího soudu České republiky k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. Výhrady má pak krajský soud k položce traumatický šok – analogicky pro akutní psychický šok. Předně tento šok nevyplývá ani z lékařských zpráv a nevyplývá ani z výpovědi poškozené (je nutno zdůraznit, že by se muselo jednat o takovou újmu, která by – shodně jako u traumatického šoku - mohla být příčinou smrti, čemuž odpovídá bodové ohodnocení). Poškozená, jak je doloženo zprávou [REDAKCE] utrpěla traumatický zážitek, který měl následky na psychický stav – byla omezena v pohybu mimo domov, trpí úzkostí, je častěji rozrušená a má potíže se spánkem.

Podle § 2958 občanského zákoníku, při ublížení na zdraví odání škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

16. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že ačkoli nelze důsledky pro psychický stav hodnotit na základě předloženého znaleckého posudku, je nepochybné, že poškozená utrpěla v souvislosti s jednáním obžalovaného psychickou újmu. Výši této újmy pak krajský soud stanovil podle zásad slušnosti, kdy má za to, že by se mohlo jednat o částku převyšující požadovanou částku 42.775,-Kč (částka 1.573,-Kč za vypracování znaleckého posudku je částkou, která není součástí nároku na nemajetkovou újmu, ale jde o náklady poškozeného, o kterých se v souladu s ustanovením § 154 trestního řádu rozhoduje po právní

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

moci rozhodnutí). S ohledem na výše uvedené tedy krajský soud, který je též vázán návrhem poškozeného ohledně výše požadované újmy, přiznal poškozené nárok na nemajetkovou újmu ve výši 42.775,-Kč a se zbytkem jejího nároku spočívajícím v nákladech na znalecký posudek ji s ohledem na ustanovení § 229 odst. 2 trestního řádu (s přihlédnutím k ustanovení § 154 trestního řádu) odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

17.Krajský soud tedy s ohledem na výše uvedené podle § 258 odst. 1 písm. e), f) trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu, ve výroku o náhradě škody a nemajetkové újme a sám rozhodl tak, jak je shora uvedeno. A jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst. 1 písm. a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 12.07.2019

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

Martina Digitálně podepsal
Andraši Martina Andraši
Datum: 2019.07.15
12:01:43 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 27. června 2017 samosoudkyní Mgr. Zuzanou Bohatou Koldovskou, **t a k t o :**

Obžalovaný

nar.

uznává se vinným, že

dne 17.1.2016 kolem 03:20 hodin ve vestibulu kulturního domu U Jezera ve Stráži pod Ralskem napadl poškozeného [REDACTED], a to tak, že jej udeřil pěstí do obličeje a poté, co poškozený spadl na zem, jej ještě bil pěstmi a kopal do těla i do hlavy a šlápl mu nohou na obličej, čímž poškozenému způsobil tříštivou zlomeninu lící kosti, otřes mozku a krvácení do vedlejší dutiny, zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření, hospitalizaci od 17.1.2016 do 19.1.2016, léčení a pracovní neschopnost od 17.1.2016 do 22.2.2016, a které poškozeného bolestmi hlavy a obličeje, necitlivostí v horní čelisti, nutností užívat antibiotika, omezovalo na běžném způsobu života po dobu několika týdnů,

tedy

- jinému úmyslně ublížil na zdraví,
- dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

- přečin **ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1** trestního zákoníku,
- přečin **výtržnictví podle § 358 odst. 1** trestního zákoníku.

Za to se

odsuzuje

Podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **dvaceti (20) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba **v trvání dvou (2) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradu škody poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR**, pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj, se sídlem Mírové náměstí 35/c, Ústí nad Labem nad Labem, částku **11.783,-Kč**, poškozenému [redacted] **částku 168.647,-Kč**.

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství podal dne 15.8.2016 obžalobu na [redacted] pro skutek, jímž se měl dopustit přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

Při hlavním líčení obžalovaný [redacted] uvedl, že ten večer přišla parta lidí, kteří se přišli bavit. Poškozený během večera napadal lidi, tak ho vyvedl ven. Pak ho jeho známí začali přemlouvat, ať ho pustí zpátky, což učinil. Pak ho znovu vyvedl ven a řekl mu, ať jde domů, že je opilý. Potřetí ho opět vyvedl ven, on odešel a napadl někoho na chodbě, kdy nahoře byla nějaká rvačka. Bylo tam více bitek najednou, asi 40 lidí, když ho tam zavolali, tak poškozeného vytáhl ven po zemi za ruku, on si potom venku stoupl na nohy. Několikrát ho upozornil na jeho chování, aby opustil diskotéku a šel domů. Poškozeného neudeřil, jen ho vytáhl ven. Na místo přišel, až když bylo po všem. Když ho vytáhl ven, tak na něm žádné zranění neviděl, normálně stál před budovou. Neví, jestli se pak poškozený ještě vracel, protože šel hlídat zpátky na diskotéku. Lidé

se prali dole v chodbě u restaurace, diskotéka je nahoře. Vytáhl poškozeného a pak šel roztrhávat ostatní. Poškozený se měl prát s panem [REDAKCE], tak se ho rozhodl vyvést. Ten večer neměl žádný problém ani incident, jen s poškozeným, osobně ho nezná. Když ho vyhazoval poprvé, tak napadl nějakého pána, bylo to rychlé, pak najednou zmizel a šel dolů. Tehdy byl vevnitř na diskotéce, takže neví, co se tam dělo. Pak začala bitka asi 40 lidí, prali se dole na chodbě. Vzal ho, vytáhl a šel roztrhávat ostatní. Potom šel zpátky na diskotéku, protože se to uklidnilo. Když tahal poškozeného ven, tak byl při vědomí, venku si ihned stoupl. Potom už ho neviděl. Osobně už jiný problém neměl.

Poškozený [REDAKCE] uvedl, že večer byl s kamarády zapít narození [REDAKCE] byli v nějakých barech a pokračovali na diskotéku. Tam tančili, bavili se a zapíjeli. Když šel po schodech dolů ven, tak viděl, že někdo klečí na [REDAKCE], chtěl ho sundat, najednou dostal ránu a pak si už nic nepamatuje. Probral se až venku. Neví, kdo to byl ani, jestli tu ránu dostal od muže, který klečel na [REDAKCE] či od někoho jiného. Neví, jak se dostal ven, tekla mu krev. Ten večer byl opilý. Když tančili, nechtěně strčili do nějaké holky, za což se omluvil, o ničem jiném neví. V důsledku napadení měl zlomenou lícní kost, vrchní čelist a otřes mozku. Byl asi týden v nemocnici, pak byl propuštěn do domácího léčení. V té době byl zaměstnán, nemohl si dovolit delší léčení, protože má dvě děti, tak se vrátil do práce. Ještě chodil na kontroly, užíval léky na bolest. Zranění má zhojená, ale občas ho bolí hlava. Po první ráně si nic nepamatuje, neví, jestli jich dostal více, měl špinavé oblečení a ztratil řetízek. Na zádech měl modřiny a škrábanec, stejně tak na nohou. V průběhu večera nebyl vyveden z diskotéky.

Svědkyň [REDAKCE] uvedla, že ten večer byli na diskotéce, byla tam spousta rvaček, tak se šli vyvětrat ven. Když se vrátili, tak viděla, jak obžalovaný bije toho pána. Dal mu facu, a když poškozený upadl, tak mu šlápl do obličeje a kopnul do něj. Ona na toho pána mluvila, nereagoval, obžalovaný ho vytáhl ven na sniž. Obžalovaného zná jako vyhazovače, napadeného ((identifikovala poškozeného) nezná. Na diskotéce bylo více skupinek, které se rvaly, obžalovaný je tahal ven. Neviděla, že by se poškozený nějaké z bitek účastnil. Poškozenému tekla krev a měl nateklé oko. Viděli to ještě další lidé, kteří stáli mezi dveřmi. Během večera něco vypila, ale necítila se být opilá. Když mělo dojít k té facce obžalovaného, tak u toho nebyl nikdo, kdo by se s nimi také pral nebo do toho zasahoval. Poškozený si venku chladil zranění a pak šel ještě dovnitř pro nějaké oblečení. Obžalovaný táhl poškozeného ven za ruku po zemi proto, že poškozený nereagoval. [REDAKCE] uvedla, že obžalovaného zná jako vyhazovače, poškozeného nikoliv, poznala ho před jednacím síní. Přišli do chodby pod diskotékou a viděla obžalovaného, jak napadl poškozeného, kopal ho do hlavy, a když se poškozený nebyl schopný zvednout, tak ho vytáhl ven, kde ho nechal ležet. Neví, proč došlo k napadení. Na diskotéce bylo ten večer rušno, je to tam tak věčně, tak šly potom s kamarádkou [REDAKCE] ven. Obžalovaný kopl poškozeného do hlavy třikrát, když vstal, měl oteklé oko a hlavu. [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná od vidění z diskotéky. Toho večera byl sám napaden dvěma muži, byli pod vlivem alkoholu, dělali tam problémy celý večer, nepamatuje se, že by mezi nimi mělo dojít k nějaké bitce. Když byl napaden, tak nebyl opilý, na rozdíl od té skupinky, co tam dělala problémy. Obžalovaný útočnicka odtrhl a vyvedl ven, ten muž šel po svých. Neví o tom, že by pak došlo k nějakému napadení. Policie pak přijela proto, že ten muž, ale není si jistý, jestli to byl on, prý někoho napadl, ale rozhodně to nebyl obžalovaný, protože

ten dole na chodbě vůbec nebyl. Neví, jestli ten napadený muž byl ten samý, co napadl jeho. Ten večer tam bylo více takových, co dělali rozbroje. K tomu obžalovaný uvedl, že [REDACTED] napadl poškozený a jeho kamarád, tak je odtrhnul, a dotáhl za ruku nebo nohu ven. Venku vstal a nikdo nikoho neoživoval, není to pravda. [REDACTED] uvedl, že je [REDACTED] v kulturním domě, ten večer dělal [REDACTED]. Poškozeného nezná, neví, jak vypadá, nicméně to byl jediný člověk, který osočoval jeho personál. Požádal obžalovaného, aby ho uklidnil, to se stalo během večera několikrát. Pak mu přišli lidé říct, že se někdo dole pere. Obžalovaný pak poškozeného vyhodil. [REDACTED] uvedl, že zná obžalovaného, diskotéku navštěvuje. Byla tam nějaká rvačka, skočili s bratrem pro ochranku, obžalovaný je roztrhl, oni s ním šli ještě nahoru a pak odjeli domů. Před diskotékou byli tři lidi, všechny obžalovaný vyvedl, neviděl nikoho zraněného. Ten večer pil alkohol, a to rum s kolou, nebyl opilý, bylo mu 17 let. K tomu obžalovaný uvedl, že vyhazoval všechny tři postupně, vše bylo bez problémů. [REDACTED] uvedl, že na tuto diskotéku chodí často, obžalovaného zná. Ten večer vypil nějaké pivo a panáka, ale jinde. Povídali si s obžalovaným u vstupu a pak viděl s bratrem, že obžalovaný vyhazoval ty lidi ven, ti kluci dělali problémy, strkali do lidí. [REDACTED] tam pak přišel a měl jednoho vytáhnout ven. Dohromady tam bylo 25-30 lidí, obžalovaný vyvedl skupinku, ale neví, kolik. Na nikom neviděl žádné zranění. [REDACTED] uvedl, že obžalovaného nezná, poškozeného asi rok, ten večer slavili narození jeho [REDACTED]. Na diskotéce měl potyčku s jedním klukem, byli venku před vinárnou, a když se otočil, tak viděl, že poškozený je od krve. Určitě byli všichni podnapilí. Chovali se normálně, konflikty žádné nebyly. Ví pouze o jednom konfliktu, a to se svědkem [REDACTED]. Jen se postrkovali, nebylo ani na jednom vidět žádné zranění. Neví, jak došlo k napadení poškozeného, to neviděl. Nevzpomíná si, zda byli vyhazováni z diskotéky. K tomu obžalovaný uvedl, že poškozeného vyhazoval asi třikrát, pak ho znovu vyhodil, byli dole, tak vzal poškozeného za ruku a vytáhl ho i se svědkem, Nikoho nekopal do hlavy, nechal je venku. K tomu svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by s nimi obžalovaný něco řešil.

Za souhlasu stran byl čten protokol o podání vysvětlení [REDACTED], která uvedla, že ten večer potkala poškozeného a jeho kamarády, pak šli na diskotéku. Také popíjela alkohol, ale opilá nebyla. Kluci se bavili a byli veselí. Byl tam nějaký drobný konflikt kvůli nějaké slečně, pak ale obžalovaný pustil poškozeného zpátky na diskotéku, možná v tom byl i [REDACTED], asi si to (obžalovaný) v tu chvíli špatně zapamatoval. Na diskotéce byl i mladý kluk, který je známý tím, že navštěvuje diskotéky a vyvolává konflikty, měl konflikt i s [REDACTED] poškozený se do toho taky míchal, ale nechtěl se prát. Poslední konflikt dopadl tak, že mladík si to chtěl s [REDACTED] vysvětlit, šli dolů do vestibulu, kde byla spousta lidí. [REDACTED] měl strach o kamaráda, šel to s nimi slovně řešit, pak začala mela, oba spadli a pak na ně další lidi. Příběhl vyhazovač se svými pomocníky, lítaly tam nějaké rány, viděl, že vyhazovač minimálně dvakrát kopnul do míst, kde měl poškozený hlavu. Pak bylo vidět, jak obžalovaný táhne poškozeného po zádech za nohu ven. Venku viděla, že je poškozený zakrvácený, měl oteklé oko. Okolo bylo hodně lidí.

Dále byly konstatovány listinné důkazy, a to úřední záznamy Policie a pořízené fotografie poškozeného, lékařské zprávy ohledně zranění poškozeného, fotografická dokumentace místa činu, přihlášky poškozených [REDACTED] a Všeobecné zdravotní pojišťovny s náhradou škody, nákres svědkyně [REDACTED] a zprávy o pověsti.

Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k bezpečnému závěru, že je na místě obžalovaného uznat vinným z popisovaného jednání i dle užití právní kvalifikace. Obžalovaný od počátku rezolutně popíral, že by poškozeného napadl, několikrát v průběhu svého výslechu a i při výsleších ostatních svědků poukazoval na to, že poškozený během večera vyvolával konflikty, on pouze v posledním případě je šel odtrhnout, následně chtěl poškozeného vyvést ven, což také jeho táhnutím za ruku či nohu učinil. Již při jeho výslechu však byl patrný určité nesrovnalosti, obžalovaný si zřejmě pletl několik konfliktů řešených toho večera, což již samo o sobě zpochybňovalo věrohodnost jeho výpovědi, zejména pokud soud připustí fakt, že byl zjevně jediným, kdo toho večer nepožil alkohol. Každopádně však je usvědčován výpověďmi osob, které nejsou ve vztahu ani k obžalovanému, ani k poškozenému, dívky, které samotné napadení viděly toho večera, nebyly, na rozdíl od ostatních účastníků, opilé, a vše detailně popsaly. Svědkyně [REDAKCE] byly na diskotéce společně, byly i na chodbě, kde osobně viděly, jak obžalovaný napadl poškozeného jednou ranou, poté, co poškozený padl na zem, tak mu šlápl na obličej a poté ho, neboť již na zemi nereagoval, vytáhl za ruku ven, kde ho nechal ležet. Obě na něm viděly zranění na obličej, poté na místo přijela Policie. I svědkyně [REDAKCE], aniž by byl zjištěn nějaký bližší vztah k poškozenému, pouze se připojila k jeho oslavě narození [REDAKCE], viděla obžalovaného, an napadl poškozeného a kopnul jej do hlavy, a pak jej vytáhl za nohu ven.

Z výslechu všech aktérů i přihlížejících je nepochybné, že toho večera bylo na diskotéce i v přilehlých prostorách poměrně živo, neobešlo se to, zjevně pod rouškou množství zkonsumovaného alkoholu, bez incidentů. Jak uvedl svědek [REDAKCE], došlo ke strkanici mezi ním a svědkem [REDAKCE], žádná zranění neutrpěli, [REDAKCE] si však nebyl jistý, jestli muž, který do toho zasáhl, byl poškozený, ani další napadení neviděl. Ani svědek [REDAKCE] při či bezprostředně po této šarvátce další napadení neviděl, není tedy schopen vypovědět, zda viděl právě obžalovaného, že by napadl poškozeného. Co se týče svědeckví osob, které byly volány ve prospěch obžalovaného, nutno konstatovat, že například svědek [REDAKCE] byl na diskotéce coby [REDAKCE] prostor tedy neopouštěl, údajně docházelo k šarvátkám již v těchto prostorách a pak i na chodbě, což osobně neviděl, jediný, kdo vyvolával konflikty, byl dle jeho slov poškozený, sám však k dotazu soudu uvedl, že ani neví, kdo to je a jak vypadá a nezná ho, stěží tedy může věrohodně tvrdit, že to byl právě a pouze poškozený, kdo měl být tím negativním spouštěčem problémů. A co se týče svědků [REDAKCE] pokud soud upustí od řešení faktu, co takto mladé osoby dělaly na diskotéce, pokud nedovršily 18-ti let a byly pod vlivem alkoholu, který zde i popíjely, z jejich výpovědi byla patrná snaha pomoci obžalovanému a jejich výpovědi tak byla vyhodnoceny jako nevěrohodné. Za prvé, jak již bylo řečeno, byli pod vlivem alkoholu, za druhé, neviděli žádná zranění, která však byla na poškozeném více než patrná a vidělo to více osob, kteří přihlíželi. Rovněž uvedli, že před diskotékou byli jen tři lidi, na rozdíl od obžalovaného a dalších svědků, kteří uvedli, že v jednu chvíli se strhla bitka, u které bylo 20-30 lidí, což je rozdíl více než markantní. S tím úzce souvisí i rozpory ve výpovědi obžalovaného, který při vyjádření se k výslechům různých svědků zprvu uváděl, že vytáhl za ruku jdoucího poškozeného, který nebyl zraněn a venku jej nechal stát bez zranění, poté uváděl, že jej vytáhl ven za nohu, což již z povahy věci vylučuje, aby poškozený byl za nohu tažen a současně šel tzv. „po svých“. Při

dalším vyjádření dokonce uvedl, že vyvedl ven všechny tři svědky, což soud považuje s ohledem na předchozí výpověď i výpovědi, ale samotnou teorii, za vyloučené.

Z lékařských zpráv bylo konstatováno, že poškozený utrpěl mnohačetná poranění obličeje v důsledku aktivního útoku obžalovaného, což si vyžádalo nekolikadenní hospitalizaci, pouze s ohledem na přístup poškozeného vrátit se do zaměstnání i přes přetrvávající bolesti, s tím pochopitelně spojené, byla doba léčení zkrácena na několik týdnů. O tom, že zranění byla zjevná, svědčí i úřední záznam Policie, pořízený na místě po příjezdu hlídky PČR a také zhotovená fotodokumentace. Obžalovaný se tak svým jednáním, kdy bezdůvodně a neadekvátně napadl poškozeného razantním útokem, a to úderem do obličeje a následně kopy do těla a hlavy, dopustil úmyslně přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a jelikož tak učinil ve veřejných prostorách, a útoku přihlíželo více lidí, zároveň přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu pak soud hodnotil povahu trestné činnosti, její závažnost a osobu obžalovaného. Obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal, popíral ji. V rejstříku trestů má pouze jediný záznam z roku ■■■■■ v rámci kterého se osvědčil, nelze k tomuto přihlížet a je potřeba na něj hledět jako na sobu bezúhonnou. Obžalovaný působí dlouhá léta jako vyhazovač, tedy je osoba zkušená s řešením konfliktů v prostorách diskotéky, kterým se, zejména v důsledku opilosti návštěvníků, zřejmě občas nelze ubránit. Z povahy tohoto zaměstnání však vyplývá, že pokud je na této pozici a není ovlivněn alkoholem, je to právě on, kdo by měl nastalé konflikty řešit adekvátním způsobem, aniž by došlo ke zranění osob, zejména z jeho strany. Nelze tedy tolerovat, že aktivně napadne dalšího člověka, a v případě, kdy jej srazí úderem k zemi, do něj ještě kope, zejména do oblasti hlavy, kdy si musí být více než dobře vědom, že mu způsobí rozsáhlá poranění. Obžalovaný je vinen pro dva přečiny, soud tedy musel podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku ukládat trest úhrnný, s ohledem na kratší dobu léčení poškozeného a tenzi v průběhu večera, kdy řešil více konfliktů, soud považuje za dostačující ještě uložení trestu odnětí svobody, který nebude spojen s jeho přímým výkonem, avšak s přihlédnutím k rozsahu zranění a formě útoku ve výměře 20 měsíců podle nejpřísněji posuzované trestní sazby podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, kde je sazba 6 měsíců až tři roky, tedy kolem poloviny této trestní sazby. Zároveň mu byla stanovena přiměřená kratší zkušební doba v trvání dvou let.

Co se týče adhezního řízení. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se řádně a včas přihlásila se svým nárokem na náhradu škody ve výši 11.783,-Kč, což řádně doložila dokumenty o ošetření a hospitalizaci poškozeného ■■■■■, tento nárok jí byl bez výhrad přiznán. I poškozený ■■■■■ se prostřednictvím zmocněnkyně připojil řádně a včas před zahájením dokazování se svým nárokem sestávajícím z ušlé mzdy, cestovného, bolestného a

ztížení společenského uplatnění, vše bylo řádně vypočteno a doloženo, ani proti tomuto nároku neměl soud výhrad a rovněž byl v plné výši přiznán k tíži obžalovaného.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 27. června 2017.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská, v.r.
samosoudkyně

za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 22. listopadu 2017 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Šídové a soudců Mgr. Gabriely Pudilové a Mgr. Františka Boštíka, o odvolání obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 27. června 2017, č. j. 33 T 117/2016-192, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o náhradě škody, jímž bylo uloženo obžalovanému uhradit poškozenému [REDACTED] částku 168 647 Kč a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se rozhoduje tak, že se obžalovanému [REDACTED] podle § 228 odst. 1 tr. ř. **u k l á d á** povinnost nahradit poškozenému [REDACTED] [REDACTED], majetkovou škodu ve výši 15 400,50 Kč a nemajetkovou újmu ve výši ve výši 150 432 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozený [REDACTED] [REDACTED], odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek **n e z m ě n ě n .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, který se podle napadeného rozsudku dopustil tak, že dne 17. 1. 2016 kolem 03:20

hodin ve vestibulu kulturního domu U Jezera ve Stráži pod Ralskem napadl poškozeného [REDAKCE] a to tak, že jej udeřil pěstí do obličeje a poté, co poškozený spadl na zem, jej ještě bil pěstmi a kopal do těla i do hlavy a šlápl mu nohou na obličej, čímž poškozenému způsobil tříštivou zlomeninu lící kosti, otřes mozku a krvácení do vedlejší dutiny, zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření, hospitalizaci od 17. 2. 2016 do 19. 1. 2016, léčení a pracovní neschopnost od 17. 1. 2016 do 22. 2. 2016, a které poškozeného bolestmi hlavy a obličeje, necitlivosti v horní čelisti, nutnosti užívat antibiotika, omezovalo na běžném způsobu života po dobu několika týdnů.

Za to byl obžalovanému [REDAKCE], podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu v délce dvou let. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, pobočce pro Liberecký a Ústecký kraj, se sídlem v Ústí nad Labem, částku 11 783 Kč a poškozenému [REDAKCE] částku 168 646 Kč.

Proti rozsudku podal včas odvolání obžalovaný [REDAKCE]. Své odvolání sám písemně zdůvodnil. Uvádí v něm, že soud prvního stupně neprověřil všechny důkazy a hlavně výpovědi svědků. Obžalovaný má na mysli svědecké výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] které byly, podle názoru obžalovaného, zmanipulovány ze strany [REDAKCE] aby vypovídaly ve prospěch poškozeného [REDAKCE] (jejího přítele). V závěru odvolání obžalovaný požaduje, aby krajský soud celou věc řádně prověřil.

Krajský soud projednal odvolání ve veřejném zasedání v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE] kterému bylo vyrozumění o konání veřejného zasedání doručováno na adresu určenou k doručování písemností v daném trestním řízení, avšak obálka zůstala po dobu deseti dnů bezvýsledně uložena na poštovním úřadu, aniž by si ji obžalovaný vyzvedl a dne 14. 11. 2017 byla vrácena krajskému soudu.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech jeho výroků, přezkoumal i správnost postupu řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Krajský soud předně musí uvést, že v dosavadním procesním postupu orgánů činných v tomto trestním řízení nezjistil vad či pochybení. Vždy bylo dbáno na zajištění práv obžalovaného, který mohl plně uplatňovat svou obhajobu a na jeho žádost bylo dokazování doplňováno výslechy dalších svědků ([REDAKCE]). Obžalovaný totiž od počátku trestního stíhání popíral, že by poškozeného [REDAKCE] napadl úderem do obličeje, kopy nebo šlápnutím, připouštěl pouze, že poškozeného vyvedl z vestibulu před kulturní dům. Tvrdil, že poškozený se po celou dobu choval nepřístojně, hlučně, napadal návštěvníky a musel ho několikrát upozorňovat na jeho nevhodné chování a několikrát vyvést ze sálu, kde probíhala diskotéka.

Vzhledem k obhajobě obžalovaného soud prvního stupně provedl rozsáhlé dokazování, kdy vyslyšel poškozeného [REDAKCE], jeho známé – svědky [REDAKCE] [REDAKCE], přečetl též svědeckou výpověď [REDAKCE] a vedle výše jmenovaných svědků vyslechnutých na návrh obžalovaného byli vyslechnuti návštěvníci

kulturního domu, a to [REDAKCE] (přečten byl zápis o výpovědi sepsaný se [REDAKCE]). Soud prvního stupně také přečetl všechny opatřené a předložené listinné podklady. Provedené dokazování je možno označit za úplné, zcela odpovídající zásadě stanovené v § 2 odst. 5 tr. ř. a z písemně zpracovaného napadeného rozsudku je zřejmé, že soud prvního stupně věnoval dostatečnou péči hodnocení provedených důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř., což jej vedlo ke skutkovým zjištěním, které nevzbuzují důvodné pochybnosti.

Krajský soud může v podstatě odkázat na úvahy soudu prvního stupně, se kterým se plně ztotožnil, ale považuje za nutné k námitkám obžalovaného zdůraznit, že jeho chování k poškozenému [REDAKCE] ve vestibulu kulturního domu naprosto jasně a podrobně popsaly svědkyně [REDAKCE] a zčásti i [REDAKCE]. Vyjma svědkyně [REDAKCE] která poškozeného znala z pracoviště, šlo o svědkyně, které poškozeného vůbec neznaly, neměly důvod mu jakýmkoli způsobem stranit a popisovat způsob fyzického útoku obžalovaného vůči poškozenému v rozporu se skutečností. Není totiž pochyb o tom, jaká závažná zranění poškozený utrpěl v obličeji a svědkyněmi popsán mechanismus vzniku zranění je naprosto odpovídající zjištěným následkům. Je pochopitelné, že bylo povinností obžalovaného ukončit konflikt mezi hosty diskotéky, ke kterému došlo ve vestibulu. Poškozený [REDAKCE] se snažil roztrhnout od sebe zápasící svědky [REDAKCE]. Do toho se vložil obžalovaný, který působil na diskotéce v pozici „vyhazovače“, avšak místo, aby vhodným způsobem konflikt ukončil, surově napadl poškozeného, do kterého i několikrát kopl, přestože již poškozený ležel na zemi a dokonce mu šlápl do obličeje. Pak teprve ležícího, zraněného poškozeného doslova vytáhl před vstupní dveře.

Rozhodně nelze podezírat poškozeného ze lživé výpovědi o vzniku svého zranění nebo ze zveličování. Poškozený totiž popravdě uváděl, že nevěděl, od koho dostal úder do obličeje, neboť útočníka měl za zády a po pádu na zem se nemohl k dalšímu chování obžalovaného vyjádřit, neboť si na to nepamatoval. Obdobně vyznívají i výpovědi jeho dvou přátel – svědků [REDAKCE]. Pokud soud prvního stupně své skutkové závěry opřel o svědecké výpovědi přihlížejících [REDAKCE] a [REDAKCE] jde o postup správný a krajský soud nezjistil důvod ke zpochybnování skutkových zjištění soudu prvního stupně.

Obžalovaný byl správně uznán vinným skutkem, který je popsán ve výrokové části napadeného rozsudku a nepochybně svým jednáním naplnil znaky skutkových podstat přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. V daném případě se měly orgány činné v trestním řízení zabývat otázkou, zda obžalovaný svým chováním vůči poškozenému již nenaplňoval znaky skutkové podstaty těžkého ublížení na zdraví ve smyslu § 145 odst. 1 tr. zákoníku, a to s ohledem na způsob provedení fyzického útoku, razantnost kopů směřujících do hlavy poškozeného a dokonce šlápnutí do oblasti oka poškozeného. Odvolání v neprospěch obžalovaného nebylo podáno, takže mohlo zůstat jen u úvahy o možnosti takovéto právní kvalifikace.

Obžalovanému byl soudem prvního stupně ukládán úhrnný trest za dva přečiny. Na obžalovaného se hledí jako na osobu dosud neodsouzenou, neboť ohledně jeho odsouzení z roku 2004 již platí fikce zahlazení. Pokud byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody

ještě pod polovinou zákonné trestní sazby, která podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku činí od šesti měsíců do tří let trestu odnětí svobody, jde o trest spíše mírnější s ohledem na výše popsany způsob jednání obžalovaného. Výkon trestu byl obžalovanému podmíněně odložen na přiměřenou zkušební dobu. Bude záležet jen na obžalovaném, aby přehodnotil své chování k ostatním a nezavdal soudu důvod k případnému rozhodnutí, že uložený trest odnětí svobody bude vykonán. Chování obžalovaného bude v pravidelných lhůtách sledováno.

Nyní k výroku o náhradě škody. Soud prvního stupně správně přiznal poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky oprávněnost jejího požadavku, aby jí obžalovaný uhradil částku 11 783 Kč za náklady spojené s léčbou poškozeného. Poněkud jiné stanovisko však krajský soud zastává ohledně náhrady škody přiznané poškozenému [REDAKCE]

Soud prvního stupně uložil obžalovanému povinnost nahradit jmenovanému poškozenému částku 168 647 Kč. Je třeba vytknout soudu prvního stupně, že neodlišil majetkovou škodu a nemajetkovou újmu, což jsou oddělitelné výroky a blíže svůj výrok ani neodůvodnil. Poškozený [REDAKCE] se včas a řádně připojil se svým nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy k trestnímu řízení a své nároky podložil patřičnými doklady, včetně znaleckého posudku MUDr. Zbyňka Dandy, který určil (podle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 občanského zákoníku) bolestné a ztížení společenského uplatnění. Lze souhlasit s opodstatněním nároků týkajících se cestovného k ošetřující lékařce (částka 1 900,50 Kč), ušlé mzdy (částku 13 500 Kč), jako vzniklou majetkovou škodu, přičemž se celkem jedná o částku 15 400,50 Kč. Poškozenému vznikla i nemajetková újma, podle hodnoty za jeden bod bolestného se jednalo o bolestné v celkové výši 23 117 Kč a znalcem určené ztížení společenského uplatnění činí částku 127 315 Kč. Celkem jde o nemajetkovou újmu ve výši 150 432 Kč.

Krajský soud se však neztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že poškozenému je třeba uhradit i cestovné ke shora jmenovanému znalci v částce 814,50 Kč a úhradu vyplaceného znaleckého ve výši 2 000 Kč. Jde o náklady spojené s účelným uplatněním nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy ve smyslu § 154 odst. 1 tr. ř., které je však možné uplatnit zvláštním návrhem po právní moci odsuzujícího rozsudku (§ 155 odst. 4 tr. ř.).

Proto krajský soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř., a to v části, kdy byla obžalovanému uložena povinnost k náhradě škody poškozenému [REDAKCE], a znovu bylo rozhodnuto tak, že obžalovanému byla podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložena povinnost uhradit jmenovanému poškozenému majetkovou škodu ve výši 15 400,50 Kč a nemajetkovou újmu ve výši 150 647 Kč. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních podle 229 odst. 2 tr. ř.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání** do **dvou měsíců** od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. ř. a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 22. listopadu 2017

JUDr. Dagmar **Šídová**, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kristýna Klokočnicková

Kristýna
Klokočnick
ová

Digitálně
podepsal Kristýna
Klokočnicková
Datum: 2017.11.28
08:26:40 +01'00'